

АНАТОЛІЙ КОЛОМІЄЦЬ

(за дослідженнями Володимира Баняса та Олександра Новака)

НЕ ГРЕБУЮЧИ ЗАСОБАМИ

ЯК СУРКІСИ ВКРАЛИ
ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ "ДИНАМО" КИЇВ

2022

ПЕРЕДМОВА

З самого початку хочу повідомити читача, що ця передмова особисто від мене. Я не автор наведених у цій брошурі трьох головних великих нарисів, але я маю безпосереднє відношення до оприлюднення першого і третього з них на прохання їх справжнього автора - Володимира Володимировича Баняса, який у недалекому минулому був дійсним кореспондентом - оглядачем відділу прем'єр-ліги газети "Український футбол", яка зараз вже "пішла у вічність" і навіть спроби продовжити її існування на сайті у Інтернеті ні до чого путнього не призвели.

З Володимиром я познайомився у той час, коли редактором цієї газети було призначено раніше телевізійного спортивного оглядача Сергія Вікторовича Бондаренка - добре знайомого мені ведучого футбольних програм на центральному державному телеканалі УТ-1. Бондаренко сприяв створенню Українського товариства колекціонерів-футболістів, головою якого було обрано мене, неодноразово рекламував діяльність товариства і деякий час ми навіть товаришували. Баняс до газети входив здебільшого саме при ньому. Після зустрічі з Банясом ми домовилися про публікацію у газеті щотижневої рубрики "Клуб шанувальників футболу України" на двох сторінках під моїм авторством і його редакцією. Цей проект був досить успішним, існувала рубрика у 1909-10 роках і сприяла підвищенню тиражу газети за рахунок численного на той час товариства футболістів і прихильників історії та статистики футболу України. Усього за моїм авторством було видано 44 номери "клубу" (11 місяців роботи).

Однак, коли мені від Федерації футболу Києва надійшла пропозиція створення багатотомної історії футболу міста, то через нестачу часу мені довелося відмовитися від роботи у газеті. Тоді Володимир Баняс самотужки почав продовжувати існування створеної нами рубрики і деякий час це робив досить успішно. На жаль, редакція газети раптом вирішила сприяти збільшенню тиражу шляхом приділення значної уваги міжнародному футболу, що було дивним для газети, яка була створена і багато років приділяла увагу виключно футболу України. Перехід на нові рейки був здійснений за рахунок видалення перш за все матеріалів щодо історії футболу України й існуюча рубрика поступово досить скоро перестала існувати. Але таке помилкове рішення навпаки сприяло лише зменшенню кількості передплатників газети і усе закінчилося крахом для улюбленої усіма шанувальників футболу газети нашої країни.

Деякий час я з Банясом ще підтримував дружні відносини, але через значні розбіжності у розумінні дати народження футбольного клубу "Динамо" Київ та його першої емблеми, наші шляхи розійшлися. Звісно, я слідкував за усіма його напрацюваннями у газеті і від багатьох з них був просто у захваті. Особливо я з заздністю сприяв його дослідженням щодо історій створення самостійних професійних клубів "Динамо" Київ та "Шахтар" Донецьк і безсоромної, злодійської та трагічної передачі їх команд, інфраструктури та майна до рук "діячів", які були зовсім далекі від футболу, не розумілися у його тонкощах й мали за мету лише своє збагачення.

А заздрив я Банясу через те, що він, не дивлячись на усі перешкоди та переслідування, не побоявся і таки спромігся надрукувати свої сенсаційні матеріали.

Та, як виявилось, не все було так чудово, як мені тоді бачилося. Вже 26 лютого 2016 року я отримав від Володимира листа, до якого він приклав свої обидва напрацювання, як кажуть, без "купюр", тобто в оригіналі з усіма додатками і навіть реакцією на його публікації. Він сповістив мене, що припиняє подальше дослідження з цих питань, і попросив при нагоді десь це видати або розповсюдити. А далі пояснив що до чого (текст листа в оригіналі, написаний у емоційних тонах і у деяких місцях не до ладу, тому важко сприймається):

"Це взагалі детективна історія.

НІДЕ немає інформації, що 9 жовтня 1992 року клуб перереєстрували. НІДЕ немає інформації, що 2 січня 1989 року був створений не ФК "Динамо" (Київ), а Державно-громадське підприємство "ФК "Динамо" (Київ)". НІДЕ немає інформації, що 9.10.1992 клуб перереєстрували на Колективне підприємство "ФК "Динамо" (Київ)".

Про клуб я мовчу - там повна дупа, архів у принципі відсутній. Але про це не знали ні Яковлєв, ні Яцина, ні Ісаєв (це добре відомі серед дослідників історії та статистики футболу знавці - А.К.).

Офіційна емблема Колективного підприємства ФК "Динамо" Київ з 9.10.1992 р.

Усе, що є, - оця стаття зі "Спортивної газети" й емблема, на якій, крім іншого, чотири букви - КП ФК, тобто "Колективне підприємство Футбольний клуб".

І я знайшов статтю випадково, готуючи зовсім іншу тему...

Отакі пироги.

У преамбулі постанови ЦР "Динамо" читаємо:

"Керівництво ФК "Динамо" без відома Укрради "Динамо" 9 жовтня 1992 року перереєструє клуб на колективне підприємство". Не знаю, чи є тут якісь юридичні нюанси. Проте достеменно знаю, що написано в наступному абзаці: "Виявивши незаконні дії керівництва ФК "Динамо", президія ЦР "Динамо" постановою №7 од 10 квітня 1992 року визнала дії керівництва клубу несумісними з інтересами товариства". Хіба не знахідка для рекордів Гіннеса - визнати незаконними дії ФК 10 квітня 1992-го за шість місяців до часу його перереєстрації, тобто до 9.10.1992 !?"

Однак це "квіточки", "розминка"! Далі показовіше! У пункті 1 постанови читаємо: "В зв'язку з невиконанням правління ФК "Динамо" (Київ), рішення президії №7 за 10 квітня 1992 року відмінити".

Як зрозуміти таке нормальній людині, котра не перебуває в лікарні для божевільних? Відповідь однозначна: президія ЦР зрозуміла абсурдність своєї постанови №7 од 10.04.1992, отож 4 серпня 1993-го скасувала її, тим самим визнавши правомірність перереєстрації ФК 9 жовтня 1992-го з державно-громадського підприємства на колективне. Отже, ЦР "Динамо" незаконно позбавила однойменний клуб права на користування стадіоном, адміністративними спорудами, базою в Кончі-Заспі тощо" (див. "Спортивна газета" за 11 серпня 1992 року - А.К.).

Тепер відкинемо емоції Баняса у цьому листі до мене і чітко визначимо факти з нього:

- **2 січня 1989 року** (тобто ще за часів СРСР - А.К.) **був створений "Футбольний клуб "Динамо" Київ"** (це конкретна дата народження цього професійного **футбольного** клубу). Він був створений, як Державно-громадське підприємство, яке використовувало стадіон "Динамо", тренувальні бази, адміністративні споруди тощо, що належали Українській Раді **спортивного** (тобто не лише футбольного - А.К.) товариства "Динамо", існуючого в СРСР. До того ж він мав, як офіційну, ще й емблему цієї ради "Динамо";

Офіційна емблема ДГП ФК "Динамо" Київ

- **10 квітня 1991 року** (1992 року - це ж звичайно помилка, скоріш за все друкарська, зроблена газетою "Український футбол", хоча не виключено, що й в оригіналі постанови - А.К.) вже за часів незалежності України керівництвом ФК "Динамо" Київ (як Державно-господарчим підприємством або може вже й Колективним підприємством) були проведені заходи, які президія нової Центральної Ради спортивного товариства "Динамо" своєю постановою №7 визнала несумісними з інтересами товариства (скоріш за все малася на увазі спроба приєднання стадіону "Динамо" і бази у Конча-Заспі до власності клубу - А.К.);

- **4 серпня 1992 року** Центральної Ради спортивного товариства "Динамо", очевидно, знайшовши "порозуміння" з керівництвом ФК "Динамо" Київ, відмінила прийняте своєю постановою рішення;

- **9 жовтня 1992 року** керівництво ФК "Динамо" все ж таки за відома Укрради "Динамо" перереєструвало назву свого клубу з Державно-громадського підприємства на Колективне підприємство (скоріш за все Укррада "Динамо" набула членства у цьому новому "колективі" і тим самим зберегла за собою спортивну інфраструктуру, яку використовував клуб - А.К.). Офіційною емблемою клубу була затверджена нова, наведена вже вище емблема "КП - ФК".

До свого листа Баняс приклав два нариси під загальним заголовком **"Не гребуючи засобами"**, які були опубліковані у газеті "Український футбол". Перший у газеті за 19 липня 2013 року під заголовком **"Липневий переворот" у "Динамо": 20 років по тому"** з додатком, по-перше, пояснень, а по-друге з нарисом-відповіддю на його публікацію від Юрія Корзаченка на сайті "Футбольний клуб". Другий нарис Баняса під назвою **"Злочин з багатьма невідомими; 20 років по тому"** про те, як 15 жовтня 1995-го у Донецьку під час матчу "Шахтар" - "Таврія" у наслідок вибуху загинув президент "гірників" Ахать Брагін, тут наприкінці цієї брошури я подаю, як додаток ще одного, досить цікавого до роздумів матеріалу.

Загальний заголовок, зроблений Банясом, я залишив для цієї, відпрацьованої мною, брошури, а після неї надав більш "зрозумілу" вже у наші часи назву основного матеріалу, а саме на **"Як Суркіси вкрали футбольний клуб "Динамо" Київ"**. До того ж, у обох випадках пройшло вже майже 30 років, тому таке виправлення, на мій погляд, доцільне.

Розглядаючи матеріали Баняса, я вирішив доповнити їх ілюстраціями й почав їх пошук у Інтернеті, як у Вікіпедії так і взагалі у матеріалах про Суркісів. Яке ж було моє здивування, коли я натрапив на сайті "KomandaOnline" на чудове дослідження Олександра Новака під назвою **"Велике розслідування. Як В.Медведчук та Г.Суркіс майже 30 років використовували "Динамо" для своїх брудних обгородок"**, зроблене минулого року. Було б просто гріх не подати його у повному обсязі (без купюр) у цій моїй брошурі з посиланням на автора та місце публікації його дослідження.

Чому я вказав себе, як автора, на обкладинці цієї брошури? Через те, що переглядаючи напрацьоване Банясом і надруковане у газеті "Український футбол", я зробив значну кількість, на мій погляд, суттєвих доповнень, виправлень і пояснень (інколи навіть і скорочень) та й ще навіть запитань. Це здебільшого у текстах нарисів з газет, які Баняс використовував і наводив майже у повному вигляді у своєму першому напрацюванні про історію з клубом "Динамо" Київ. Більшість з своїх вставок я позначив літерами "А.К.", бо Баняс свої позначав "В.Б.". А також я дещо, заслуговуюче на увагу, в текстах газет виділив жирним шрифтом синього кольору, а найбільш цікаве ще й підкреслив або зробив червоним кольором.

Також я приклав ілюстрації нарисів з більшості газет, фото яких, до речі, Баняс надіслав мені ще 2016 року. Це для того, щоб читачі не сумнівалися щодо правдивості наданих текстів.

Але спочатку я вважаю за доцільне надати саме інформацію про питання, пов'язані з справами у київському "Динамо" 1989 - 1993 років, яка мені була відома на час створення моїх другого і третього томів **"Київський футбол на рубежах времен"** 2010 та 2011 років видання, і викладена там у щорічних розділах **"Футбольная жизнь в Киеве"**. Зараз я переклав її українською мовою й хочу з нею, звісно зі скороченнями, ознайомити читачів:

1989 рік:

В останні роки існування СРСР першими на професійні рейки перейшли в Українській РСР - київське "Динамо" і дніпропетровський "Дніпро"...

Футбольний клуб "Динамо" Київ був офіційно створений 2 січня 1989 року й основним принципом його функціонування був повний госпрозрахунок і самофінансування, тобто це вже був практично професійний футбольний клуб. Його **першим головою був обраний Віктор Ваніфатович Безверхий** (колишній секретар комітету комсомолу з-ду "Арсенал"). На протязі перших трьох місяців клуб не мав абсолютно ніяких коштів для існування, тому що Уккраса ВФСТ "Динамо" не виконала умов домовленості й не виділила клубу обіцяні 270 тисяч рублів, хоча "подарувала" стадіон товариства та усі футбольну інфраструктуру...

...Ділити гроші у ті часи ще не навчилися, а міська та республіканська ради ВФСО "Динамо" вирішили не перешкоджати стати клубу на ноги й навчитися заробляти гроші...

...Однак вже через півроку клуб став на ноги, фінансово зміцнів завдяки... комерційно-господарській діяльності (була створена мережа кооперативів й малих підприємств щодо будівництва, туристського бізнесу, видавничих і банківських справ, а також навіть у гірничодобувній промисловості, пошиття одягу й виробництві металів. Одразу усім стало ясно, що все це далеке від спорту й з присмаком криміналу, тому що проводилося через незрозумілий нікому

В.В.Безверхий

київський центр науково-технічної творчості "Прогрес". До того ж, інвестиції були зроблені навіть у радгосп "Барішевський" Київської області, тобто "залізли" і у сферу вирощування овочів і фруктів. До того ж клуб став акціонером страхового товариства "Росія" з метою створення такого ж товариства під назвою "Україна". Приймали участь у видобутку граніту на житомирських кар'єрах, у виробництві штучного паркету на Рівненщині і навіть "домовились" з об'єднанням "Закарпаття", тобто і заготівлі "дровець". Для щирих вболівальників київського футболу все це було дивним, але у ці роки у країні практично у бізнесі ніхто не розумівся. Гроші кудись йшли, звідкись приходили та, слава Богу, зарплату гравцям і тренерам команд клубу було чим платити.

Вже після створення цього футбольного клубу гостро постало питання про зміну емблеми. Керівництву клубу дуже хотілося відзначитися й винайти щось своє. Був навіть оголошений конкурс на кращу емблему... однак емблему так і не "винайшли"...

Головним тренером першої (основної) команди був **Валерій Васильович Лобановський**, а начальником команди - **Володимир Григорович Веремєєв** (*результати виступів команди*: чемпіонат СРСР - **бронзові призери**; Кубок СРСР - **півфіналісти**; у єврокубках - 1/8 фіналу розіграшу Кубка УЄФА 1089/90 рр. - **А.К.**).

В.В.Лобановський В.Г.Веремєєв

1990 рік

Цього року київський Республіканський стадіон став самостійним державним підприємством і тому без особливих проблем футбольним клубом "Динамо" Київ з цим стадіоном були переукладені усі договори на оренду центральної арени під час проведення футбольних матчів цим київським професіональним клубом й оговорені проценти доходів від продажу білетів на ці матчі...

...Футбольний клуб "Динамо" Київ з цього року **поставив на баланс СДЮШОР "Динамо" Київ, тренувальну базу на Нивках і базу клубу у Конча-Заспі, точніше ці об'єкти клуб узяв у довгострокову оренду**. Також клуб звернувся до Київського міськвиконкому з проханням виділення на лівобережжі у Білодубравському лісництві території для спорудження спортивного комплексу для своєї футбольної школи. Адміністрація клубу зайняла під офіс третій поверх адміністративного корпусу стадіону...

...Саме цього року ...на футболках команд клубу вже була без будь яких перешкод обіграна емблема клубу - традиційна динамівська прописна велика літера "Д", а під нею у прямокутнику слово "Киев" (все це поки російською мовою). На жаль, ця напрочуд примітивна емблема служила київському "Динамо" ще декілька років...

Офіційна емблема ДГП ФК "Динамо" Київ у 1990-91 рр.

Головними тренерами першої (основної) команди був **Валерій Васильович Лобановський** (по серпень), з вересня - **Анатолій Кирилович Пузач**, а начальником команди залишався **Володимир Григорович Веремєєв** (*результати виступів команди*: **золотий дубль**: чемпіонат СРСР - **чемпіон**; Кубок СРСР - **володар Кубка**; у єврокубках - 1/4 фіналу розіграшу Кубка володарів кубків 1990/91рр. - **А.К.**)

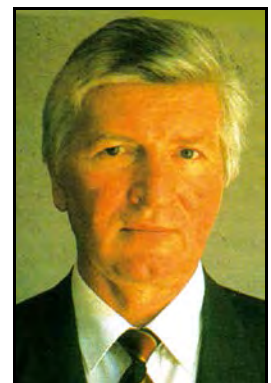
До речі: Цього року 28 серпня вийшов перший номер спеціального випуску (як додаток) газети "Молодь України" - "**Український футбол**"... Другий номер з'явився вже через два тижні і вже було вказано, що ці спеціальні випуски є вісниками Української незалежної асоціації футбольних репортерів...

1991 рік

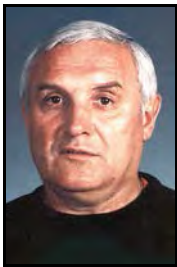
6 березня у Києві відбулася установча конференція **Федерації футболу України** (звертаємо увагу читача, що це вже не федерація УРСР, а федерація України). Новим головою федерації було обрано відомого у минулому воротаря київського "Динамо" і збірної СРСР **Віктора Максимовича Банникова**...

...Вже на початку року виник конфлікт між дирекцією Республіканського стадіону та ФК "Динамо" Київ... дирекція з нового року збільшила вартість оренди стадіону, а також процент відчислень від касових зборів. У відповідь ФК "Динамо" Київ нічого не залишалось, як збільшити практично у два рази вартість білетів на матчі...

...Вже у серпні виникли у ФК "Динамо" Київ проблеми з працюючою понад рік дитячо-юнацькою школою ДЮФШ (перетворена з СДЮШОР). Після того, як у минулому році від неї відмовилась міська рада, школа вже була клубною. Однак її випускників... при клубі утримати було неможливо, тому що у цей час у змаганнях приймали участь

В.М.Банников

А.К.Пузач

лише команди гравців на рік доросліші... Був один лише вихід - цю прогалину між ДЮФШ і дублем заповнити створенням ще однієї команди - "Динамо-2"...

...13-14 грудня у Києві на засіданні ради Федерації футболу України було прийняте історичне вішення - вихід зі складу Федерації футболу СРСР

Головним тренером першої (основної) команди був **Анатолій Кирилович Пузач**, а начальником команди - **Володимир Григорович Веремєєв** (*результати виступів команди*: чемпіонат неіснуючого СРСР - 5 місце; Кубок СРСР - відмова у 1/8 фіналу; у єврокубках - 1/4 фіналу розіграшу Кубка європейських чемпіонів - Лізі чемпіонів 1991/92рр. - **А.К.**)

До речі: З цього року спеціальні випуски газети "Молодь України" - "Український футбол" були перетворені у самостійне щотижневне видання тієї ж газети та Української асоціації футбольних репортерів (УАФР)...

1992 рік

Виникла необхідність зміни емблеми ФК "Динамо" Київ у зв'язку з отриманням Україною незалежності. Навіть кольори клубу на два роки змінили на жовто-блакитні. Однак потім вирішили не змінювати традиційні кольори Але на простенькій емблемі з традиційною літерою "Д" слово "Київ" вже було вказане українською мовою...

...До речі, треба відмітити, що київський стадіон "Динамо" (директор А.Я.Калоша) не належав ФК "Динамо" Київ. Поки що тільки велися перемовини з українською та київською радами товариства "Динамо" про передачу стадіону в оперативне використання клубом, тобто без права продажу цієї споруди. А ось на динамівській приміській тренувальній базі у Конча-Заспі цього року вперше в Україні було побудоване футбольне поле (85x60 м) з ідеальним на той час штучним покриттям "Спорт флор" ... Працювала у ці роки й міська тренувальна база клубу - "Нивки"...

Офіційна емблема ДГП ФК "Динамо" Київ у 1992-95 рр.

М.О.Ошемков

Головним тренером першої (основної) команди залишався **Анатолій Кирилович Пузач**, начальником команди став вже не В.Г.Веремєєв, а **Михайло Олегович Ошемков**, який поєднував цю посаду з посадою технічного директора (*результати виступів команди такі*: І чемпіонат України (весна 1992 р.) - **срібний призер**; І розіграш Кубка України - ¼ фіналу, у єврокубках - ¼ фіналу розіграшу Кубка європейських чемпіонів 1991/92 рр. - **А.К.**)

Та вже з серпня начальником команди був призначений **Йожеф Йожефович Сабо**, а на початку листопада був звільнений А.К.Пузач і виконуючим обов'язки головного тренера став той же **Йожеф Йожефович Сабо**. Крім цього було створена тренерська рада "Динамо" (але результати гри команди ще більше погіршилися - **А.К.**)... Змиритися з таким результатом керівництво клубу не бажало, і вже 24 листопада головним тренером було призначено **Михайла Івановича Фоменка**, а Й.Й.Сабо став лише начальником команди.

Й.Й.Сабо

М.І.Фоменко

...З 15 грудня у ФФУ вже велася розмова про створення Професійної футбольної ліги...

До речі, як бачите, щодо розпочатих негараздів безпосередньо у самому керівництві колективного підприємства "Футбольний клуб "Динамо" Київ", головою (або вже президентом) якого був В.В.Безверхий, та між ним і командою я у своєму творі за цей рік жодного слова не написав.

1993 рік

...створення Професійної футбольної ліги, про яку постійно йшла мова серед керівництва футболу (ініціатор створення: **В.В.Безверхий - президент ФК "Динамо" Київ**)... питань було дуже багато, але вирішувалися вони без особливого ентузіазму... пропонувалося усім об'єднатися у Раду футбольних клубів... Було обрано виконком Ради футбольних клубів з 15 представників, очолив який **Віктор Ваніфатович Безверхий**. Таким чином, перші кроки у створенні Професійної футбольної ліги були зроблені ще у лютому 1993 року.

Усім відомо, що у часи незалежності усі спортсмени-динамівці України, у тому числі й футболісти команд колективів фізкультури МВС та СБ України (так званих ще за часів СРСР "клубних" команд) були залучені до нового фізкультурно-спортивного товариства (ФСТ) "Динамо". На прапорі

цього товариства з'явилися крім білого та блакитного кольорів ще й смуги жовтого кольору. Саме це товариство зареєструвало свою нову офіційну емблему з новим правописом літери "Д" з короною-тризубом над нею, що символізувала герб України. Звісно, усі розуміють, що це товариство та його "клубні" команди мають другорядне відношення до професійного футбольного клубу "Динамо" Київ. Однак, коли вже було зачеплене питання майна, то з часу створення 1993 року акціонерного товариства "ФК"Динамо" Київ безпосередньо до числа його акціонерів входило й це ФСТ...

Офіційна емблема СТ "Динамо" (Україна)

...19 липня 1993 року футболісти та деякі тренери київського "Динамо" одностайно висловили недовіру керівництву свого футбольного клубу. Були обнародовані свідчення сенсаційних подробиць діяльності колишніх командирів ФК "Динамо". Інвестувавши величезні суми у різні проекти, вони довели все до межі банкрутства. Заробляючи на футболі (точніше, на трансферті футболістів), футбольний клуб чимало виручки витрачав на цілі, що до футболу не мають ніякого відношення (зверніть увагу, я тут не вказував у той час, хто саме з "командирів" заробляв, бо у ті часи мало хто знав про те, що клуб був колективним товариством і ним керував не тільки Безсмертний, але й інші представники членів цього товариства, та про них мова піде далі - вже у нарисі В.Баняса - А.К.). Диктаторські манери президента клубу В.В.Безверхого примусили піти з "Динамо" О.П.Базилевича, А.В.Дем'яненка, В.М.Колотова, В.В.Безсонова, М.О.Ошемкова - людей, які багато зробили для команди, як на футбольному полі, так і у функціональній діяльності. Коли керівництвом футбольного клубу не були виконані прийняті з гравцями й тренерами зобов'язання, останні поставили свої підписи під заявою про недовіру президенту ФК "Динамо". Однак слід відмітити, що не усі підтримали ці дії. Частина засновників клубу, у тому числі В.В.Лобановський, М.М.Коман, В.Г.Веремсєв, розцінили ці дії, як незаконні й навіть звернулися за підтримкою до уряду України.

Та вже було створено акціонерне товариство закритого типу (АТ) "Футбольний клуб "Динамо" Київ", яке прийняло під своє опікування знаменитий футбольний колектив, Мало того, до цього АТ увійшли Центральна та міська Ради ФСТ "Динамо" разом з тренувальним центром у Конча-Заспі, спортшколою на Нивках і стадіоном "Динамо", залишив, таким чином, колишніх керівників клубу головного - матеріальної бази. Підтримали АТ і тренери команди "Динамо-2" - В.Онищенко і В.Зуєв, яких В.В.Безверхий перед цим необачно з цих посад звільнив. Та й Бюро Федерації футболу України нічого не залишалось, як своєю постановою від 3 серпня прийняти заявки "Динамо" Київ та "Динамо-2" Київ, які були надані не клубом, а Київською міською радою ФСТ "Динамо".

О.Ф.Чубаров

Мало хто знає, що у перехідний період реорганізації колективного підприємства "ФК "Динамо" Київ" у акціонерне товариство, виконуючим обов'язки його президента було обрано **Олександра Федоровича Чубарова** (тренера жіночої команди "Динамо" Київ). Вже у вересні арбітражний суд Києва задовольнив позов ЦР ФСТ "Динамо" на ФК "Динамо" Київ і визнав пакет установчих документів цього клубу не відповідним діючому законодавству. О.Ф.Чубаров обжалувати це рішення суду відмовився. Таким чином, була поставлена остання крапка у історії протистояння ФК "Динамо" Київ і тільки що створеного АТ "Динамо" Київ.

Президентом вже створеного АТ "ФК "Динамо" Київ став керівних ряду **процвітаючих комерційних підприємств**, у тому числі генеральний директор ПО "Динамо"- "Атлантик" - **Григорій Михайлович Суркіс**. Він разом зі своїми однодумцями не тільки реанімував всенародну гордість України - команду "Динамо", але і у найкоротший термін повернув її до еліти європейського футболу. Були зроблені значні вклади капіталів у ремонт і реконструкцію старої динамівської бази, був придбаний у власність клубу стадіон "Динамо" з усіма адміністративними й підсобними приміщеннями...

Г.М.Суркіс

(ось що мені вдалося вмістити про цю подію у своїх другому та третьому томах **"Київський футбол на рубежах времен"** 2010 та 2011 років видання, і на що я "отримав дозвіл" від замовників цього видання, в усякому разі заперечень від керівництва Федерації футболу України я не почув - А.К.)

1995 рік

...13 вересня вдома київське "Динамо" зустрічалося з афінським "Панатінаїкасом"... і у впертій боротьбі все ж виграло свій перший матч у Лізі чемпіонів - 1:0...Однак вже через декілька днів кияни взнали, що їх улюбленців... дискваліфікували на два сезони від участі у

єврокубках після заяви головного судді матчу Антоніо Лопеса Н'ето про спробу його підкупу київською стороною шубами та запропонованим йому хабарем у 30 тисяч доларів США. До того ж на своєму терміново скликаному засіданні виконком УЄФА затвердив це рішення свого дисциплінарного комітету. Звісно, результат матчу був анульований...

1996 рік

...до кінця квітня виконком УЄФА, розглянув усі "за" та "проти" у питанні минулорічної дискваліфікації "Динамо" Київ... зняв з команди усі дисциплінарні санкції... Мова йшла не про повну реабілітацію з визнанням усіх звинувачених неправомірними і необ'єктивними, а тільки про зняття накладених на клуб санкцій... До речі, "звинувачені" **І.Суркіс і В.Бабійчук не були амністовані...**

Розмови про створення професійної футбольної ліги залишалися простим струсом повітря до того часу, поки не з'явилася... спроможна діяти організація... й людина, яка погодилася б очолити .. нову структуру. Мається на увазі рада президентів українських футбольних клубів та її керівник Г.М.Суркіс. Йому, з допомогою президента Союзу адвокатів України **Віктора Володимировича Медведчука**, вдалося організувати підготовку усіх документів для оргкомітету й заручитися

В.В.Медведчук

підтримкою представників більшої частини клубів України. 26 травня 1996 року на установчих зборах... була створена Професійна футбольна ліга (ПФЛ) України... **Президентом ПФЛ** було одногослосно обрано **Григорія Михайловича Суркіса...**

На початку червня відбулася перша конференція ПФЛ... було оголошено керівництво ПФЛ: генеральний директор - **Олександр Іванович Бандурко**, відповідальний секретар - **Валерій Ісайович Мирський...**

Слід відзначити, що на початку 1996 року у ФК "Динамо" Київ була прийнята

О.І.Бандурко

В.І.Мирський

нова офіційна емблема клубу...

2000 рік

...На IV Конгресі Федерації футболу України, який відбувся 16 серпня ...новим президентом ФФУ було обрано **Григорія Михайловича Суркіса** (він був єдиним кандидатом у президенти...).

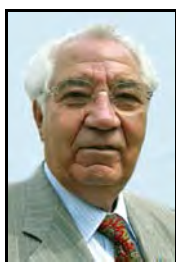
...Після цього першим віце-президентом ФК "Динамо" Київ офіційно став рідний брат Г.М.Суркіса - **Ігор Михайлович Суркіс...**

Офіційна емблема АТ ФК "Динамо" Київ у 1996-2011 рр.

2002 рік

...14 червня 2002 року, через місяць після смерті Лобановського, відбулися щорічні збори акціонерів ЗАТ "ФК "Динамо" Київ", на які були запрошені і представники ЗМІ. Було обрано Наглядову раду ЗАТ "ФК "Динамо" Київ", головою якої став **Валентин Арсентійович Згурський**. У зв'язку з проханням Григорія Суркіса про скасування посади почесного президента, на посаду президента (голови правління) ФК "Динамо" Київ було запропоновано кандидатуру Ігоря Суркіса, яка була підтримана одногослосно. Осць так, було обрано нового президента клубу (голову правління ЗАТ) **Ігоря Михайловича Суркіса**, який займав

В.А.Згурський

до цього посаду першого віце-президента...

Крім цього, тоді також головним тренером команди було призначено **Олексія Олександровича Михайличенка**, а начальником команди - **Олега Петровича Базилевича**.

О.О.Михайличенко

О.П.Базилевич

І.М.Суркіс

ЯК СУРКІСИ ВКРАЛИ ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ "ДИНАМО" КИЇВ

Ось вони - брати-злочинці

НЕ ГРЕБУЮЧИ ЗАСОБАМИ

(ЯК У ВІТЧИЗНЯНОМУ ФУТБОЛІ ПРИХОДЯТЬ ДО ВЛАДИ)

Володимир БАНЯС

(надруковано у газеті "Український футбол" № 60 (2820) за 19 липня 2013 року) під заголовком:

В.Баняс

"Липневий переворот" у "Динамо": 20 років по тому"

**19 ЛИПНЯ 1993-го НОВИМ ВЛАСНИКОМ СТОЛИЧНОГО
СУПЕРКЛУБУ СТАВ ГРИГОРІЙ СУРКІС, ЯКИЙ ДОСЯГ МЕТИ
ЗА ДОПОМОГОЮ РЕЙДЕРСЬКОГО ЗАХОПЛЕННЯ**

Виникла дилема: як подати цей матеріал? Попервах був намір написати його від себе, базуючись на тому, що знаємо (як бачите, Баняс подавав цей матеріал він редакції газети, а не виключно від себе - А.К.). Потім з'явилась ідея опитати очевидців. Зрештою, на думку спав третій варіант - найліпший, як видається: передрукувати публікації дводесятирічної давнини, бо вони писалися на тлі бурхливих подій середини літа 1993-го, тож саме там найбільше правди... (таким чином цей нарис був зроблений практично виключно з передрукованих газетних статей у порядку їх публікації - А.К.)

"Спортивна газета" (Київ) за 21 липня 1993 року:

"Липневий переворот у "Динамо"

Учора в Федерації футболу України відбувся брифінг для журналістів українських видань. Приводом до його проведення стала ситуація, що склалась у футбольному клубі "Динамо" (Київ). Одразу ж назвемо організаторів цього зібрання: заступник голови Київської міської Ради ФСТ "Динамо" **Олександр Бандурко**, начальник футбольної команди "Динамо" (Київ) **Йожеф Сабо**, **генеральний директор фірми "Динамо-Атлантік" Григорій Суркіс**, президент

комерційно-консультативного центру "Славутич" Богдан Губський (зверніть увагу на ці прізвища - саме вони були організаторами заклоту - А.К.).

Брифінг відкрив керманіч ФФУ Віктор Банников, котрий повідомив присутніх про надзвичайні збори динамівської команди, на яких одностайно було прийняте рішення про усунення з посади президента ФК "Динамо" Київ Віктора Безверхого. З протоколом, який підписали 28 осіб (серед них усі, без винятку, гравці, навіть Олександр Призетко, котрий буквально днями переїхав із Харкова до столиці), тут же ознайомили журналістів.

З виступів присутніх випливало, що хибна господарська і фінансова політика поступово перетворила найсильніший клуб України на справжнього банкрута, що він потрапив до глибокої боргової ями не тільки в карбованцях, а й в іноземній валюті. Отже, київське "Динамо" опинилося в критичному становищі (чому немає жодного слова про те, що клуб був колективним підприємством і крім його голови (президента) було ще правління клубу від цих "колективів", але хто саме конкретно входив до цього правління з їх представників - замовчено - А.К.). За інформацією організаторів брифінгу у клубі відсутні кошти на придбання спортивної форми. Є проблеми з фінансуванням харчування гравців. На тренувальну базу в Кончі-Заспі з цих же причин перестали завозити навіть... мінеральну воду.

Виконуючи волю першої команди, 20 липня створено акціонерне товариство "Футбольна команда "Динамо" (Київ)" (тобто одним махом з колективного підприємства створили акціонерне товариство - А.К.). Виконуючим обов'язки (голови? або президента? - це очевидно вирішено було замовчати - А.К.) цього новоутворення обрано Григорія Суркіса, а засновниками стали (прізвища не вказані - А.К.): футбольна команда, Українська та Київська міська ради "Динамо", комерційно-консультативний центр "Славутич" і британська фірма "Ньюпорт менеджмент". Статутний капітал товариства - 10 мільярдів карбованців (цікаво, як вони акції поділили між собою, та, звичайно, це таємниця - А.К.).

З компетентних джерел вдалося дізнатися, що обрано й раду спостерігачів товариства. До її складу ввійшли керівники ряду міністерств і відомств: МВС, СБУ, Управління прикордонних військ, Генеральної прокуратури України, представники товариства "Динамо". Головою зібрання засновників обрано Валентина Згурського, колишнього мера Києва... (ось хто виявляється, напевно ж, керував усім цим процесом і, звичайно ж, не задарма - А.К.).

Липневий переворот у «Динамо»

щойно стало відомо

Учора в Федерації футболу України відбувся брифінг для журналістів українських видань. Приводом до його проведення стала ситуація, що склалася у футбольному клубі «Динамо» (Київ). Одразу ж названо організаторів цього зібрання: заступник голови Київської міської ради «Динамо» Олександр Бандик, начальник футбольної команди «Динамо» (Київ) Йозеф Сабо, генеральний директор фірми «Динамо-Атлантик» Григорій Суркіс, президент комерційно-консультативного центру «Славутич» Богдан Губський.

Брифінг відкрив президент Федерації футболу України Віктор Банников, котрий повідомив присутніх про надзвичайні збори динамівської команди, на яких одностайно було прийняте рішення про усунення з посади президента ФК «Динамо» (Київ) Віктора Безверхого. З протоколом, який підписали 28 осіб (серед них усі без винятку гравці, навіть Олександр Призетко, котрий буквально днями переїхав з Харкова до столиці), тут же ознайомили журналістів.

З виступів присутніх випливало, що хибна господарська і фінансова політика поступово перетворила найсильніший клуб України на справжнього банкрута, що він потрапив до глибокої боргової ями не тільки в карбованцях, а й в іноземній валюті. Отже, київське «Динамо» опинилося в критичному становищі. За інформацією організаторів брифінгу у клубі відсутні кошти на придбання футбольної форми. Є проблеми з фінансуванням харчування гравців. На тренувальну базу в Кончі-Заспі з цих же причин перестали завозити навіть... мінеральну воду.

Виконуючи волю першої команди, 20 липня створено акціонерне товариство «Футбольна команда «Динамо» (Київ)». Виконуючим обов'язки цього новоутворення обрано Григорія Суркіса, а засновниками стали (прізвища не вказані - А.К.): футбольна команда, Українська та Київська міська ради «Динамо», комерційно-консультативний центр «Славутич» і британська фірма «Ньюпорт менеджмент». Статутний капітал товариства - 10 мільярдів карбованців (цікаво, як вони акції поділили між собою, та, звичайно, це таємниця - А.К.).

З компетентних джерел вдалося дізнатися, що обрано й раду спостерігачів товариства. До її складу ввійшли керівники ряду міністерств і відомств: МВС, СБУ, Управління прикордонних військ, Генеральної прокуратури України, представники товариства «Динамо». Головою зібрання засновників обрано Валентина Згурського, колишнього мера Києва...

Вислухавши одну сторону, ми зрозуміли, не могли не звернутися й до іншої. Отже, слово президенту ФК «Динамо» (Київ) Віктору Безверхоку.

— Не секрет, що протягом останніх років у клубі панувала лихоманка. А все почалося з анонімки на адресу одного з керівників держави. Як бачимо, знайшлися такі чесні й порядні люди, котрі відзначилися відвертістю, при цьому, залишаючись інкогніто. Й досі, відкрито кажучи, не знаю змісту того «жирного» листа, який послужив підставою для широкомасштабної перевірки діяльності клубу компетентними органами. Виправдовуватися не збираюся, а викладу самі факти. Найгірше те, що в позафутбольній грі втягнуто команду. Справді, колектив опинився в скрутному фінансовому становищі. Не бракує проблем, як об'єктивних, характерних для великих заводів і для кооперативів, так і суб'єктивних. Головне, що ми маємо програму дій, знаємо, як поліпшити справи. Звичайно, знайдуться незадоволені через якість побутові нагаради. Але й скажу про те, що за

останні три роки ми придбали за валюту понад 30 квартир для гравців і тренерів. Та й зарплата у наших футболістів така, що гріх скаржитися. Лише минулого року команда побувала на тренувальних зборах у Німеччині, Франції, Італії, Словаччині. Опоненти стверджують, що ними керує сама любов до футболу і турбота про подальшу долю клубу. Дозволю собі поставити під сумнів ці твердження. Повторю, що в нас є програма виходу з кризи, колектив ФК працює цілеспрямовано, і ми переконані, що труднощі спільними зусиллями подолаємо.

Що й говорити, не в найкращій ситуації опинився провідний клуб України напередодні старту в національному чемпіонаті та в Кубку європейських чемпіонів. У будь-якому випадку команда не повинна стати козирною картою в боротьбі за престижне крісло. А саме в такій ролі її намагається використати одна із сторін. Погано й те, що коли наступні події розвиватимуться за сценарієм з яким ми ознайомилися в кабінеті президента ФФУ, поза грою опиняться друга і третя, жіночка, команди команди клубу, швидше за все, друкується вся структурна система ФК. Гадасмо, ставити крапку в цій історії ще зарано. Зачекаймо закінчення роботи комісії, яка й дасть відповідь на багато запитань. На одне з них маємо відповідь уже тепер: за рішенням працівників компетентних органів, кримінальної справи у відношенні до керівників ФК «Динамо», про яку йшлося на брифінгу, не порушено.

Інформація «Спортивної газети»
«Голос України»

Вислухавши одну сторону, ми, зрозуміло, не могли не звернутись й до іншої. Отже, слово президентові ФК "Динамо" (Київ) Віктору Безверхову:

- Не секрет, що протягом останніх півроку в клубі панувала лихоманка. А все почалося з анонімки на адресу одного з керівників держави. Як бачимо, знайшлися такі "чесні й порядні" люди, котрі відзначилися "відвертістю", при цьому, залишаючись інкогніто. Й досі, відверто кажучи, не знаю змісту того "щирого" листа, який послужив підставою для широкомасштабної перевірки діяльності клубу компетентними органами. Виправдовуватися не збираюся, а викладу самі факти. Справді, колектив опинився в скрутному фінансовому становищі. Не бракує проблем, як об'єктивно, характерних для великих заводів і для кооперативів, так і суб'єктивних. Головне, що ми маємо програму дій, знаємо як поліпшити справи. Звичайно знайдуться незадоволені через якісь побутові негаразди. Але й скажу про те, що за останні три роки ми придбали за валюту понад 30 квартир для гравців і тренерів (якось при цьому дивно виглядає те, що гравці скаржаться на відсутність навіть газованої води на базі, щоб вгамувати спрагу - А.К.). Та й зарплата у наших футболістів така, що гріх скаржитися. Лише нинішнього року команда побувала на тренувальних зборах у Німеччині, Франції, Ізраїлі, Словаччині. Опоненти стверджують, що ними керує сама любов до футболу і турбота про подальшу долю клубу. Дозволю собі поставити під сумнів їх твердження...

...Що й говорити, не в найкращій ситуації опинився провідний клуб України... У будь-якому випадку команда не повинна стати козирною картою в боротьбі за престижне крісло (ті, хто створили цей нарис, добре розуміли це і щиро про це вказали - А.К.). А саме в такій ролі її намагається використати одна із сторін... Гадаємо, ставити крапку в цій історії ще зарано. Зачекаємо закінчення роботи комісії, яка й дасть відповіді на багато запитань. На одне з них маємо відповідь уже тепер: за свідченням працівників компетентних органів, кримінальної справи у відношенні до керівників ФК "Динамо", про яку йшлося на брифінгу, не порушено (зверніть увагу, що не виключно до одного президента клубу, а до усіх керівників. Тобто всі добре розуміли, що їх було чимало - А.К.).

Інформація "Спортивної газети" і "Голосу України"

"Спортивна газета" (Київ) за 23 липня 1993 року:

"Протиправні дії засуджено. Хто поставить крапку?"

У попередньому номері ми повідомили про спробу перевороту в київському "Динамо". Зрозуміло, що сторона, проти якої було вчинене ці діяння, не могла не відреагувати. 21 липня відбулися збори засновників ФК "Динамо" Київ, на яких йшла мова про оцінку діяльності певних осіб і окремих працівників клубу, що 19 і 20 липня зробили спробу провести його реорганізацію в акціонерне товариство й усунути з посади президента Віктора Безверхового; про вжиття заходів до працівників і засновників клубу, котрі взяли участь у протизаконних зборах.

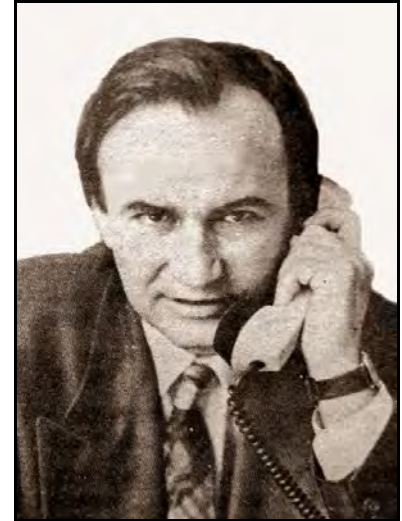
Зокрема, віце-президент клубу, начальник департаменту футболу Володимир Веремєєв поінформував про незаконні дії співробітників Бахши і Дяченка, колишнього адвоката клубу Медведчука, котрі взяли участь у незаконних ревиборах президента, і запропонував засудити дії вказаних вище осіб. Позицію Веремєєва підтримав радник президента Микола Федоренко, котрий запропонував звернутись у Верховну Раду й Кабінет Міністрів України з листом про неправомірні вчинки заступника міністра МВС Терещука та його втручання в господарську діяльність клубу.

Тренер жіночої команди Олександр Чубаров зазначив, що найгірше в ситуації, яка склалася - втягування в протизаконні дії першої команди шляхом використання фальсифікованих фактів і брехні.

Про грубі порушення Статуту клубу висловився помічник президента по зв'язках з пресою Валерій Мирський (зверніть увагу на це, а також на число - 21 липня - В. Б.).

У своєму виступі начальник рекламно-комерційного центру ФК "Динамо" (Київ) Петро Лавренюк запропонував підтвердити повноваження президента ФК "Динамо" (Київ) Віктора Безверхового.

Присутній на зборах співробітник Служби безпеки України - член комісії, яка проводить перевірку у клубі, повідомив присутніх, що інформація про порушення кримінальної справи проти керівників клубу відсутня, і попросив передати СБУ матеріали, які нібито мають у своєму розпорядженні особи, що брали участь у незаконних зборах і згадували про це у своїх виступах, для об'єктивного закінчення перевірки.

В.В.Безверхий пояснює

Збори засновників ФК "Динамо" (Київ) підтвердили повноваження президента Віктора Безверхого до закінчення виборчого строку і вивели зі складу засновників ФК "Динамо" (Київ) Бакшу і Медведчука (виявляється Медведчук був не тільки колишнім адвокатом клубу, але ще й одним з його засновників 1989 року - хоча це можливо й помилка автора цього нарису у газеті - А.К.).

Протокол зборів підписали: Володимир Веремєєв, Юрій Бурмак, Віктор Безверхий, Анатолій Зеленцов, Михайло Коман, Петро Лавренюк, Валерій Лобановський (той самий! - В. Б.), **Валерій Мирський та інші...**

...Присутні прийняли лист-звернення до міністра у справах молоді і спорту України Валерія Борзова, який за дорученням Ради засновників підписав Безверхий. У ньому, зокрема, говориться:

"Шановний Валерію Пилиповичу!

Доводимо до Вашого відома, що 20 липня ц.р. у приміщенні Міністерства у справах молоді і спорту України пройшов брифінг, у якому взяв участь та виступив президент Федерації футболу п.Банников. Не обтяживши себе детальним вивченням складної ситуації, що склалася, він підтримав протиправні дії групи осіб, які з порушенням Статуту клубу, чинного законодавства проголосили себе засновниками акціонерного товариства "Футбольний клуб "Динамо" (Київ)" на базі першої команди, розподіливши між собою керівні посади. Засідання Ради засновників ФК "Динамо" (Київ)", яке відбулося 21 липня цього року за участю представників СБУ, МВС та КРС Мінфіну Україн, журналістів, підтвердило грубе порушення статуту ФК "Динамо" (Київ)", засудило спробу групи осіб здійснити протиправну реорганізацію клубу та ухвалило звернення до Вас з проханням припинити подальші протиправні дії президента ФФУ п.Банникова та сприяти нормалізації ситуації навколо клубу.

футбол

щойно стало відомо

Протиправні дії засуджено. Хто поставить крапку?

У попередньому номері ми поговорили про спробу перевороту у київському «Динамо». Зрозуміло, що сторона проти якої було вчинене ці дії, не могла не відреагувати. 21 липня відбулися збори засновників ФК «Динамо» (Київ), на яких йшла мова про оцінку діяльності певних осіб і окремих працівників клубу, що 19 і 20 липня зробили спробу провести його реорганізацію в акціонерне товариство й усунути з посади президента Віктора Безверхого; про вжиття заходів до працівників і засновників клубу, котрі взяли участь в протизаконних зборах.

Зокрема, вице-президент клубу, начальник департаменту футболу Володимир Веремєєв повідомив збори про незаконні дії співробітників клубу Бакши і Дяченка, колишнього адвоката клубу Медведчука, котрі взяли участь у незаконних перевиборах президента, і запропонував засудити ці незаконні вище осіб. Позицію Веремєєва підтримав радник президента Віктора Федоренко, котрий запропонував звернутися у Верховну Раду і Кабінет Міністрів України з листом про неправомірні дії заступника міністра МВС Терещука і втручання в господарську діяльність клубу.

Шановний тренер жіночої команди Олександр Чубаров зазначив, що він лише в ситуації, яка склалася — виконання в протизаконні дії першої команди шляхом використання фальсифікованих фактів і брехні.

Про грубі порушення Статуту клубу висловився помічник президента по зв'язках з пресою Валерій Мирський.

У своєму виступі начальник рекламно-комерційного центру ФК «Динамо» (Київ) Петро Лавренюк запропонував підтвердити повноваження президента ФК «Динамо» (Київ) Віктора Безверхого.

Присутній на зборах співробітник Служби безпеки України — член комісії, яка проводить перевірку у клубі, повідомив присутніх, що інформація про порушення кримінальної справи проти керівників клубу відсутня, і попросив передати СБУ матеріали, які нібито мають у своєму розпорядженні особи, що брали участь у незаконних зборах і згадували про це у своїх виступах, для об'єктивного закінчення перевірки.

Збори засновників ФК «Динамо» (Київ) підтвердили повноваження президента Віктора Безверхого до закінчення виборчого строку і вивели зі складу засновників ФК «Динамо» (Київ) Бакшу і Медведчука.

Протокол зборів підписали: Володимир Веремєєв, Юрій Бурмак, Віктор Безверхий, Анатолій Зеленцов, Михайло Коман, Петро Лавренюк, Валерій Лобановський, Валерій Мирський та інші.

Присутні прийняли лист-звернення до міністра у справах молоді і спорту України Валерія Борзова, який за дорученням Ради засновників підписав президент Безверхий. У ньому, зокрема, говориться:

Шановний Валерію Пилиповичу!

Доводимо до Вашого відома, що 20 липня ц.р. у приміщенні Міні-

стерства у справах молоді і спорту України пройшов брифінг, у якому взяв участь та виступив президент Федерації футболу України п.Банников. Не обтяживши себе детальним вивченням складної ситуації, що склалася, він підтримав протиправні дії групи осіб, які з порушенням Статуту клубу, чинного законодавства проголосили себе засновниками акціонерного товариства «Футбольний клуб «Динамо» (Київ)» на базі першої команди, розподіливши між собою керівні посади. Засідання Ради засновників ФК «Динамо» (Київ), яке відбулося 21 липня цього року за участю представників СБУ, МВС та КРС Мінфіну України, журналістів, підтвердило грубе порушення Статуту ФК «Динамо» (Київ), засудило спробу групи осіб здійснити протиправну реорганізацію клубу та ухвалило звернутися до Вас з проханням припинити подальші протиправні кроки президента ФФУ п.Банникова та сприяти нормалізації ситуації навколо клубу.

У зв'язку з тим, що є наміри у новоствореної організації виступати в чемпіонаті України та єврокубках від імені ФК «Динамо» (Київ), звертаємо Вашу увагу на те, що керівництво ФК «Динамо» (Київ) змушене буде офіційно повідомити відповідні служби УСФА і ФІФА про ситуацію, що склалася, і про позицію президента ФФУ п.Банникова. Це не додасть авторитету українському футболу і, що найприкріше, може обернутися дискваліфікацією «Динамо» (Київ) у розіграші Кубка європейських чемпіонів.

Інформація «Спортивної газети».

У зв'язку з тим, що є наміри у новоствореної організації виступати в чемпіонаті України та Єврокубках від імені ФК "Динамо" (Київ)", звертаємо Вашу увагу на те, що керівництво ФК "Динамо" (Київ)" змушене буде офіційно поінформувати відповідні служби УЄФА і ФІФА про ситуацію, що склалася, і пропозицію президента ФФУ п.Банникова. Це не додасть авторитету українському футболу і, що найприкріше, може обернутися дискваліфікацією "Динамо" (Київ) у розіграші Кубка європейських чемпіонів.

Інформація "Спортивної газети"

(далі у статті В.Баняса в газеті "Український футбол" чомусь був відсутній невеликий нарис зі "Спортивної газети" за 29 липня, хоча він фото його зробив і мені надіслав. Напевно він редакції "Українського футболу" видався несуттєвим. Але, як кажуть, "для чистоти розслідування" я і його наведу, як у подальшому й усі інші, що маю - А.К.).

"Спортивна газета" (Київ) за 29 липня 1993 року:

Для "Динамо" часу не знайшли

Як ми всі раділи, коли наші команди нарешті здобули право виступати у європейських клубних турнірах, представляючи на зелених полях континенту незалежну Україну. Удвічі сильніше переживали, раділи першим "суверенним" очкам, перемогам, сумували після невдач. І ось над нашим повпредом у найпрестижнішому турнірі - Кубку європейських чемпіонів нависла загроза дискваліфікації з боку УЄФА. Новоявлені "рятівники" київського динамівського футболу, проголосивши про створення акціонерного товариства на базі першої команди клубу, мають намір заявити команду зареєстрованого й діючого ФК "Динамо" (Київ) на участь у третьому чемпіонаті України та розіграші Кубка європейських чемпіонів.

Футбольний клуб "Динамо" (Київ) у день проведення засідання виконкому ФФУ звернувся до найвищого керівного органу футболу з проханням дати роз'яснення з приводу обставин, що склалася. На жаль, на виконкомі не було знайдено часу для з'ясування подробиць чи бодай для обговорення цього питання. Більше того, воно навіть не було внесене у порядок денний.

Таке ставлення до справ флагману українського футболу можна пояснити хіба що тим, що Віктор Банников та його найближче оточення вже все для себе з'ясували. Запитав президента, в кабінеті якого кілька днів тому було офіційно заявлено про створення вищезгаданого акціонерного товариства, як розуміти його присутність і активну участь у тому брифінгу - як президента чи як приватної особи, почули відповідь, що Віктор Банников завжди виступає тільки як президент ФФУ. Коментар зайвий.

"Спортивна газета" (Київ) за 4 серпня 1993 року:

Створення акціонерного товариства "Футбольна команда "Динамо" (Київ)" - юридичний казус

(ця велика стаття з "Спортивної газети" була застосована В.Банясом з деякими скороченнями та редакційними правками, на які звертати увагу не має сенсу. До того ж її фото тут наведе у гарному стані, і усі бажаючі можуть без купюр її прочитати без особливих труднощів - А.К.)

Останнім часом нашому братові журналісту роботи вистачає: від брифінгів, прес-конференцій просто голова йде обертом. Тренери, фахівці, чиновники від спорту, довколафутбольні діячі - всі знаходять привід для висловлювання власної думки. Втім, прес-конференція, влаштована для журналістів керівництвом ФК "Динамо" (Київ), привертала увагу тим, що йшлося на ній не стільки про гру, скільки про правові нюанси. Справа двох "Динамо" - законного футбольного клубу, зареєстрованого у статутному порядку з

дотриманням необхідних правових норм, і Акціонерного товариства, що вигулькнуло з нічого, але вже встигло наробити стільки галасу, продовжує хвилювати громадськість.

Андрій Галь, юрист, який представляє відому міжнародну компанію (саме туди керівництво киян звернулося по правову допомогу), роз'яснив присутнім деякі аспекти створення Акціонерного товариства і незрозумілого входження туди першої команди. Зокрема, офіційно було заявлено, що інформація, котрою оперував на пам'ятних загальних зборах генерал Терещук, а саме, що на Безвершого заведено кримінальну справу, не відповідає дійсності. Це дає клубові підставу подати позов до відповідних інстанцій. На власні очі побачили журналісти й копію документа, котрий був надрукований у газеті "Независимость", пересвідчившись, що на папірці, котрий красується на першій сторінці популярного видання, різниться з оригіналом не тільки підпис президента, а й по-іншому розташовані печатки. Тобто документ, опублікований "Независимостью", - фальшивка. Безверхий також розповів, що той папірець він не міг підписати, позаяк перебуває у лікарні.

Підняв президент і завісу над тим, як розвивалися події того дня, коли, власне, вигулькнуло нізвідки АТ "Футбольна команда "Динамо" (Київ)". Близько восьми годин ранку генерал Терещук телефонував членам Ради клубу і запрошував їх до Уккрани "Динамо", аби поговорити з приводу певних питань". Працівники клубу з керівництвом вирішили, що в цей час у них є важливіші проблеми, ніж стрімголов мчати до генерала. Однак і без їхньої участі захід відбувся. Членів Ради ФК там було четверо, з них лише двоє - Дяченко і Медведчук - працювали в "Динамо". Окремо до Уккрани запросили Сабо, Фоменка плюс Банникова.

Після підписання протоколу засідання його учасники на чолі з Терещуком (для більшої переконливості генерал перебував при погонах і лампасах) відвідали команду. Гравцям було повідомлено, що "Динамо" має серйозні "гріхи": торгівля зброєю, наркотиками; що на керманіча Безвершого заведено кримінальну справу; що клуб є банкрутом, використовуючи як доказ той же підроблений документ; що майно "блакитно-білих" закладене, тому найближчим часом футболісти й тренери залишаться без машин і квартир. Після таких новин не поставити свій "автограф" на аркуші паперу, котрий одіграв роль протоколу зборів команди, спортсменам було складніше, ніж поставити.

Створення акціонерного товариства «Футбольна команда «Динамо» (Київ)» — юридичний казус

Останнім часом нашому брату журналісту роботи вистачає. Від брифінгів, прес-конференцій просто голова йде обертом. Тренери, фахівці, чиновники од футболу і навколофутболу діяти — усі знаходять привід для висловлювання власної думки. Але прес-конференція, влаштована для журналістів керівництвом футбольного клубу «Динамо» (Київ) привертала увагу тим, що йшлося на ній не стільки про футбол, скільки про правові нюанси «Справи двох «Динамо» — футбольного клубу, зареєстрованого у статутному порядку із дотриманням необхідних правових норм, і акціонерного товариства, що вигулькнуло із нічого, але вже встигло наробити стільки галасу.

Андрій Галь, юрист, який представляє відому міжнародну юридичну компанію (саме туди керівництво клубу звернулося по правову допомогу) роз'яснив присутнім деякі аспекти створення так званого акціонерного товариства і незрозумілого входження туди першої команди футбольного клубу. Зокрема, офіційно було заявлено, що інформація, якою оперував на пам'ятних загальних зборах команди генерал Терещук, а саме, що на В.Безвершого заведено кримінальну справу, не відповідає дійсності. Це дає клубові підставу подати позов до відповідних інстанцій. На власні очі побачили журналісти й копію підробити документа, який був надрукований у газеті «Независимость», пе-

ресвідчившись, що на папірці, який красується на першій сторінці популярного столичного видання, різниться з оригіналом не тільки підпис президента, а й по іншому розташовані печатки. Тобто документ, опублікований «Независимостью», не що інше, як підробка. Віктор Безверхий повідомив також, що на той документ він просто фізично не мав змоги поставити свій підпис, оскільки перебував у цей час у лікарні.

Підняв президент і завісу над тим, як розвивалися події того дня, коли, власне, й вигулькнуло нізвідки АТ «Футбольна команда «Динамо» (Київ)». Близько восьми годин ранку генерал Терещук телефонував членам Ради клубу і запрошував їх до Уккрани «Динамо», аби «порадитися з приводу певних питань». Працівники клубу члени Ради вирішили, що в цей час у них є більш важливі питання, аніж стрімголов мчати до генерала. Однак і без їхньої участі «рада» відбулася. Членів Ради клубу там було четверо, з них лише двоє — Дяченко і Медведчук — працювали в клубі. Запрошено до Уккрани було Йозефа Сабо й Михайла Фоменка, а також Віктора Банникова. Його підпис стоїть під протоколом засідання так званої ради. Хоча пізніше, на прес-конференції у федерації футболу, президент ФФУ не лише проголошував про невтручання у справу клубу, а й взагалі заперечував факт участі на згаданій раді. Хоча й за зняття Безвершого, і за при-

значення Суркіса Віктор Максимович без вагань голосував. Після підписання протоколу засідання його учасники на чолі з Терещуком (для більшої переконливості генерал перебував при погонах і лампасах) поїхали в команду. Гравцям було повідомлено, що за клубом рахуються деякі «грішки»: торгівля зброєю, наркотиками; що на президента Безвершого заведено кримінальну справу і що взагалі клуб є банкрутом. Як доказ, використовувалася той самий підроблений документ, де зазначалося, що майно клубу закладене, що найближчим часом гравці залишаться без машин і квартир. Після цих новин не поставити свій підпис на запропонованому аркуші паперу, який відіграв роль протоколу зборів команди, футболістам було значно важче, ніж поставити.

Команду через кілька годин було відправлено на тренувальний збір до Норвегії, акціонери ж розгорнули бурхливу діяльність по створенню товариства «Футбольна команда «Динамо» (Київ)». При цьому, як зазначив А.Галь, припускалися елементарні порушення закону і правові упущення. На основі документів, що перебувають у розпорядженні юристів, можна зробити кілька висновків. По-перше, команда «Динамо» не могла виступати як засновник якогось товариства, бо не є юридичною особою. Не можна новостворене акціонерне товариство вважати й правонаступником ФК «Динамо», тобто будь-які зобов'язання клубу,

контракти, ним укладені, не переходять до АТ. По-друге, зняття президента з посади в змозі лише вищий керівний орган клубу — загальні збори. Цього також не було дотримано. Рішення наради у генерала Терещука стосовно В.Безвершого просто не мають юридичної сили. По-третє, у заявлених служителям права протоколах зборів в Уккрані та в команді не йде навіть мови про створення будь-якого товариства. Воістину — як з півні морської. Тим більше, у протоколі зборів команди ніде не зафіксоване бажання гравців увійти засновниками до акціонерного товариства. На прес-конференції було також приділено увагу участі в ситуації навколо «Динамо» Федерації футболу України. Тут перед нами також постає відвертий правовий нігілізм. Узявши до рук регламент проведення внутрішніх змагань піддавши перевірці деякі його пункти у зв'язку з діяльністю В.Банникова під час «роботи» з гравцями першої динамівської команди представників акціонерного товариства, набуваєш враження, що президент футбольної федерації не знає законів, за якими має жити керована ним організація. У світлі останніх подій на це можна було б і не звертати уваги, якби під загрозу не ставилася подальша доля провідних футбольних організацій країни. Зараз же підписання М.Фоменка загрожує дискваліфікації згідно з дисциплінарним кодексом.

Інформація «СБ»

За кілька годин увесь склад було відправлено на тренувальний збір до Норвегії, акціонери ж розгорнули бурхливу діяльність зі створення товариства "Футбольна команда "Динамо" (Київ)". При цьому, як зазначив А. Галь, допускали елементарні порушення закону й правові упущення. На основі документів, що перебувають у розпорядженні юристів, можна зробити кілька висновків.

По-перше, команда "Динамо" не могла виступати засновником товариства, бо не є юридичною особою. Неправильно новостворене АТ вважати й правонаступником ФК "Динамо". Тобто будь-які зобов'язання клубу, контракти, ним укладені, не переходять до Акціонерного товариства. По-друге, зняти президента з посади в змозі лише найвищий керівний орган - загальні збори. Цього також не було дотримано. **Рішення наради в генерала Терещука щодо В.Безверхого не мають юридичної сили**. По-третє, у пред'явлених служителям права протоколах зборів навіть не йдеться про формування певного товариства. Воістину, як із піни морської. До того ж у протоколі зборів ніде не зафіксоване бажання гравців увійти засновниками до нової структури. Такий-ось юридичний казус.

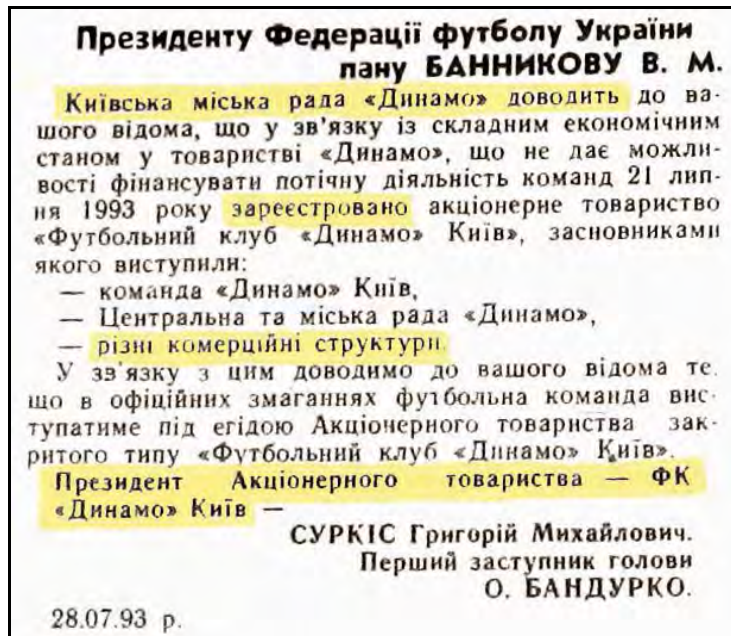
На прес-конференції було також приділено увагу участі в ситуації довкола "Динамо" Федерації футболу України. Тут перед нами постає відвертий правовий нігілізм. Узявши в руки Регламент проведення внутрішніх змагань і піддавши перевірці його пункти в зв'язку з діяльністю В.Банникова, набуваєш враження, що очільник ФФУ не знає законів, за якими має жити керована ним організація. У світлі останніх подій на цьому можна було б і не акцентувати, якби під загрозу не ставилася подальша доля провідних футбольних сил держави. Зараз же підопічним М.Фоменка загрожує дискваліфікація згідно з дисциплінарним кодексом".

Інформація "СГ"

(далі саме тут до статті В.Баняса в газеті "Український футбол" вважаю за потрібне додати ілюстрації текстів трьох документів, які були опубліковані у тому ж "Українському футболі" №25 у серпні 1993 року в рубриці "Мовою документів" під заголовком "ДИНАМАДА", бо це є нічим іншим як документальне підтвердження події, яку ми тут розглядаємо - А.К.).

1. Лист до президента ФФУ від 28 липня 1993 року (зверніть увагу, він був підписаний через 7 днів після проведення 20 липня славнозвісного брифінгу у приміщенні ФФУ, де й було створене АТ "ФК "Динамо" (Київ) і через 6 днів після проведення 21 липня зборів засновників КП ФК "Динамо" (Київ) - А.К.).

Коментарі:

1. Дивно що лист з перших строк свідчить, що він від Київської міської ради "Динамо", але чомусь підписаний керівниками АТ - ФК "Динамо" Київ;
2. У листі вказано, що АТ зареєстроване 21 липня, але ж як воно могло бути зареєстроване, якщо його статут не був прийнятий на загальних зборах членів АТ і не був включений до Єдиного державного реєстру?
3. Не вказані, які "різні комерційні структури", адже усі вони входили і до КП ФК "Динамо" Київ (наприклад, фірма "Динамо-Атлантик" Григорія Суркіса).

2. Постанова бюро ФФУ від 3 серпня 1993 року (перш за все зверніть увагу на дату постанови):

**ПОСТАНОВА БЮРО ФЕДЕРАЦІЇ
ФУТБОЛУ УКРАЇНИ
ВІД 3 СЕРПНЯ 1993 РОКУ**

Беручи до уваги, що з оперативного управління колективного підприємства «Футбольний клуб «Динамо» (Київ) вилучені: стадіон «Динамо» з адміністративними приміщеннями, навчально-спортивні бази «Нивки» і «Конча-Заспа» (наказ ЦР ФСТ «Динамо» від 21 липня 1993 року № 76 про передавання спортивних споруд на баланс Київської міської ради «Динамо»), а також те, що «Футбольний клуб «Динамо» (Київ)» (президент Безверхий В. В.) не відповідає вимогам, які ставляться перед нелюбительськими футбольними клубами (командами вищої, першої та другої ліг), які беруть участь у чемпіонаті й першостях України (регламент, додаток 3), не виконав «Регламент переходу гравців України в закордонні футбольні клуби» (додаток 7, пункт 13 (г) і постанови виконкому федерації 1/7 від 4 березня 1992 р., пункт 3 і зобов'язань по гарантійному листу № 3571-01 від 28 червня 1993 р.

Бюро виконкому Федерації футболу України постановляє:

1. Тимчасово припинити заявку «Футбольного клубу «Динамо» Київ» (президент Безверхий В. В.) на участь у чемпіонаті, першості та Кубку України з футболу 1993—94 рр. серед нелюбительських футбольних команд: «Динамо» — вища ліга й «Динамо-2» — перша ліга.

2. Прийняти від Київської міської ради «Динамо» заявку на участь у чемпіонаті, першості й Кубку України з футболу 1993—94 рр. футбольних команд, підвідомчих товариству:

- футбольна команда «Динамо» — вища ліга;
- футбольна команда «Динамо-2» — перша ліга.

Підстава: лист міськради «Динамо».

3. Довести цю постанову до відома ФК «Динамо» (Безверхий В. В.), територіальних асоціацій (федерацій) футболу, футбольних клубів, команд, а також проінформувати засоби масової інформації України.

Президент В. БАННИКОВ.

- Коментарі:*
1. Чітко одразу зазначено, що 3 серпня КП ФК "Динамо" Київ вже не мало стадіону і спортивних баз, бо їх вилучила ЦС ФСТ "Динамо" своїм наказом одразу наступного дня після "створення" АТ (навіть № наказу вказано);
 2. Вказано, що КП ФК "Динамо" Київ не відповідає якимось вимогам, не виконує регламент і навіть... зобов'язання (до цього часу відповідало і виконувало щось таке особливе і раптом перестало виконувати - цікаво, що ж саме?);
 3. Цією постановою тимчасово припинили заявку КП ФК "Динамо" Київ, а от заявку Київської міської ради "Динамо" одразу прийняли (як це розуміти - не пояснено та й чи була заявка від КР ФСТ "Динамо"?).

2. Постанова президії Центральної Ради ФСТ "Динамо" від 4 серпня 1993 року (і тут перш за все зверніть увагу на дату постанови - вона зроблена наступного дня після постанови ФФУ):

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ФСТ «ДИНАМО» ВІД 4 СЕРПНЯ 1993 Р.

У відповідності із постановою президії Української республіканської ради «Динамо» 23 грудня 1988 р. № 20 був створений госпрозрахунковий футбольний клуб «Динамо»-Київ, як структурний підрозділ Київської міської ради «Динамо».

За клопотанням керівництва клубу і Київської міської ради «Динамо» і дорученням директивних органів республіки постановою президії Української республіканської ради «Динамо» від 28 жовтня 1989 р. № 26 футбольному клубу «Динамо»-Київ був наданий статус державно-громадського підприємства, а постановою президії Уккрани «Динамо» від 31 січня 1990 р. № 6 для більш успішної і ефективної його діяльності прийняте рішення про передачу у довгострокову оренду навчально-тренувальних баз «Конча-Заспа» і «Нивки».

Однак, порушуючи закони «О підприємств в СРСР», «О собственности» і без відома Уккрани «Динамо» — засновника клубу, керівництво клубу 11.02.91 р. реєструє, а 9.10.92 р. перереєструє у Печерському райвиконкомі клуб із державно-громадського підприємства на колективне, тим самим присвоївши без правових підстав майно товариства, назву, майно та логотип державно-громадського клубу «Динамо»-Київ Київської міської ради «Динамо».

Виявивши незаконні дії керівництва ФК «Динамо» Київ, президія Центральної ради «Динамо» своїми постановами від 10 квітня 1992 р. № 7, від 9 червня 1993 р. № 11 визнала дії керівництва несумісними з інтересами товариства, направлені на розрив з ним, і запропонувала керівництву клубу привести Статут клубу у відповідність із Законом «Про підприємства в УРСР» і Статутом фізкультурно-спортивного товариства «Динамо».

Однак, керівництво клубу, повністю ігноруючи інтереси товариства, не здійснило заходів щодо виконання вищезазначених постанов Центральної ради ФСТ «Динамо» України.

У зв'язку із вищезазначеним президія

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. У зв'язку із невиконанням пavidлінням ФК «Динамо»-Київ рішень президії № 7 від 10.04.92 р. № 11 від 9.06.93 р., а також перереєстрацією Статуту клубу на колективне підприємство при порушенні діючого законодавства і Статуту товариства, постанови президії Уккрани «Динамо» № 6 від 31 січня 1990 р., № 7 від 10 квітня 1992 р. вiамінити

2. Київській міській раді «Динамо» (Старовойт В. К., Бандурко О. І.):

— прийняти на баланс спортивні споруди і майно, що були надані клубу для оперативного керівництва постановою президії Уккрани «Динамо» № 26 від 28 жовтня 1989 р. і № 7 від 10.04.1992 р.

— спільно із представниками ЦР «Динамо» (Федорченко О. В., Берестовський В. Г.) провести технічну і фінансову оцінку спортивних споруд і майна, що прийняті на баланс.

3. Підтримати пропозицію колективу футбольної команди «Динамо» Київ і увійти засновниками до акціонерного товариства «Футбольний клуб «Динамо»-Київ», з передачею до його статутного фонду як внесок товариства спортивних споруд і майна

— стадіону і частини адміністративних споруд

— навчально-спортивної бази «Нивки».

— навчально-спортивної бази «Конча-Заспа»

4. Голові Центральної ради «Динамо» (Федорченко І. Н.) спільно із відомствами, які входять до товариства, визначити своїх представників на загальні збори засновників, до Спостережної ради, Ради та ревізійної комісії акціонерного товариства.

5. Зобов'язати Київську міську раду «Динамо» (Старовойт В. К., Бандурко О. І.) забезпечити участь команд для участі у чемпіонаті України з футболу в сезоні 1993—1994 рр.

Звернути увагу президії (Старовойт В. К., Бандурко О. І.) Київської міської ради «Динамо» на невиконання рішень президії ЦР в частині забезпечення збереження і юридичного оформлення права користування власністю Товариства.

6. Голові Центральної ради «Динамо» (Федорченко І. Н.) довести рішення цієї президії до правління футбольного клубу, спортивної громади, відповідних органів.

Голова
І. ФЕДОРЧЕНКО

Коментарі:

1. Важко зрозуміти, для чого у цій постанові так детально наведена історія взаємовідносин Уккрани ФСТ "Динамо" з створеним самостійним професіональним футбольним клубом "Динамо" Київ з наведенням усіх прийнятих постанов, починаючи ще за часів СРСР з 1988 року. Залишається лише вважати, що це зроблено з тією метою, щоб остаточно заплутати тих, для кого ця постанова призначалася. **Але ми все ж**

одразу нижче спробуємо розібратися у низці цих постанов і взаємовідносин.

2. У наведеній постанові чітко вказано, що лише 4 серпня було запропоновано Київській міській раді ФСТ "Динамо" узяти на баланс усі спортивні споруди (стадіон і дві тренувальні бази), які використовувало (орендувало) КП ФК "Динамо" Київ (тобто у наведеній попередній постанові ФФУ за 3 серпня бюро ФФУ збрехало, що все це вже "вилучено" й навело фальшивий номер наказу).

3. Нащо це було робити - невідомо, хоча... вказано теж чітко, що треба терміново увійти у число засновників АТ ФК "Динамо" Київ і одразу ж, як внесок, передати йому усі вказані спортивні споруди (ось таке було в Україні спортивне товариство "Динамо", яке спало й бачило себе серед бізнесменів й подарувало їм державне майно для свого збагачення).

4. Та головне, що з цієї постанови стає відомим:

- збори представників засновників товариства лише готувалось провести, тому про реєстрації товариства брехали;

- подати заявку на участь команд у чемпіонаті України Київську міську раду ФСТ "Динамо" лише зобов'язували, тобто про те, що вона вже отримана, ФФУ теж збрехала.

Тепер про обіцяний розгляд історії взаємовідносин між Українською Радою фізкультурно-спортивного товариства "Динамо" і професійним футбольним клубом "Динамо" Київ, який було офіційно створено як Державно-громадське підприємство "Футбольний клуб "Динамо" Київ" 2 січня 1989 року (тоді в Українській РСР, що була у складі СРСР). Про це вище поступово мова вже велася, але зараз зведемо усе до купи:

- **у серпні 1988 року Рада Міністрів СРСР прийняла постанову про удосконалення управління футболом та додатковими заходами з утримання команд і гравців**, одним з яких було створення в СРСР Футбольного союзу. Було наказано Держкомспорту СРСР та іншим структурам, у тому числі й ЦР ВФСТ "Динамо" з 1989 року на базі команд майстрів створювати спортивні клуби. А ось цікаву для нас цитату з постанови треба навести мовою оригіналу: *"Клубам могут передаваться для их хозяйственной деятельности в аренду или безвозмездно государственными, общественными, кооперативными и другими организациями здания, помещения, спортивно-зрелищные предприятия и другое имущество..."* (як бачите, це не наказ, а рекомендація - А.К.).

- **наприкінці 1988 року** Центральна рада ФСТ "Динамо" УРСР схвалила пропозицію про створення у вигляді експерименту Футбольного клубу "Динамо" Київ. Він повинен був працювати на принципах госпрозрахунку і самооплати. Вже цього року **клуб взяв на своє утримання СДЮШОР з футболу, учбово-спортивні бази "Конча-Заспа", "Нивки" та стадіон "Динамо"**. Уся діяльність клубу повинна була бути регламентованою діючими союзним і республіканським законодавствами та статутом ВФСО "Динамо", а фінансування повинно було проводитися **на протязі 1989 року** у суворій відповідності з фінансовим планом Уккрати "Динамо". Таким чином, українська республіканська організація "Динамо", за погодженням Всесоюзної організації цього товариства, "подарувала" новому футбольному клубу усе - стадіон, бази інвентар і багато чого іншого, а до цього, ще на час становлення клубу гарантувала фінансову підтримку. Розрахунок був досить простим. ЦР ВФСТ "Динамо" була возволена від фінансового обов'язку по утриманню футбольної структури київського "Динамо", а питання про те, що у створення усїєї інфраструктури на протязі багатьох років були вкладені величезні кошти, у ті часи нікого не хвилювало. Подарунок - і усе! Головне, що від поточних проблем звільнилися. Подали - хай кормлять себе самі - ось така була логіка у радянських спортивних апаратчиків. Про це писали й інформували усї засоби масової інформації в усьому СРСР.

Мабуть саме про це й велася мова у наведеній вище ілюстрації постанови 1993 року, коли був на її початку вказаний наказ УРР "Динамо" №20 від 23 грудня 1988 року про створення госпрозрахункового клубу "Динамо" Київ. Але **те, що він був структурним підрозділом Київської міської ради "Динамо" - це відверта брехня**.

- **2 січня 1989 року** офіційно клуб було створено. Але на протязі перших трьох місяців клуб не мав абсолютно ніяких коштів для існування, бо... Украти "Динамо" не дотрималась домовленості і не виділила клубу обіцяні 270 тисяч рублів.

- **28 жовтня** (можливо - А.К.) **1989 року** тільки після звернення керівництва клубу до директивних органів республіки (нібито за вказаним у наведеній вище ілюстрації постанови ЦР ФСТ "Динамо" 1993 року саме постановою №26 від 28 жовтня 1989 року - А.К.) питання якось зрушило з місця і клубу було надано статус **Державно-громадського підприємство ФК "Динамо" Київ**.

- **31 січня** (можливо - А.К.) **1990 року** це підприємство використовувало вже **у довгостроковій оренді стадіон "Динамо", тренувальні бази, адміністративні споруди тощо** (нібито за вказаним у наведеній вище ілюстрації постанови ЦР ФСТ "Динамо" 1993 року саме постановою №6 від 31 січня 1990 року - А.К.), що вже знову формально належали Українській Раді **спортивного** (тобто не лише футбольного - А.К.) товариства "Динамо", все ще існуючого у СРСР.

- те, що нібито, ще **11 лютого 1991 року керівництво клубу без відома Уккрати "Динамо"- засновника клубу** (саме ще УРСР - А.К.) змогло якось зареєструвати клуб, як **Колективне підприємство, порушуючи радянські закони "О предприятии в СССР" і "О собственности"** (це вже з наведеної вище ілюстрації постанови ЦР ФСТ "Динамо" 1993 року - А.К.), то про це нікому не відомо, бо по-перше вже СРСР практично не існував, а Україна не була проголошена незалежною. Треба було б спитати у тих колективів, які увійшли до цього ГП та навряд чи вони зізнаються, бо серед їх керівників напевно були й відомі нині олігархи та й доказів, що Украти або Київська місцева рада не були одним з тих колективів, знайти важко.

- **9 жовтня 1991 року** (у наведеному вище тексті постанови ЦР ФСТ "Динамо" 1993 року помилково вказаний 1992 рік, очевидно це друкарська помилка тих, хто поспіхом створював постанову, або при друкуванні її у газеті, на що вже зверталась увага у "Передмові" - А.К.) **керівництво ФК "Динамо" Київ** (ДГП або вже КП - невідомо - А.К.) **перереєструє клуб на Колективне підприємство у Печерському райвиконкомі, тим самим присвоївши без правових підстав майно товариства, назву, майно та логотип державно-громадського клубу "Динамо"-Київ Київської міської ради "Динамо"** (це теж з наведеного вище тексту постанови ЦР ФСТ "Динамо" 1993 року - А.К.).

- **10 квітня 1992 року** виявивши незаконні дії керівництва ФК "Динамо" Київ, **президія Центральної ради "Динамо" постановою №7 визнала дії керівництва клубу несумісними з інтересами товариства направлені на розрив з ним, і запропонувала керівництву клубу привести Статут клубу у відповідність із Законом "Про підприємства в УРСР" і Статутом фізкультурно-спортивного товариства "Динамо"** (це теж з наведеного вище тексту постанови ЦР ФСТ "Динамо" 1993 року - А.К.). Але після цього керівництво клубу, повністю ігноруючи інтереси товариства, не здійснило ніяких заходів.

- **9 червня** (знову ж таки можливо - А.К.) **1993 року президія Центральної ради "Динамо"** (чомусь знову майже більш ніж через рік !? - А.К.) **постановою №11 визнала дії керівництва клубу несумісними з інтересами товариства направлені на розрив з ним, і запропонувала керівництву клубу привести Статут клубу у відповідність із Законом "Про підприємства в УРСР" і Статутом фізкультурно-спортивного товариства "Динамо"** (це знову ж з наведеного вище тексту постанови ЦР ФСТ "Динамо" 1993 року - А.К.). Та й після цього керівництво клубу, повністю ігноруючи інтереси товариства, не звертало уваги на його постанови.

- **20 липня 1993 року**, як вже відомо, виконуючи волю **лише першої команди** ФК "Динамо" Київ, було створено з колективного підприємства **акціонерне товариство "Футбольний клуб "Динамо» (Київ)"**. Чому не взнали чи згодні з цим інші команди клубу та увесь тренерський склад - це й досі невідомо. У членів колективного підприємства запитувати не треба було, бо майже всі вони були учасниками цього заклоту. А щоб якось вийти з цієї юридичної колізії, спочатку начебто створили АТ "Футбольна команда "Динамо" Київ", але потім усі про це забули й повернулися до більш використовуваного слова "клуб". До того ж, мало хто знав, що товариство буде закритого типу і за статутом його члени та створений з їх внесків фонд засекретили.

- **21 липня 1993 року** (за брехливою інформацією з постанови ФФУ вже від 3 серпня - А.К.) **Центральна рада ФСТ "Динамо" видала наказ** (зверніть увагу - чомусь "наказ", а не "постанову" - А.К.), **за яким з оперативного управління КП ФК "Динамо" Київ вимагалось вилучити стадіон Динамо з адмінприміщеннями, тренувальні бази та інше майно.**

- **28 липня 1993 року** новоспечений президент АТ "Футбольний клуб (саме клуб - А.К.) "Динамо" Київ Г.Суркіс звернувся листом до президента ФФУ В.Банникова чомусь від особи Київської міської ради "Динамо", де збрехав, що начебто 21 липня АТ вже було зареєстроване і навіть вказав основних засновників АТ - команда (а не клуб - А.К.) "Динамо" Київ і Центральна та міська ради "Динамо" (хоча вони ще офіційно засновниками не були, бо внесок не зробили - А.К.). Інші засновники (зі зрозумілих причин - А.К.), а саме "різні комерційні структури", звичайно, не були у листі вказані (увесь текст листа наведений на ілюстрації вище, тому до цього "юридичного шедеву" не має потреби повертатися - А.К.).

- **3 серпня 1993 року** (зверніть одразу ще раз на цю дату - А.К.) з'явилася постанова бюро Федерації футболу України, де була надрукована вказана вище брехня про начебто існуючий наказ ЦР ФСТ "Динамо" від 21 липня 1993 року №76, за яким з оперативного управління КП ФК "Динамо" Київ вже було вилучено стадіон Динамо", тренувальні бази тощо (текст цієї постанови наведений вище, тому зупинятися на цій огидній постанові знову не будемо - А.К.).

- **4 серпня 1993 року** (нарешті напевно нерви не витримали, треба було терміново щось робити, бо на день раніше ФФУ своєю постановою вже оголосило про зроблене ще 21 липня - А.К.) Центральна рада "Динамо" своєю постановою, на цей раз без номеру (текст якої наведений на ілюстрації вище - А.К.) дає вказівку Київській міській раді прийняти на баланс спортивні споруди і майно ФК "Динамо" Київ (начебто не знали, що воно їм не належало і клуб його використовував за довгостроковою орендою у них же - А.К.) і скоренько провести оцінку усього залученого та, щоб Ви подумали, передати, як внесок до статутного фонду вже не колективного підприємства, а акціонерного товариства ФК "Динамо" Київ (яке, виявляється, ще ж не було зареєстроване - А.К.), щоб увійти до нього засновниками (напевно офіційно, бо на славнозвісному брифінгу вони виступали як засновники цього товариства - А.К.).

Дивно, але що ж це за таке українське спортивне товариство "Динамо", у якому начебто підвідомчий йому клуб нібито з 11 лютого 1991 року до 4 серпня 1993 року (два з половиною роки !?) не виконувало його вказівки? На це є лише дві відповіді - або це брехня з боку товариства, або воно чи його київське міське відділення були одним з колективів того самого Колективного підприємства "Футбольний клуб "Динамо" Київ (друга відповідь - найбільш вигородна - А.К.).

Ось така насправді детективна більш-менш офіційна історія професійного футбольного клубу "Динамо" Київ від господарчо-розрахункового до акціонерного товариства. А тепер продовжимо надання подробиць зі статті В.Баняса:

"Спортивна газета" (Київ) за 4 серпня 1993 року:

Про ситуацію навколо Футбольного клубу "Динамо" (Київ)

(цей невеликий нарис з "Спортивної газети" не був застосований В.Банясом у своїй статті, але на нього теж потрібно звернути увагу, тому він тут надається у вигляді ілюстрації з деякими коментарями - А.К.)

**Про ситуацію навколо
футбольного клубу
«Динамо» (Київ)**

Скандал, що спалахнув у надрах флагману українського футболу — ФК «Динамо» (Київ), привернув увагу численного болільницького та спортивно-професійного загалу. Так трапилось, що він співпав ще з однією величезною пікантною ситуацією, в якій опинився український футбол після засідання виконкому ФФУ 26 липня ц.р. З приводу його «вікіоломних» рішень ми вже висловили свою думку у спільному зверненні Ради президентів футбольних клубів і тренерів команд України.

Однак нас тривожить ситуація, що склалася навколо футбольного клубу «Динамо» (Київ) та його президента Віктора Безверхого. Безумовно, в його роботі були недоліки та промахи. Однак тільки Рада засновників клубу має право давати оцінку з цього приводу та робити відповідні висновки. Проте люди впади іншим шляхом.

Безладність, цинізм, брехня та інсинуації — все було задано, аби досягти байдужої мети — заволодати престижним президентським кріслом. Особливу тривогу викликає те, що в шибку було витягнуто першу футбольну команду клубу. Молодим, недовідченим, далеким від закулісних інтриг людям було піднесено офіційно-фіктивну інформацію про те, що клуб збанкрутував, а машини та вартість футболістів закладені. Від заступника міністра внутрішніх справ України вони чули, що на президентів клубу, новелив, заведено кримінальну справу, що, м'яко кажучи, не відповідає дійсності. При цьому футболістам пред'явлено фальшиву закладку з підписом підписом В. Безверхого. Мети було досягнуто — у всіх, хто все це інстрував, з'явився

вагомий аргумент: «команда вивенла довіру президентів клубу».

Ми рішуче засуджуємо подібні методи вирішення проблем клубу і звертаємось до відповідних органів уся рішуче із вимогою дати принципову правову оцінку діяч творців так званого акціонерного товариства «Футбольна команда «Динамо» (Київ)».

У цій ситуації відверто підлабузницьку позицію займає президент ФФУ В. Баніков, що цілком вписується у стиль і манеру його дій щодо футбольних клубів України взагалі.

Ці події ще раз нагадали нам, що нагально постає питання про створення професійної футбольної ліги, в якій аспекти внутрішнього життя клубів вирішуватимуть фахівці, а не дилетанти з непомірними амбіціями. Адже жоден з футбольних клубів зараз не застрахований від повторення подій, що відбуваються у київському «Динамо», коли інтереси футболу перебувають у залежності від попки володарів пухляк ганяків.

31.07.93 р.

Прийнято на Раді президентів футбольних клубів України

Коментарі до підкресленого червоним кольором:

1. Щодо лише права Ради засновників клубу все вирішувати - а хто-небудь назвав прізвища та фірми, які входили до цієї Ради? Адже серед них були й заколотники, які дійсно просто нахабно вкляли клуб, вірніше не сам клуб, а усунули лише його президента і залишилися у новій Раді - вх не колективного, а акціонерного осередку керманічів.

2. Дійсно, чомусь ніхто й не подумав перевірити документи про банкрутство, про закладені машини та квартири, про начебто вже відкриту кримінальну справу на Безверхого. Чому? Так просто ж усі від влади: обласної та міської адміністрації, від МВС, СБУ, ФФ України, ФФ Києва, не кажучи вже про комерційні та юридичні структури були зацікавлені у цьому, бо кожному був обіцяний ласий шматок пирога у вигляді цінних паперів - акцій, ціна на які стрімко б зростала від матчу до матчу, від продажі гравців, від великих сум від УЄФА за участь у євробубках. Усі спали й мріяли про збагачення, яке їм звалилося з небес від нового володаря клубу Григорія Рахмільовича Суркіса під дахом не так давно існуючого мера-мафіозі Валентина Арсент'євича Згурського, який ніяк не міг наїстися й продовжував свої відпрацьовані справи.

3. А тепер зверніть увагу, що "вирішила" Рада президентів футбольних клубів України (хто саме і з яких клубів були присутні на зборах президенти ніде чомусь не було вказано): рішуче засудили (без цього ж ніяк) і звернулися до "відповідних органів усіх рангів" (цікаво, до яких органів вони звернулися - до ФФУ, ЦР "Динамо", МВС, СБУ, Мінюста? Так представники їх усіх були присутні на брифінгу і не заперечили проти створення АТ. То може були звернення до Верховної Ради та Президента? Чомусь взагалі про це ніде не вказано і звернення не оприлюднені).

4. Переляк (інакше це не назвати), що відкрилася можливість у кожному клубі створити заколоти. Складається враження, що усі президенти клубів порозбігалися, щоб скоріш запобігти цьому у себе, і кинули Безверхого напризволяще.

Залишилася надія тільки на спортивних журналістів і В.Баняс у своїй статті подає матеріали у скороченому вигляді ще з двох великих статей з газет України (а до цього додаємо ще й ілюстрації повник текстів цих статей - А.К.).

"Киевские ведомости" за 10 серпня 1993 року:

Время рассудит нас и наших оппонентов

За заслуги перед киевским "Динамо", выразившиеся в выделении беспроцентных кредитов и в некоторых других формах подобной благотворительности (хто саме конкретно виділяв кредити та щось ще окрім них - чомусь не вказано - А.К.), **оказываемой на протяжении двух лет, в марте нынешнего года ввели в Совет столичного клуба** (тобто у березні 1993 року, але документ або конкретне рішення Ради клубу не наводиться - А.К.) **Валентина Згурского, Богдана Губского и меня, чтобы мы помогли наладить экономику** (а хіба до цього Суркіс не був у Раді, як директор фірми "Динамо-Атлантік"? - А.К.). **Но совместная работа у нас с Федоренко и Безверхим не получилась. Что нам было делить? Они - тратили, мы - платили** (тобто лише з березня по липень 1993 року клуб витрачав гроші Згурського, Губського і Суркіса. Цікаво, скільки ж він встиг витратити за ці 4 місяці і чиї саме гроші конкретно? - А.К.).

Куда и на что тратили - фискальная тема (чомусь ніхто карну справу не відкривав і слідство не проводив - А.К.). **А вот когда команде в очередной раз задержали зарплату и не выплатили премиальные, когда сдались в армию восемь молодых игроков, а долги клуба за мясо и овощи, за гостиницу, за аренду стадиона возмущили инвесторов** (яких саме? Може Згурського, Губського і Суркіса, а може міліцейську ЦР СТ "Динамо"? Хто ж саме за ці 4 місяці встиг дуже сильно постраждати, що навіть обурився - А.К.), **и когда из-за невыкупленных авиабилетов под угрозой срыва оказалась поездка в Норвегию на очередной тренировочный сбор** (жодного документального підтвердження цим звинуваченням пред'явлено не було, бо здебільшого це все було брехнею - А.К.), **терпение иссякло у всех...**

Еще 4 июня на собрании трудового коллектива (протокол зборів або прийнята там постанова ніде не обнародувана? З чого б це? - А.К.) **было принято решение о создании Закрытого акционерного общества, ядром которого стало бы совместное предприятие "Футбольный клуб "Динамо" (Киев)"** (а біля цього ядра хто ще? Ніде жодного слова. Хоча зрозуміло, адже АТ було закритого типу - А.К.). **Сам Безверхий одобрил эту нашу идею. Но в последствии он отказался**

выполняют свою часть соглашения (виявляється була навіть і угода? Дивно, що її ніхто не бачив - А.К.). **И когда, повторяю, терпение лопнуло даже у команды** (тобто, спочатку терпіння лопнуло лише у інвесторів, а потім вже у команди - А.К.), **мы вместе с тренерами решили на радикальный шаг: провести акционирование без администрации ФК. нас поддержали Центральный и городской Советы "Динамо"...**

Мы готовы оплатить все немалые долги клуба (Які саме? Хто їх визначив? Який їх розмір? - А.К.). **Вероятно, были еще какие-то пути акционирования "Динамо", кроме выбранного нами. нас подстегивали со бытия** (Які саме ж це події підганяли? - А.К.).

Трудно поверить со стороны, но у команды не было игровой формы, а тренировочная застиранна до потери цвета (Це вже взагалі просто зухвала брехня - А.К.). **Второй и третий коллективы не обеспечивали мячами. Мы счастливы от того, что оказали эту помощь великому клубу детства. Время рассудит нас и наших оппонентов.**

Час нас розсудить! А поки що не заважайте нам збагачуватися...

Як бачите запитань і коментарів так багато, що й щось казати важко. Просто відвертий злочин. Після такої публікації, звичайно, журналістами була зроблена велика кількість досліджень і надано досить багато доказів. Далі будуть наведені ті, які були опубліковані у періодичних виданнях вже наступного дня.

"Спортивна газета" за 11 серпня 1993 року - рубрика "Лист до редакції":

То грав Лужний... голим чи ні?

(В.Баняє у цьому розділі своїй статті в "Українському футболі" цю досить велику статтю зі "Спортивної газети" значко скоротив, але назву її залишив. Та все ж треба мабуть ще з неї щось додати, а також і вилучити те, про що вже велася мова вище. Ось саме це й зроблено)

Існує багато різновидів людських нещасть. Для мене одне з них - можливість (хоч і недешева за нинішніх часів) читати всілякі газети, порівнюючи, як і що публікують різні видання щодо однієї й тієї ж події. Багато нещастя на Землі виникає саме через порівняння. Здається, з "газетної авансцени" майже зійшла тема блискавичної операції "Скинення президента ФК "Динамо" (Київ) Віктора Безверного з його законної посади Г.Суркісом та К°".

Але, на своє нещастя, розгорнув серпневі номери (25 і 26) щотижневика "Український футбол" з матеріалами-фрагментами "бестселера" "Суркіс починає і виграє?". Нотатки, що надруковані під рубриками "Мовою документів", "Динаміада" та "З перших уст", викликають безліч запитань, не даючи жодної, аргументованої відповіді!...

(далі мова йде вже про вище вже двічі визнану нами помилку щодо року (не 1992, а 1991 рік) у самій постанові президії ЦР ФСТ "Динамо" від 4 серпня 1993 року або зробленій при друкуванні статті в серпневому номері газети "Український футбол" №25 під назвою "ДИНАМІАДА", тому ми на цьому питанні не будемо знову зосереджувати увагу)

...ось черговий "шедевр" з постанови президії ЦР від 4 серпня 1993 року, пункт 3: "Підтримати пропозицію колективу футбольної команди "Динамо" (Київ) і увійти засновниками до Акціонерного товариства "ФК "Динамо" - Київ"... Отже, голова ЦР І.Федоренко наказує... І.Федоренку реалізувати згадуване рішення. (Ще рішучіше І.Федоренко віддає... сам собі накази в пунктах 4 і 6. Погодьтеся, це досить цікава думка - керувати... самим собою!... Наприклад: "Я, Ю.Люлін, наказую вам, пане Люлін, негайно звернутися до... мене!..").

Втім, повернімося до суті справи. Отже...

...4 серпня 1993 прийнято рішення "увійти засновником до АТ "ФК "Динамо" - Київ"... Але є інший документ - звернення до президента федерації футболу України пана Банникова В.М., датоване 28 липня 1993 й підписане президентом Акціонерного товариства - ФК "Динамо" Київ - Григорієм Михайловичем Суркісом і першим заступником голови Київської міської Ради "Динамо" О.Бандурком... (очевидно при підготуванні такого доленосного документу так і на згадали повне ім'я Бандурка, не кажучи вже про по-батькові - А.К.)... А головне - в основі тексту: "...21 липня 1993 року зареєстровано Акціонерне товариство "ФК "Динамо" - Київ", засновниками якого виступили: команда "Динамо - Київ", Центральна та міська Ради "Динамо", різні комерційні структури". Тож питається, хто пише правду: голова Центральної ради І.Федоренко (який 4

серпня лише збирається "увійти засновником до АТ"), чи його підлеглий О.Бандурко (котрий публічно оголошує - Центральна рада "Динамо" стала одним із засновників АТ ще 21 липня)?

"Команда Суркіса" явно заплуталася у цифрах та фактах...

...До винаходів у галузі епістолярного жанру слід віднести й формулювання президента ФФУ В.Банникова (з постанови бюро ФФУ від 3 серпня 1993 р): "Тимчасово припинити заяву "ФК "Динамо - Київ" (президент - Безверхий В.В.) на участь у чемпіонаті, першості та Кубку України сезону 1993-94 рр."...

Цікаво було би послухати "філолога" - колишнього голкіпера, як він пояснить поняття "тимчасово припинити...?", чи не слід тоді було б й "тимчасово припинити" початок чемпіонату до встановлення прийому заявок? Але ж чемпіонат розпочався...

Г.Суркіс, у своїй статті (хоча її стиль нагадує "почерк"знайомого мені оглядача) (мається на увазі В.Мирський - В.Б.) в газеті "Киевские ведомости" за 10.8.93 наводить досить велику групу людей (серед них і Віктор Колотов), які начебто не знайшли спільної мови з В.Безверхим й тому залишили ФК "Динамо"...

А ось що каже з цього приводу головний тренер "Динамо" Михайло Фоменко кореспондентові "Українського футболу" (№26) Сергію Саю - "Колотов виявив бажання спробувати свої сили самостійно. Він попередив мене про це завчасно, по-людськи попрощався з командою"... "Якщо не помиляюсь, то моя кандидатура (на місце головного тренера) була в числі шістнадцяти - на розгляді ради ФК "Динамо" Безверхий... зупинив свій вибір чомусь на мені".

Кор. "УФ": "А совість зараз не гризе Вас? Він тоді надає вам вибір - ви сьогодні його залишили?"

М.Ф.: "А я вибір робив не за себе. Більше того, я вибору взагалі не робив. Я... останнім підписав заяву, яку зробила команда про розрив контрактів з клубом (тут вперше з цього інтерв'ю стає відомо що саме головне було у заяві, підписаної командою і деякими тренерами клубу - А.К.). Причому ніхто з керівництва не тиснув на футболістів... Моя думка про доброту, порядність Безвершого не змінилася..."

На знак поваги до Фоменка як гравця із чудової команди-75 В.Лобановського - О.Базилевича не хочу коментувати "міркування" Фоменка - тренера-93. Зауважу лише ось що. На прес-конференції В.Безвершого 3 серпня 1993 р. було заявлено, що "великі начальники" при лампах не тільки 19 липня на зборах тиснули на гравців, але й відверто, вибачте, брехали: мовляв, на Безвершого заведено кримінальну справу, що в гравців з вини президента ФК відберуть квартири, машини... хто в цьому випадку казав неправду?

Щодо поведінки футболістів "Динамо", то глибоко переконаний: вони зобов'язані були зустрітися з В.Безверхим віч-на-віч, вислухати його пояснення, приймати певні рішення. То було б, як на мене, чесно, порядно, відверто.

В історії докола "закопування" ФК "Динамо" багато дивного й сумного...

...чого вартий істеричний галас навкола "справи про затриману зарплату, мінеральну воду, ремонт даху на тренувальній базі"? Закінчу "зізнанням" Г.Суркіса в тій же газеті "Киевские ведомости" за 10 серпня 1993 року: "Складно повірити стороннім, але в команді не було ігрової форми".

Дійсно, - "важко"! Коли хтось документально доведе мені, що хоча б в одному матчі чемпіонату та Кубка України-93 капітан "Динамо" О.Лужний та його партнери грали, вибачте, без трусів, футболок та босоніж, - обцяю стрибнути без парашута з даху будинку, в якому мешкає президент Акціонерного товариства закритого типу - Г.М.Суркіс.

Немає сумнівів, що В.Безверхий, як людина, котра багато працює, як людина, "під чиім прапором" було створено сьогоднішнє "футбольне чемпіонсько-кубкове" "Динамо", запрошені тренери команди тощо, припустився певних помилок, невиправданих кроків... Але ще більше я чомусь переконаний у тому, що "Армія Суркіса", вирішила "атакувати" за відомою тактикою: "Якщо не можна, проте дуже хочеться, то можна!"

Гадаю, що хтось "третій" - чемний, об'єктивний, справедливий - повинен або нагородити золотою медаллю за сміливість, зухвалість, або зупинити її й повернути на вихідні напередодні війни позиції.

Юрій ЛЮЛІН (з Баришівки)

(вибачте, але за стилем подачі інформації це нагадує "стиль" Володимира Баняса)

(далі В.Банясом мені були надіслані ще фото трьох нарисів зі "Спортивної газети", інформація з яких до його статті не була включена. Але і їх текст, з як найменше можливими скороченнями я далі наводжу - А.К.).

"Спортивна газета" (Київ) видана наприкінці серпня 1993 року

(у повному обсязі, без скорочень і з додатком наведеними у нарисі документів у збільшеному вигляді):

Хто ж розграбував "Динамо"?

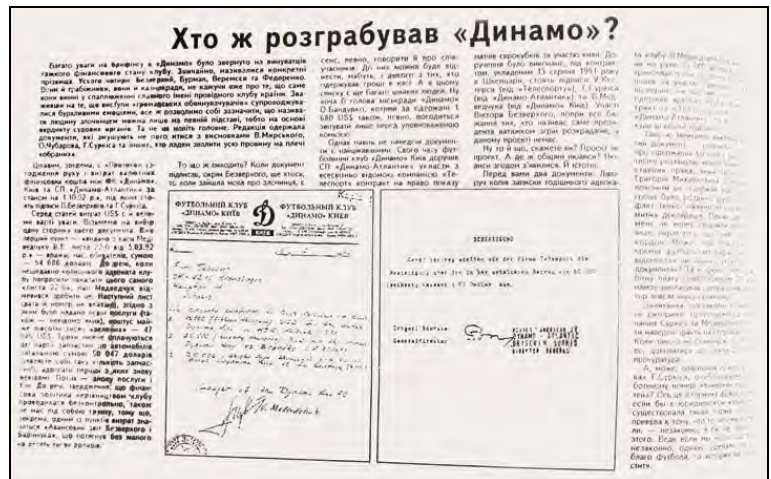
Багато уваги на брифінгу в "Динамо" було звернуто на винуватців тяжкого фінансового стану клубу. Звичайно, називалися конкретні прізвища. Усього чотири: Безверхий, Бурмак, Веремєєв та Федоренко. Вони й грабіжники, вони й казнокради, не кажучи вже про те, що саме вони винні у спалюванні славного імені провідного клубу країни. Зваживши на те, що виступи "громадських обвинувачувачів" супроводжувалися бурхливими емоціями, все ж дозволимо собі зазначити, що називати людину злочинцем можна лише на певній підставі, тобто на основі вердикту судових органів. Та не це навіть головне. Редакція одержала документи, які змушують не погодитися з висновками В.Мирського, О.Чубарова, Г.Суркіса та інших, хто ладен звалити усю провину на плечі "обраних".

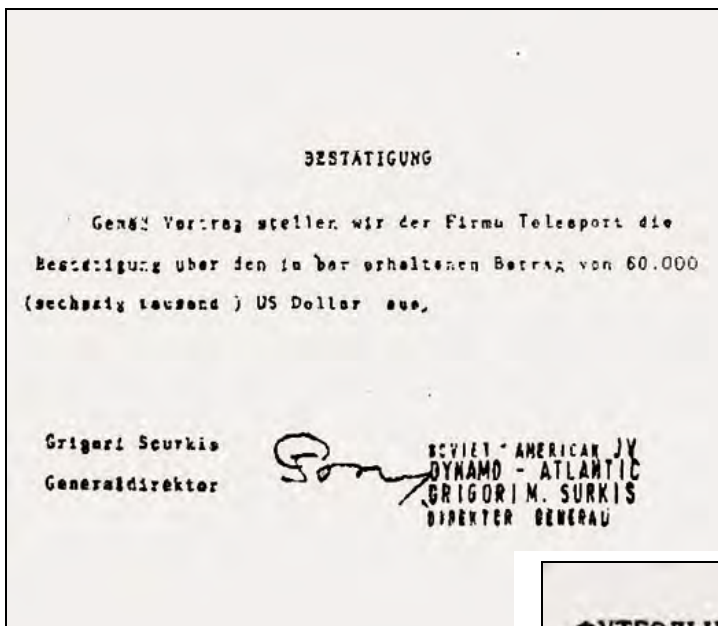
Цікавим, зокрема, є "Протокол Узгодження руху і витрат валютних фінансових коштів між ФК "Динамо"Київ та СП "Динамо-Атлант" за станом на 1.10.92 р.", під яким стоять підписи В.Безвершого та Г.Суркіса.

Серед статей витрат US\$ є й вельми варті уваги. Візьмемо на вибір одну сторінку цього документу. Вже перший пункт - "видано з каси Медведчуку В.В. листа 22-б від 5.03.92 р." - вражає нас, обивателів, сумою - 54 000 доларів. До речі, коли нещодавно колишнього адвоката клубу попросили показати цього самого "листа 22-б", пан Медведчук відмовився зробити це. Наступний лист (дата й номер не вказані), згідно з яким було надано певні послуги (також - невідомо яких), коштує майже півсотні тисяч "зелених" - 47 686 US\$. Трохи нижче оплачуються дві партії запчастин до автомобілів загальною сумою 50 047 доларів (уявляєте собі таку кількість запчастин!), адресати першої з яких знову невідомі). Потім - знову послуги і т.ін. До речі, твердження, що фінансовою політикою керівництвом клубу провадилася безконтрольно, також не має під собою ґрунту, тому що, зокрема, одим із пунктів витрат значиться "Авансовий звіт Безвершого і Бабійчука", що потягав без малого на десять тисяч доларів.

То що ж виходить? Коли документ підписав, окрім Безвершого, ще хтось, то коли зайшла мова про злочинця, є сенс, певно, говорити й про співучасників. До них можна буде віднести, мабуть, і декого з тих, хто одержував гроші в касі. А в цьому списку є ще багато цікавих людей. Ну хоча б голова міськради "Динамо" О.Бандурко, котрий за одержані 1 680 US\$ також, певно, погодиться звітувати лише перед уповноваженою комісією.

Однак, навіть не наведені документи є найцікавішими. Свого часу футбольний клуб

"Динамо" Київ доручив СП "Динамо - Атлантік" укласти з всесвітньо відомою компанією "Телеспорт" контракт на право показу матчів Єврокубків за участю киян. Доручення було виконане, під контрактом, укладеним 13 серпня 1991 року в Швейцарії, стоять підписи У.Кестерса (від "Телеспорту") та В.Медведчука (від "Динамо" Київ). Учасні Віктора Безверхого, попри все бажання тих, хто називає саме президента ватажком зраї розкрадачів, у даному проекті немає.

Ну то й що, скажете ви? Проект як проект. А де ж обіцяні нюанси? Нюанси згодом з'явилися. Й істотні.

Перед нами два документи. Пра-

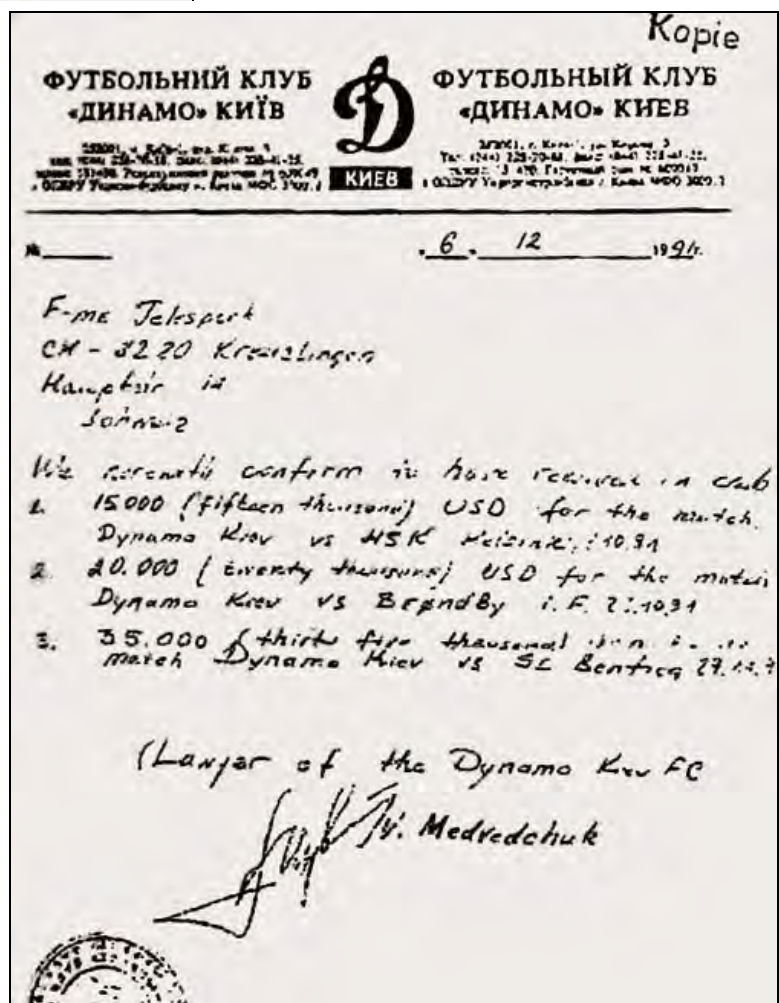
воруч копія записки тодішнього адвоката клубу В.Медведчука про одержання на руки 70 000 доларів за телетрансляцію трьох зустрічей Кубка чемпіонів за участю "Динамо". Цікаво, по-перше, на підставі чого ці гроші одержав адвокат клубу, адже контракт із "Телеспортом" уклало "Динамо - Атлантік". Ну й, по-друге, куди ці кошти поділися?

Таке ж запитання викликає й другий документ - розписка Г.Суркіса про одержання 60 000 у валюті. І ці тисячі розтанули, немов туман. Представник права, який звертався до Григорія Михайловича з проханням пояснити це, одержав відповідь, що гроші були роздані футболістам, а факт їхньої наявності підтверджує митна декларація. Однак цей документ не може свідчити про щось інше, окрім того, що сума перетинала кордон. Може, тоді факт виплати премій футболістам зафіксований у відомостях чи інших бухгалтерських документах? Та й цікаво, чому заробітну плату співробітникам ФК "Динамо" виплачував генеральний директор зовсім іншої організації?

Запитання, поставлені редакцією, не риторичні. Пропонуємо шановним панам Суркісу та Медведчуку пояснити наведені факти на сторінках преси. Коли такого не станеться, то можливо, докопатися до істини допоможе прокуратура.

А, може, пояснення лежать у словах Г.Суркіса, опублікованих у суботньому номері "Киевских відомостей"? Ось ця історична фраза: **"Даже если бы в юридической казуистике существовала такая норма, которая привела к тому, что то, что мы сделали незаконно, я бы не стыдился этого. Ведь если мы что-то сделали незаконно, однако сделали это во благо футбола, то история нас простит"**.

(як бачите, я у цьому нарисі не зробив жодного пояснення й не поставив жодного запитання, бо все і так дуже точно й професійно викладене. Як кажуть - "питань немає". І так усе зрозуміло - А.К.).

"Спортивна газета" (Київ) №74 за 1 вересня 1993 року в рубриці "Про це зараз говорять":

(на жаль, ілюстрація цієї статті неякісна, тому є потреба приділити більше уваги її тексту, хоча він і подається тут зі значними скороченнями, що мають незначне відношення до питання, яке тут розглядається)

Відлуння «сімейного скандальчика»

У минулому номері ми вмістили інформацію про брифінг, який пройшов у актовому залі динамівського стадіону. Зазначили також, що проходив він в атмосфері, де переважали емоції. І це, повірте, ще м'яко сказано. У деякі хвилини лише професійний обов'язок змушував не піднятися з місця й не залишити зал, бо доведення до відома присутніх інформації про чергові події у "Справі "Динамо" перетворилося на копірвання у брудній білизні, подекуди перетинаючи кордони норм поведінки...

Саме тому ми вирішили зберегти наші нерви від стенографічного запису усього, про що йшлося на брифінгу. Але повз деякі конкретні моменти, що їх торкалися виступаючі, ми просто не можемо пройти... Зокрема, цілу низку їх викликали проблеми, оприлюднені в актовому залі стадіону "Динамо".

До ФІФА й назад

Одним з основних кричущих фактів діяльності команди Безверхого, що спонукає засновників клубу, які **раптом після більш ніж чотирирічної сплячки прозріли**, до рішучих дій, головуючим на брифінгу В.Мирським був названий лист до ФІФА, з проханням **"знять киевское "Динамо" со всех международных соревнований"...** в изумительном ответе", на який з Цюриха зазначено: **"Шановні панове! Ми посилаємося на різноманітні документи, одержані як від футбольної федерації України, так і від ФК "Динамо" Київ,**

що мають відношення до серйозних проблем, які виникли в клубі. Справу було вивчено нашим юридичним департаментом, і після консультації з УЄФА, а також у повному узгодженні з нею ми дійшли рішення, що представлена справа є чисто внутрішньою проблемою, над якою жодна міжнародна організація не має юрисдикції. Таким чином, ми відхиляємо можливість нашої участі і відмовляємося від будь-якого втручання в цю справу"...

(далі автор статті робить спробу одержати якість пояснення щодо тих документів, які були відправлені до ФІФА від ФФУ та ФК "Динамо" Київ - наведемо декілька цитат тексту спочатку з листа ФК "Динамо" Київ - А.К.)

"Шановні панове, звертаємося до Вас із нижчевикладеною заявою.

Ми добре знаємо і глибоко поважаємо, а також розуміємо принципи, на яких будуються взаємовідносини УЄФА з національними футбольними асоціаціями (федераціями), а також принципи взаємовідносин УЄФА з футбольними клубами...

...21 липня 1993 року розетворення ФК "Динамо" Київ на акціонерне товариство було проголошене групою осіб без схвалення і без санкцій з боку ради засновників і персоналу ФК "Динамо" Київ.

На нашу думку, ця подія є незаконною дією, брутальним і образливим втручанням у діяльність клубу... який був створений належним чином та існував у повній відповідності з законом.

...законна рада засновників клубу підготувала ряд документів для розгляду справи в арбітражному суді, суворо дотримуючись Статуту і правил УЄФА і утримуючись від передачі цієї справи в загальноправовий суд.

Не чекаючи рішення арбітражного суду з даного питання, Федерація футболу України офіційно оголосила, що не заявляє ФК "Динамо" Київ для участі в іграх національного чемпіонату і Кубка, заявивши на ці змагання незаконно утворене "Акціонерне товариство "ФК "Динамо" Київ".

...просимо Вашого втручання... та виправлення помилок з боку національної федерації футболу.

Сподіваємось, що заходи, вжиті до нашого клубу національною федерацією, є прикрим непорозумінням внаслідок нестачі досвіду...

Сподіваємось на якнайшвидше реагування з Вашого боку...

(пробачте, але де тут у цьому листі до УЄФА (а не до ФІФА) хоч слово щодо прохання "знять киевское "Динамо" со всех международных соревнований" ??? Дивне звинувачення В.Мирського - А.К.)

Любиш кататися...

Знову мусимо навести цитату В.Мирського: **"...виянилось, що Безверхий и его ближайшие помощники с первого дня существования клуба** (тобто "виянилось" тільки через 4 роки? Дивний факт - А.К.) **постоянно и регулярно нарушали устав тем, что присвоили себе власть и право распоряжаться средствами...** (про те, до речі хто як розпоряджався коштами і хто за які проекти відповідав, мова піде нижче - Ред.). **Они никоим образом не отчитывались. И бодем того, президент Безверхий умудрился не отчитаться за одиннадцать международных командировок...** (далі мова про вже зовсім нікому не цікаве виправдання Безвершого - А.К.)

(та головне те, що на перших зборах засновників клубу 21 липня В.Мирський, як помічник президента В.Безвершого по зв'язкам з пресою, висловлювався саме про грубі порушення Статуту при перетворенні клубу в акціонерне товариство, та чомусь вже через місяць його погляди різко змінилися на протилежні !? - А.К.)

Лобановський

Представники республіканського ТБ порушували на брифінгу запитання, чому на події, які відбуваються навколо "Динамо", ніяк не реагує Валерій Лобановський. За словами В.Мирського, Валерій Васильович до 15 вересня у відпусці... До речі, Лобановський одержав телеграму-запрошення на загальні збори засновників, але, як бачимо, проігнорував цю "історичну" подію, що здається, цілком можна вважати реакцією видатного українського тренера на події в "Динамо".

(з раніше вказаного, ми вже знаємо, що на перших зборах засновників клубу 21 липня В.Лобановським був підписаний протокол зборів, на яких були підтверджені повноваження президента В.Безвершого й прийнятий лист-звернення до міністра у справах молоді та спорту В.Борзова щодо грубих порушень Статуту клубу. Але, очевидно, Лобановський вже через місяць зрозумів з якими "правопорушниками" він має справу і вирішив однозначно, що його втручання у цьому середовищі все одно ні до чого справедливого не призведе - А.К.)

Наказ: слова не давати!

Як відомо, представник міжнародної адвокатської компанії "Бізнес і право" Андрій Галь захищає інтереси футбольного клубу "Динамо" Київ. Оскільки клубів сьогодні існує фактично два, дамо роз'яснення - того клубу, яким керує В.Безверхий (дивно що тут вже стверджується, що він більше не керує ФК "Динамо" Київ - А.К.). У розмові з журналістами Андрій Михайлович наголосив, що представляє саме клуб, а не якусь людину чи групу людей. Справа юриста - слідкувати за дотриманням законів, по відношенню до кого б - акціонерного товариства чи колективного підприємства - вони застосовувалися. І Галь намагається це робити. Готується він виступити й на брифінгу, домовленості про це було досягнуто і з головуючим - В.Мирським.

- Однак, - розповідає А.Галь, - у справу втрутився Григорій Михайлович Суркіс, котрий розпорядився: "Я наказую Галю слова не давати. Він - непорядна людина!"

Дивно, хто не з нами, той... (та головне те, що усі це "проковтнули" - А.К.)

Козир із колоди?

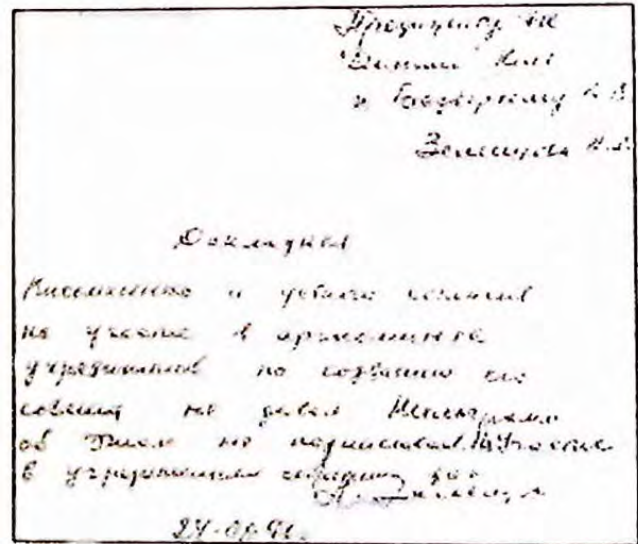
Запитання представників преси на брифінгу розпочалися з того, що взяв слово журналіст "Київського вісника" Дмитро Ільченко. Одним із питань малося на увазі з'ясувати роль серед організаторів загальних зборів засновників "Динамо", які відбулися напередодні брифінгу, А.Зеленцова. За словами В.Мирського та О.Чубарова, Анатолій Михайлович, разом із ними підписував телеграми виборчим делегатам. У розмові ж із Д.Ільченком А.Зеленцов

заперечив факт участі в оргкомітеті і розсиланні телеграм. На таку інформацію журналіста В.Мирський зазначив **"юному следопыту": "Если вы меня хотите поймать на чем-то, мы с вами поедем сейчас к Зеленцову и выясним у него. Если он сказал, что не подписывал, тогда с вами будет всё в порядке. Если же вы наврали, я при всех говорю: с вами будет нечто интересное..."** (тобто читач тепер добре розуміє, що за люди були на брифінгу, бо інакше як бандитами їх і не можна назвати - А.К.).

Що саме "цікаве" мав на увазі Валерій Ісайович, справді, було б цікаво дізнатися. Але Дмитро Ільченко не брехав. Редакція має записку Зеленцова. Ось її копія. (поряд надається у збільшеному ніж у газеті вигляді - А.К.).

Текст записки: **"Президенту ФК "Динамо" Киев г.Безверхому В.В. Зеленцова А.М. Докладная. Письменного и устного согласия на участие в оргкомитете учредителей по созванию его совета не давал. Телеграмм об этом не подписывал. На участие в учредительном собрании дал. А.Зеленцов. 24.08.93"**. Так що, як бачимо, розигриш "карти Зеленцова" справді, вартий небагато. Коли це й був козир із колоди, то не більше, ніж "шістка".

(до того ж у подальшому про це ніде й ніколи вже ніхто і не згадував - А.К.).

Усіх - за ґрати!

Фраза, що її зронив Г.Суркіс у своєму риторичному зверненні до присутнього в залі Ю.Бурмака про те, що **кримінальну справу по відношенню до декого з колишніх керівників ФК "Динамо" таки порушено**, також потребувала пояснення. Допомогти в цьому питанні взялася спортивна редакція Держтелерадіо, яка устами свого коментатора з посиланням на УКРІНФОРМ повідомила, що **"Генеральною прокуратурою України порушено кримінальну справу проти колишнього президента ФК "Динамо" (Київ) Віктора Безвершого і його помічника з економічних питань М.Федоренка, які звинувачують ся у зловживанні службовим становищем і розкраданні в особливо великих розмірах"**. В УКРІНФОРМІ не погодилися з грою у "пошкоджений телефон" за подібними правилами, зазначивши, що розповсюджена телетайпом інформація була зовсім іншого змісту: **"Як стало відомо з обізнаних джерел, Генеральною прокуратурою України порушено кримінальну справу проти колишніх президента і віце-президента футбольного клубу "Динамо" (Київ) Віктора Безвершого і Миколи Федоренка, а також начальника відділу постачання клубу Володимира Лазути за зловживання службовим становищем і розкрадання"**. Відчуваєте різницю? З свого боку повідомимо, що як стало відомо з обізнаних джерел, **згаданої кримінальної справи взагалі не існує**. А В.Безверхий зазначає:

- Певно, коли б справу проти мене було порушено, я б знав би про це. Григорій Михайлович погрожував такою розв'язкою ще два місяці тому, може, нарешті його намагання досягли успіху. Це запитання скоріше до нього самого...

(далі мова йде про начебто занижену вартість футболістів "Динамо" при продажу їх до інших європейських клубів й звинувачення у цьому В.Безвершого, але це вже трохи інше питання)

Юрій Корзаченко

(читачі може й не звернули увагу на те, що жоден вищенаведений нарис зі "Спортивної газети" не був ніким підписаний, тобто авторство брала на себе редакція газети. А під цією статтею раптом стоїть прізвище автора.

Мабуть через те, що стаття доказово і аргументовано не залишала ніяких сумнівів щодо протиправних дій команди злодіїв Г.Суркіса й у такому разі потрібен був відповідальний за правдивість викладеного.

Але справа у тому, що з прізвищем цього журналіста нам прийдеться стикнутися ще раз трошки далі - А.К.)

(це велика стаття й передруковувати її не варто, до того ж є досить якісна її ілюстрація, яка дає можливість читачу знайомитися з її текстом і виділені жовтим кольором цитати, на яких рекомендується зосередити увагу)

футбол про це зараз говорять Під «стягом боротьби» — з колишніми «заслугами»

У минулому номері ми навели документи, що свідчать про досить своєрідну участь пп. Суркіса та Медведчука у зв'язках ФК «Динамо» Київ та СП «Динамо Атлантик» із швейцарською компанією «Телеспорт». Це була одна з тих угод, яка, на щастя (а, може, — на жаль, це як для кого), не входить до переліку мертвазароджених проєктів, куди вкладался клубні кошти з метою одержання майбутніх дивідендів, але які по сьогоднішній день так і не принесли жодної копійки, жодного цента. Нерозумна діяльність, обумовлена економічною недалекоглядністю команди Безвержого, інкримінується керівництву клубу як одна зі складових політики, що призвела динамівський корабель до нинішнього стану.

Одним із таких проєктів називався проєкт спорудження однієї з ліній по виробництву паркету. Але, як пояснив Юрій Бурмак,

PERSONAL	1992	1991
Terry S. Hill	\$ 997.00	\$ 7960.00
Marie Calvez	2500.00	
Joseph Cocchi	3000.00	5000.00
Yvonne Leclercq	500.00	
Ferni Malet	13,640.00	51,160.00
Rozany Akhavan	160.00	
Paul Marlet	6000.00	23,800.00
Jack Piant	150.00	5000.00
Barbara Roman	1820.00	20,312.00
Beno Faber	900.00	
Vicior Gavran	2757.17	10,000.00
Eward Kocher	1472.00	2100.00
Amelie Fedorov	0	11,600.00
Irina Matvienko	0	16,859.85
Eim Ostrovsky	0	28,644.14
Silviana Pocu	0	51,150.00
TOTALS	\$ 26,731.40	\$ 113,295.83

повністю змонтована лінія не працювала через відсутність сушки, поставкою якої займався... пан Медведчук.

Тандемом ж Суркіс-Медведчук було доручено займатися купівлею земельних ділянок під Нью-Йорком для спорудження двох десятків будинків, що мало принести прибуток, який вимірювався б сотнями тисяч у твердій валюті.

Проєкт, зрозуміло, маєся на увазі як цільовий. Схема досить проста, як у Ільфа з Петроєвськ «єранці» — гроші, ввечері — земля». Однак, як нещодавно з'ясувалося, частину грошей, призначених на купівлю землі, було розпорощено по дванадцяти приватних банківських рахунках, серед власників яких перебували велими цікаві особи. Наприклад, доміа управління Промінвестбанком «Україна» (який також був задіяний у проєкті «Земля») Ірина Матвієнко, Джефр Островський, котрий мав впливати проєкт у життя за океаном. Пізніше його було вбито за загадкових обставин.

Кошти з цих рахунків, свідчать документи, крім яких ми наводимо, витрачено далеко не на купівлю американських територій. Натомість власниками рахунків були придбані квартири в обох столицях — у Москві та Києві. Така собі проза замість романтики...

То хто ж давав поєноваження на такі дії? І, може, цих 350 тисяч саме й не вистачає для того, щоб проєкт був доведений до логічного завершення?

Втім, у матеріалі Валерія Мирського роз-

каже колишній гравець «Олімпікс», відповіді на запитання керівництва, оформлені свого часу юристами цієї речі, відомий адреса? Віктор медведчук працював у СК мав і гроші...

PAYEE	DATE	AMOUNT	FINAL ENDORSER	TUREDUE
	00-00-00	\$5,000.00	unknown	
Cayans Nevasnik	04-01-91	\$10,000.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
Calvert Woodley	05-01-91	\$1,500.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
Loda Oveshnik	05-01-91	\$5,000.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
Milly Konekhanet	05-01-91	\$1,800.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
M. Vashch	05-01-91	\$5,500.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
Calvert Woodley	05-20-91	\$1,000.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
Alla Storchenko	05-20-91	\$7,000.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
Calvert Woodley	05-20-91	\$9,000.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
Calvert Woodley	05-20-91	\$9,900.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
Aley	05-20-91	\$16,688.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley
	05-20-91	\$2,000.00	Calvert Woodley	Calvert Woodley

повсюдженому по каналах УКРІНФОРМУ останнього літнього дня, а назаваत्र опублікованого в «Київській Ведомостях» та «Українському футболі», причетність Віктора Медведчука до проєкту «Земля» заперечується. «В качестве козла отпущения, — йдеться в матеріалі, — бышие руководители клуба избрали человека, исполнявшего при них функции адвоката. Когда я узнал, что и он, Виктор Медведчук, поднял знамя борьбы с Безвержим и Федоренко, мне тоже показалось, что адвокату клуба не пристало восставать против своих бывших клиентов. На поверку оказалось, что и здесь руководители клуба понадеялись на нашу нетребовательность к документальным подтверждениям. Подпись Медведчука нет ни под одной сделкой о продаже игроков киевского «Динамо», принесшей или должной принести клубу деньги. Нет его подписи и под документами, которыми оформлялись нашумевшие проєкты «Картина» и «Земля». В чем дело? — спросил я Виктора Владимировича. — Такова была воля президента, — последовал ответ. Впрочем, ответ мог быть каким угодно, важен факт — подписей нет, а обвинения, причем, тяжелые, есть. В этом гайтся что-то зловещее».

Факт участі В.Медведчука, зокрема, у підписанні контрактів нашими «греками» — Протасовим та Литовченком, заперечував і заступник керівника прес-служби О.Семененко у суботньому репортажі під час теле-трансляції з Харкова матчу між «Металістом» і «Динамо». Там же було сказано, що з розмови з Медведчуком стало зрозумілим, що який адвокат займався цією справою, то ніяких історій із подвійними та потрійними контрактами згодом не виникло б.

Легко, як кажуть, бути розумним заднім числом. Візьмемо номер нашого парламентського друженого органу — «Голосу України» — за 20 серпня нинішнього року. На останній сторінці еміщено розмову спортивного оглядача газети Віктора Браницького з Геннадієм Литовченком. Отже, інформація «з перших уст»:

— Існують документи з помилками, —

до укладення наших з Протасовим контрактів з «Олімпіксом». Багато ми знаємо скільки з нас «попили крові» через неіснуючі тих документи.

Символічно, що у тому ж самому номері на 7-й сторінці сам Віктор Медведчук міркує про стан справ у адвокатському корпусі України, вносячи пропозиції при Координаційну раду у справах адвокатів при Президенті країни. Певно, йдеться про Віктора Володимировича подумки бачивши у подібній організації. Все ж таки — який адвокат України, президентський адвокат республіки. Та й досвід за плечами неабиякий. Ну хто б, скажіть, не знав, що був адвокатом у самого Василя Стуса? Дійсно, захищати людину, звинувачену в інакодумстві, у 1980 році не можна погодитися б. Втім, захищати ж можна проанім Формула «кращий захист — це напади на у футболі, але не в суді. А ось ми побачимо у брошурі «Українська Гетьманська Група. 1978-1982. Документи і матеріали» (примірник її є й у Київській бібліотеці ім. Вернадського): «Не зважаючи на процес-відмови Стуса, на суді був присутній призначений захисником адвокат В.В.Медведчук...Адвокат у своїй промові сказав, що злочини Стуса заслуговують на покарання, але він просить звернути увагу на Стуса, працюючи в 1979-80 ро на підприємствях Києва, виконував норму».

Чим скінчилося судилище, ми не знаємо. Позбавивши В.Стуса навіть законного захисника, поста було задоволено до максимальної міри покарання — 5 років у таборі особливого режиму.

Отже, співробітництво з футболістом — В.Безвержким — у разі Медведчука не вийшло. Чи прислухався до президентів Спільні адвокати республіки президент України?

Пробач, шановний читачу, що ми відхилюємо від основної теми статті власне футболу. Це свідчить про те, що вид спорту номер один в Україні рестав бути просто грою. Це документ, А дехто й не грєбус цим скористався».

Рейдерське захоплення

На зорі Незалежності мало хто розумів суть цього феномена, хоча в довколишній суспільній реальності його було аж понад міру багато. Зокрема, у спорті, де найгучніше рейдерське захоплення мало місце рівно два (вже три - А.К.) десятиліття тому, коли кримінальне угруповання на чолі з Григорієм Суркісом та Віктором Медведчуком привласнило ФК "Динамо" (Київ), одібравши його в законного президента Віктора Безверхого.

Я далекий од огульного виставлення "плюсів" та "мінусів", адже усвідомлюю, що для флагмана вітчизняного футболу зміна власника мала переважно позитивні наслідки: можливо, якби не події липня 1993 року, не було б ані вороття Валерія Лобановського, ні чудової інфраструктури, ні євроуспіхів. Однак "мовчати з благородних міркувань", як це роблять деякі колеги, неприпустимо для мене. Тож із допомогою п'яти тез нагадаю ключові атрибути колізії:

- правда в тому, що київський клуб переживав непрості часи, позначені браком грошей, неправда, що ситуація склалася критична;
- правда в тому, що футболісти й тренери команди повелися, немовби вівці на заклання, тупо спостерігаючи за переворотом, неправда, що вони "пішли за новою владою";
- правда в тому, що попервах Суркіса підтримала половина динамівських працівників, неправда, що інші пізніше приєдналися з ідейних міркувань, насправді їх перекупили;
- правда в тому, що рушієм рейдерського захоплення став юрист епохи Безверхого Медведчук, який організував махінації з документами, неправда, що клуб "нікому не належав";
- правда в тому, що єдиним ЗМІ, який бив на сполох, виявилася "Спортивна газета", неправда, що більшість журналістів інших видань "дотримувалася поміркованіших поглядів", просто їх задобрили, тим самим заклавши базу існування т.зв. "джинси".

...Старший колега Борис Талиновський просив не друкувати цей матеріал, перепитуючи: "Навіщо?"

А й справді: навіщо? Може, краще писати захоплені оди про те, як звичайний лицювальник-плиточник зробив феноменальну кар'єру, ставши одним із впливових європейських політиків?

Анатолію Федоровичу, я ці матеріали опублікував іще в липні 2013 року в УФ, але це для мене був складний період у житті, тому я опублікував і, як кажуть, забув.

Зараз я опрацьовую деякі свої публіцистичні матеріали, опрацьовував і цей, і сам охренів, яку тоді зробив знахідку й сам не звернув на неї увагу! Усі прислані Вам статті передруковані мною практично від початку до кінця, але над ними трохи попрацювали коректори нашої редакції. Якщо хочете це цитувати, вкажіть джерело - газета УФ за липень 2013 року. Прізвище можете вказувати або не вказувати - як хочете.

Замість P.S. Тоді, влітку 2013 року, цей матеріал не справив фурор на читачів, але дуже шокував Суркісів та К°. Мені розповідали люди, близькі до Динамо та ФФУ, що для братків це був удар нижче пояса - вони ж думали, що все замялося й усі про все забули. Так ось, писар Суркіса Васильєв дав команду підконтрольним журналістам, і ті склепали ось такий матеріал-відповідь: <http://footclub.com.ua/news/Ukraine/Premier-liga/48034938/Retro-Kak-Dinamo-spasli-ot-sumy-da-ot-turmy>.

Прочитайте й цю ахінею. А особливо зверніть увагу на першу сторінку газети Независимость - там видно якісь документи, але насправді вони фальшиві, про що йдеться в одному з матеріалів, які я Вам вислав.

Усього доброго,

В.Б.

Відповідь на статтю Баняса в "УФ" № 60 (2820) за 19 липня 2013 року:

Юрій КОРЗАЧЕНКО

26 липня 2013 року

Украинское футбольное лето 1993-го вышло по-настоящему жарким. Следом за скандалом вокруг изменения формата национального первенства темой номер один стала ситуация в киевском "Динамо", где сменилось клубное руководство.

Ю.Корзаченко

Ретро. Как киевское "Динамо" спасли от сумы да от тюрьмы

Суть происходившего изложил "Спорт-Экспресс" небольшой заметкой в номере от 20 июля.

Вчера отстранен от должности президента ФК "Динамо" (Киев) Виктор Безверхий, передает УКРИНФОРМ. Решение принято на экстренном собрании игроков и тренеров, которые заявили (тобто це ніхто інший, а гравці й тренери - А.К.), **что неправильная финансовая и хозяйственная политика превратила "Динамо" в банкрота** (з чого ж це вони зробили такі висновки? - А.К.). **Клуб сейчас в астро-**

номических долгах (звідки ж це відомо? - А.К.), **в том числе и в валютных. Признаны невыгодными ряд контрактов на переход футболистов команды в зарубежные клубы. Вчера же по решению динамовцев** (знову ж таки стрілки переводяться саме на гравців і тренерів - А.К.) **создано акционерное общество "Футбольный клуб "Динамо» (Киев)". Республиканский и городской Советы "Динамо" ему передадут** (чомусь досі вони їх не передавали, мабуть тепер їх чимось заохотили - А.К.) **две тренировочные базы и динамовский стадион. Президентом АО избран Григорий Суркис. Учредителями кроме футбольной команды и динамовских Советов стали также коммерческо-консультационный центр "Славутич" и британская фирма NEWPORT MANAGMENT** (тобто крім гравців і тренерів тут вже з'являється невідома якась комерційна структура та... зовсім незрозуміло звідки з'явилася ще й... британська фірма - А.К.) . **Уставной капитал - 10 миллиардов карбованцев** (Що це? Хто визначив таку суму? Чому саме 10, а не, скажемо, 100 мільярдів - А.К.). **Избран и наблюдательный совет, в который вошли руководители республиканских МВД, СБ, пограничных войск и Генеральной прокуратуры** (до цього, виявляється чомусь і за незрозумілих причин такої наглядової ради не існувало - А.К.).

Эта краткая информация стала снежком, выросшим не просто в огромный ком, а в целую лавину, гул которой стал фоном футбольной жизни Украины вплоть до середины сентября, когда ведущий клуб страны стартовал в квалификации Лиги чемпионов.

Следует напомнить, **что 20 лет назад** такого понятия, как Интернет, в Украине, по сути, не существовало. Даже мобильные телефоны были доступны только самым состоятельным гражданам, большую часть которых составляли так называемые новые русские. При этом аппараты представляли из себя не карманные компьютеры, а целые мини-АТС размером с чемоданчик-"дипломат". Основным источником оперативной информации для населения продолжало оставаться телевидение, а аналитику люди черпали из газет. Стабильно выходивших спортивных изданий тогда было до убогого мало - "Спортивна газета", "Український футбол" да дефицитный российский "Спорт-Экспресс".

"Спортивка", в которой я тогда работал, в динамовском конфликте приняла сторону **отстраненного от дел** (тоді його ще ніхто офіційно не відстороняв, бо не мали таких прав - А.К.) Виктора Безверхого. На то **были свои причины, о которых умолчу**, пытаюсь соблюсти некий такт. Замечу, однако, что **обусловленная этими причинами линия была далека от объективности** (це щось нове у журналістській практиці - не вказуючи причин, звинувачувати газету - А.К.). Как, соответственно, далеки посвященные тем событиям сегодняшние "бэкграунды", основанные только лишь на публикациях "СГ".

Одно из таких "исследований" на днях увидело свет на страницах "Українського футболу". Озаглавлено оно так же, как первый из тогдашних материалов "СГ" на данную тему - "Липневий переворот у "Динамо". Вот еще несколько заголовков,

характерных для "Спортивки" тех дней и последующих недель: "Протиправні дії за-суджено. Хто поставить крапку?", "Створення акціонерного товариства "Футбольна команда "Динамо» (Київ)" - юридичний казус", "Час розставляти крапки?", "Хто ж розграбував "Динамо"?", "Під "стягом боротьби" - з колишніми "заслугами"..." (як бачите, автор Юрій Корзаченко був знайомий з усіма нарисами "Спортивної газети" - А.К.).

(зверніть увагу, щось не видно, щоб вони були голі й босі - А.К.)

Об'єктивну картину (чомусь Ю.Корзаченко вважав саме її об'єктивною - А.К.) рядовим поклонникам киевського клубу приходилось складати на основі публікацій других зданій. "Комсомольське знамя" (зовсім не маюча до спорту ніякого відношення, прокомуністична і не маюча попиту газета - А.К.) матеріал "Киевское "Динамо" - банкрот?" (це нарис Валерія Вихованця, його заголовок доповнений словом "Скандал!" - А.К.). проілюструвало копіями двох документів - протокола зборів команди і приложення к Договору застави (ілюстрації цих двох "документів" наведені на наступній сторінці - А.К.).

Ети два документа достатньо красноречиво пояснюють ситуацію. Если у клуба нет финансовой возможности полностью расплатиться с игроками за победу в чемпионате страны и розыгрыше Кубка, если в канун матчей евротурнира она осталась без экипировки, а поездка в Норвегию, где тренеры намеревались провести один из этапов подготовки, в силу тех же финансовых "затруднений", вполне могла не состояться, если в залог под кредит закладываются автомобили, автобус, квартиры и даже тренировочные базы "Конча-Заспа" и "Нивки", которые клубу не принадлежат, если на базе футболисты после тренировок утоляют жажду не "Нарзаном", не "Миргородской", а водой из-под крана и т.д. и т.д., - то на языке профессионального футбольного Запада это обозначает ни больше ни меньше - банкротство. (ось так Валерій Вихованець, без жодного підтвердження брехав на усю Україну, напевно недосвідченим комсомольцем, про стан справ у клубі - А.К.) **И тогда те же футболисты и тренеры вправе задать вопрос "как же так?", а не получив на него вразумительных объяснений, точно так же вправе выразить руководству недоверие. Что киевские динамовцы и сделали, потребовав отставки президента клуба Виктора Безверхова** (наведений протокол зборів футболістів і тренерів був навіть не надрукований, а лише у рукописному вигляді - одразу видно, що дуже спішили організатори зборів. До того ж зрешті увагу на його формат - він якоїсь дуже витягнутої форми. Одразу складається враження, що підписи узяли без тексту протоколу, а потім текст створили на окремому (першому) аркуші - А.К.)

- Все время, пока футболисты были в отпуске, мы ломали себе голову: как рассчитаться с людьми, выполнит или нет руководство свои обещания? - поведал на брифинге украинским журналистам начальник команды Йозеф Сабо (так вони навіть не знали чи розрахуються з ними чи ні - А.К.). **- От этого зависело, с каким настроением команда начнет сезон, как будет готовиться к матчам Кубка чемпионов с "Барселоной". Увы, на первой встрече ничем порадовать ребят не смогли. Более того. Пришли в "Динамо" новички. Можете себе представить - оказалось, на тренировку им выйти не в чем: нет бутс, тапочек, тренировочных костюмов - нет ничего** (тобто не в усіх футболістів, а лише у деяких новачків, а ними був лише один - Олександр Призетко з Харкова - А.К.). **Такого я не помню за всю историю "Динамо".**

Приехали к себе в Кончу, еще новость - есть проблемы с приготовлением пищи (це вже щось нове - А.К.). **Почему? Потому что на всех базах закрыты динамовские счета, кругом мы должны. Такое бы случилось еще полгода назад, если бы не коммерческие структуры. Не ФК "Динамо", а они помогали команде - давали деньги на проживание, питание, все остальное.** (то виявляється це не В.В.Безверхий, а винуватцями є якісь нікому не оголошені комерційні структури, які створили такі обставини, але ж головною серед них була фірма "Динамо-Атлантик" Г.М.Суркіса - ось у чому виявляється справа - А.К.) **Поэтому, когда встал вопрос о том, как жить дальше, - не пятнадцать, а всего пять минут понадобилось команде, чтобы принять решение...** (розумієте, так спішили, що за 5 хвилин прийняли рішення, навіть і не думаючи і не бажаючи вислухавши президента клубу В.В.Безверхова - А.К.)

КИЕВСКОЕ «ДИНАМО» — БАНКРОТ?

Скандал!

Протокол собрания «Динамо» Киев от 13 июля 1993 года

Присутствовали: [список имен]

Вопросы: [список вопросов]

Выводы: [список выводов]

Подписи: [список подписей]

Несколько лет назад это могло присниться разве что в дурном сне. Сегодня едва ли не реальность. Упоминательные премиальные, престижные марки автомобилей, заграничные сборы. Все это оказалось всего лишь фасадом, за которым...

НА СНИМКАХ: на брифинге журналистам были представлены документы, среди которых — протокол собрания команды «Динамо» и приложение к Договору залога.

Приложение к 1-му документу залога от 04.07.92 г.

г. Киев 20* марта 1993 года

Республиканский автомобильный специализированный агропромышленный банк «Україна», именуемый в дальнейшем «Залогодержатель», в лице Заведующего Правлением Павла Шендера И.А., действующего на основании Указа Банка в единственном, и Футбольный клуб «Динамо» (Киев), именуемый в дальнейшем «Залогодатель», в лице инициатора клуба Бессмертного В.Ю., действующего на основании Указа, с другой стороны, заключили следующий договор:

1. В связи с приобретением инициатором залога №20/13 от 14 августа 1992 года и увеличением суммы обязательств по выданной в пользу инициатора залога №20/13 «Залогодатель» действующий и личностный в П. Л. Логотипа залога №20/13 инициатором залога предоставляется «Залогодержателю» в залог принадлежащие инициатору залога, согласно перечню автомобилей:

№ п/п	Марка/модель/цвет	Участок/двигатель	Рес. выделенные/срок	Средств/тысяч грн.
1	Автомобиль «Волана»	1	Без	100,000.0
2	Автомобиль «Торнадо»	10	-	150,000.0
3	Велосипед	1	-	30,000.0
4	Автомобиль ВАЗ-2101	3	-	30,000.0
5	Автомобиль «Торнадо»	6	-	100,000.0
6	Автомобиль «Торнадо-190»	1	-	20,000.0
7	Автомобиль «Торнадо-200»	1	-	70,000.0
8	Транспорт ТР-012	2	-	2,000.0
9	Автомобиль «Торнадо»	1	-	20,000.0
10	Автомобиль «Торнадо-190»	3	в т.ч. Р. Логотипа	30,000.0
11	Автомобиль «Торнадо-190»	3	в т.ч. Р. Логотипа	100,000.0
12	Автомобиль «Торнадо-190»	1	в т.ч. Р. Логотипа	100,000.0
13	Автомобиль «Торнадо-190»	1	в т.ч. Р. Логотипа	100,000.0
14	Автомобиль «Торнадо-190»	1	в т.ч. Р. Логотипа	100,000.0
15	Автомобиль «Торнадо-190»	1	в т.ч. Р. Логотипа	100,000.0

20* марта 1993 года

И. Шендера
В. Ю. Бессмертного

Валерий ВЫХОВАНЕЦ

(ці документи у вигляді для ознайомлення з текстом не наведені, на першому згадані не видно хто ж підписав протокол і засвідчив усі підписи гравців і тренерів, а другий - просто фальшивка - А.К.)

(чомусь саме цю ілюстрацію подали до цієї статті - А.К.)

Выступления других участников брифинга – заместителя председателя Киевского горсовета "Динамо" Александра Бандурко, членов Совета ФК "Динамо" (Киев) - генерального директора СП "Динамо-Атлантик" Григория Суркиса, генерального директора коммерческо-консультативного центра "Славутич" Богдана Губского - лишь дополнили картину обнищания сильнейшего футбольного клуба Украины.

Первого президента киевского "Динамо" Виктора Безверхого (фото поряд) уже нет в живых. Время и случай вознесли комсорга завода "Арсенал" в ранг, который мы тогда больше ассоциировали с западным футболом. Отсутствие управленческого и, что было особенно важно для того времени, коммерческого опыта предрешили судьбу Виктора Ванифатьевича как руководителя хозяйственного клуба. Впоследствии он попытался войти в футбольную реку второй раз - его имя связывали с днепропетровским "Днепром", который в середине 1990-х ненадолго взялся финансировать один из "газовых баронов" Игорь Бакай. Там, правда, Безверхий уже предпочел оставаться за кадром (просто відверта брезня, на совісті Юрія Корзаченка щодо оплямування покійного, з підтекстом на його комсомольське минуле - А.К.).

А в июле-августе 1993-го его аргументы в защиту своей позиции звучали, мягко говоря, не совсем убедительно. Даже в обработке лояльных журналистов, даже с комментариями юриста и "вбрасываемыми" в информационное поле "сенсационными" документами.

Откровения Безверхого в том же "Комсомольском знамени" (спочатку Ю.Корзаченко використовує публікацію цієї газети, бо вона йому вигідна, а потім обляює інформацію цієї ж газети, коли вона йому не вигідна - А.К.) озаглавлены "Это был не переворот, а путч". Интервьюируемого назвали "президентом в изгнании", а те, кто его сместил, в тексте именовались как "путчисты" и "заговорщики".

"Я недаром употребил термин "путч", - сказал Безверхий корреспонденту. - Чересчур много аналогий с событиями августа 91-го. Масштабы, правда, не те, но в остальном... При этом народу, то бишь футболистам, сулят золотые горы. Но каковы бы ни были посулы, неизменными остаются цели организаторов переворота: деньги и власть".

Плачевную ситуацию в клубе он объяснял гиперинфляционными процессами, "душившими" 25 малых предприятий, в основателях которых числился ФК "Динамо". **"Сегодня коллективы этих предприятий делают все для того, чтобы выполнить договорные обязательства с клубом. Словом, даже в нынешней непростой ситуации финансово-экономическое положение клуба представляется мне достаточно прочным",** - говорил отставленный руководитель, признавая кризис, поразивший вверенный ему клуб, но утверждавший, что имеет четкую программу выхода из него.

Иного мнения были люди, с "благословения" которых Безверхий в свое время занял президентское кресло (тобто Ю.Корзаченко хоче сказати, що Безверхого не обирали, а хтось призначив, навіть натякає саме на заступника голови спорттовариства "Динамо" Олександра Бандурко та й, навіть, повірити важко - на того ж Григорія Суркіса - А.К.):

"Уже третий рік нас турбує фінансовий стан клубу, – цитував "Український футбол" зампреда спортобщества "Динамо" Александра Бандурко. - Ми усі думали, що налагодиться діяльність багаточисельних утворених МП, що ось-ось піде від них гарантована віддача, але цього немає. Нині йде перевірка фінансово-господарської діяльності ФК (дивно, що скрізь пишеться про якусь начебто розпочату перевірку фінансової діяльності клубу, але результати цієї перевірки так за 30 років ніхто й не навів, офіційно винуватців ніхто не назвав і В.В.Безверхого не притягнули до кримінальної відповідальності - навіть слідство прокуратура не проводила - А.К.). **Скажу лише те, що на сьогодні клуб заборгував різним банкам, іншим структурам понад мільярд карбованців і 2 мільйони 235 тисяч доларів США. І надії на швидке погашення цих боргів примарні. Тому й виникла необхідність акціонування клубу, залучення до цього тих, хто здатний вивести "Динамо" з кризи"** (так от у чому справа: гроші хтось крав, а крайнім знайшли президента, все списали на нього, а клуб подарували найспритнішому - А.К.).

"Я багато разів пропонував Віктору Безверхому змінити тактику і стратегію господарсько-фінансової політики клубу, визначитися з пріоритетами, - это уже слова Григория Суркиса (тобто він зізнається, що працював разом з В.Безверхим - А.К.)... - На жаль, він мало дослухався до порад. Та й не є Безверхий фахівцем у комерції, не має він такого досвіду. На Заході його називають не інакше як "швидка рука" - за те, що він надто легко підписує контракти. Протягом тривалого часу в клубі не було елементарного обліку обладнання, що надходило для потреб команди, не велася, як належить, звітність валютних відряджень. Тому маємо те, що маємо. Втім, справа не в тому, хто займе місце президента, справа у врятуванні команди. І амбіції тієї чи іншої людини не повинні стати на перешкоді цьому".

В отсуствии минеральной воды на базе в Конче-Заспе Безверхий обвинил Йозефа Сабо (фото вище), тогдашнього начальника команди (а хтось бажав би щоб себе звинуватив, тоді навіщо у клубі посада начальника команди - А.К.). Мол, пойдя на поводу у "заговорщиків", тот искусственно создал условия, которыми СМИ затем огорошили поклонников "Динамо". Адвокат Виктор Медведчук, по его мнению, умышленно "фальшивил" в работе с клубной документацией (докази про це ми ще наведемо нижче - А.К.). Кроме того, **"невозможно было работать под давлением силовых структур"**, требовавших от президента отречения от должности. Об этом он также поведал в интервью "Комсомольскому знамени":

"В противном случае, пригрозил мне замминистра генерал Терещук, "...вот на столе у меня папка, где зафиксированы нарушения такого количества законов, что этого достаточно даже для "высшей меры" (цікаво, куди ж поділася ця папка і чому так по-товариськи віднеслися до Безверхого його "друзі" з ради клубу й не посадили його до в'язниці? Чи не дивно? - А.К.)

Время тогда было лихое. Деньги делались из воздуха и уходили, как вода в песок. Только формировавшимся фискальным органам молодой страны тяжело было держать под контролем процессы, в результате которых наживались состояния. Очень часто честное слово "стоило" больше любого векселя (і навпаки - А.К.). Очевидно, занимаая высокие посты, не каждый мог устоять перед соблазнами (напевно тут Ю.Корзаченко натякає на поведінку зам. міністра МВС генерал-лейтенанта Олександра Васильовича Терещука - А.К.)...

На одном из брифингов журналисты узнали (на якому, коли і хто конкретно це чув? Бо інакше це ж просто брехня з боку Ю.Корзаченка - А.К.) и донесли читателям (хто і де саме це надрукував? Чомусь Ю.Корзаченко приховує - А.К.) зрителям о том, что Виктор Безверхий не отчитался за 11 заграничных командировок, что представитель "Динамо" в Москве регулярно встречал и провожал жен руководителей клуба, отправляя их в разные концы земного шара, что первый заместитель президента Николай Федоренко за клубные деньги купил четыре квартиры.

"На сегодня финансовое положение клуба плачевное, - рассказывал главный бухгалтер ФК "Динамо" Владимир Булименко. - Клуб должен 1,5 миллиона долларов банку "Украина", 214 тысяч долларов - совместному предприятию "Динамо-Атлант", 208 тысяч долларов - Федерации футбола Украины за проценты по трансферам игроков. Кроме того, существуют штрафные санкции за просрочку возврата кредита банку "Украина", которые ежедневно равняются 7 тысячам долларов. Таким образом, ныне они уже составляют около 400 тысяч. Различным фирмам и организациям ФК должен еще и около 2 миллиардов карбованцев. То есть можно говорить о фактическом банкротстве клуба..." (а це хто чув, кому цей бухгалтер "розповідав", бо за таку брехню, пробачте, морду б'ють - А.К.)

Чем дальше - тем больше всплывало подробностей о деятельности Виктора Безверхого и его ближайших помощников. Двойные контракты. Финансовые махинации. Разбазаривание средств. Нелепые письма в ФИФА с просьбой... снять киевское "Динамо" со всех международных соревнований! (боже, які ж безсовісні бувають ці журналісти. Та за такі діяння Безверхого повинні були одразу на 15 років посадити. А його чомусь... помилували. Або був не винний, або винний був не один він - А.К.)

Робкие оправдания оставшихся не у дел "специалистов" звучали все тише на фоне реальных дел новых руководителей клуба.

"Многие назвали то, что произошло в киевском "Динамо", дворцовым переворотом, – процитировала тогда Григория Суркиса (фото нижче) газета "Киевские Ведомости". – По сути, не было никакого переворота. Просто многим членам совета, команде, тренерам надоело работать с безнравственными людьми, которые делали все, чтобы потопить динамовский корабль... Мы пришли в команду, и пока у нас будет получаться служить футболу, нас не вышвырнут. А как только перестанем справляться с этим делом, поверьте мне, повернемся и уйдем, не цепляясь за кресла" (якось звучить безглуздо - ми були у команді, а потім прийшли у команду. Напевно ж малося на увазі - я був у раді клубу, а потім став його президентом - А.К.)

(гарне знайшли фото нового президента - А.К.)

Первым же серьезным испытанием для "нового" "Динамо" стало свидание с "Барселонной" в квалификации Лиги чемпионов. В домашнем матче киевляне добились потрясающего результата - играя в меньшинстве, обыграли грозную команду Кройффа со счетом 3:1. Дальше, правда, так и не прошли. Зато **четыре года спустя** поквитались с "Барсой" по полной - 3:0 дома и 4:0 на "Камп Ноу". **За каких-то четыре года** "Динамо" из банкротства (так ніхто ніде й досі документально не довів, що при Безверховому клуб був банкрутом - А.К.) превратилось в преуспевающий клуб европейского уровня...

* * *

Увага! Тепер дуже-дуже цікаве. Якщо хтось з читачів зараз схоче переглянути цю статтю Ю.Корзаченко на вищевказаному сайті за наведеним посиланням, то одразу статтю під цим же заголовком побачить, але... зверніть увагу на те, що вона туди потрапила вже не 26 липня 2013 року, а 21 липня 2019 року, тобто через 6 років. А стару статтю просто з сайту прибрали (не вірите? Заглянуть до української Вікіпедії у Інтернеті і побачите посилання на 26.07.2013 і перевірена редакцією Вікіпедії 5.05.2014 р. - А.К.). Очевидно 2019 року чимось "жареним запахло" і треба було терміново "замітати сліди" допущених "помилко" автором у 2013 році.

Я порівняв обидва тексти цього "витвора журналістики". Перш за все я у вищевказаному варіанті 2013 року **виділив малиновим кольором** той текст, якого вже немає у варіанті 2019 року. Не полініуйтеся, перегляньте його - дуже цікаво.

Є й новеньке. По-перше, преамбулою до статті вже з'явилася цитата: **"Ровно 27 лет назад** (чомусь помилися, бо не 27, а 26 - очевидно дуже спішили підробити цю статтю - А.К.) **в руководстве стоящего на грани банкротства суперклуба произошли грандиозные изменения: президентом ФК "Динамо" (Киев) был избран Григорий Суркис"** (дуже автору нового варіанту одразу хотілося виправдатися за допущені 4 роки назад помилки перед своїм хазяїном - А.К.).

У подальшому, звісно, словосполучення "20 лет назад" замінено на **"в те времена"**, а абзац з текстом переліку усіх статей 1993 року у "Спортивній газеті" **просто нахабно видалений** (очевидно Ю.Корзаченко добре розумів, що він сам до тих нарисів мав безпосереднє відношення, а один з них був навіть надрукований за його підписом - А.К.).

Далі у розповіді про виступи на брифінгу 21 липня 1993 року видалений текст про виступи, тобто і участь у брифінгу, О.Бандурки, Г.Суркиса та Б.Губського з повним переліком їх посад на той час (подання цієї інформації, звичайно, автору та його хазяям було зовсім недоречним - А.К.).

При розповіді про начебто виправдовування чинного на той час президента В.Безверхового знову ж таки видалено цитату про застосовані методи "путчу" (його конкретне порівняння з 1991 роком теж "чіпляло за живе" нове керівництво клубу - А.К.).

У розповіді про виступ Й.Сабо видалена не тільки цитата з його словами про амбіції, але й те, що йому все одно, хто займе місце президента. А головне, далі видалений текст В.Безверхового про те, що **"Адвокат Виктор Медведчук, по его мнению, умышленно "фальшивил" в работе с клубной документацией"** (адже нагадування про те, що Медведчук був адвокатом клубу було теж недоречним для замовників переробки тексту статті Ю.Корзаченка - А.К.).

До речі, у новій редакції статті фото з зображенням Й.Сабо зі скрученими непристойно пальцями замінено на більш доцільне, за поглядом автора статті Ю.Корзаченка - тут Сабо

вже серед керівництва на лаві тренерів поряд з М.Фоменком та В.Безсоновим (див. поряд). До того ж поряд розміщено фото граючого у настільний теніс В.Безверхого - звісно ж з потрібним на це натяком.

А після тексту про "потрясающий успех" над "Барсою" і непередбачену потім поразку у наступному реченні зроблене суттєве виправлення - замість слів "За каких-то 4 года" у цьому варіанті статті вже вказано "Зато четыре года спустя" (відчуваєте різницю - А.К.).

Ось так робляться підробки і зараз, у наш час. Тобто не 30 років тому, у далекому 1993 році просто нахабно дурили прихильників улюбленого клубу України "Динамо" Київ, роблячи злочин за злочином заради збагачення і повномасштабного володіння цим клубом, гравцями і усім його майном практично задарма. А зараз поступово тихо-мирно замітають сліди своїх злочинів, продовжуючи обдурення шляхом фальсифікацій і підробок.

Чого тільки варта фраза, що з'явилася у новій редакції статті: "Следует отметить, что по тем временам суммы **"понад мільярд карбованців"**, а тем более **"2 мільйони 235 тисяч доларів США"** были поистине фантастическими!" (то скажіть мені будь ласка, хто ж і де знайшов такі фантастичні суми, щоб одразу покрити такі борги клубу? Де вони взяли ці гроші? Ніде про це жодного слова. То може й не було таких боргів? Чи хтось перевіряв? - А.К.).

* * *

Пробачте, але до наведеного вище є ще можливість додати аргументовану розповідь В.Баняса про головного героя події, про яку ми тут ведемо розмову - В.В.Безверхого.

Вже 5 грудня 2014 року перед п'ятою річницею з дня його смерті В.Баняс у газет "Український футбол" №93 (сторінка 8) у рубриці "Цікаво знати" надрукував останню свою статтю про цю подію і про цю особистість у футболі України:

ЦІКАВО ЗНАТИ

ТІ, ХТО НА ЗАДНЬОМУ ТЛІ

П'ЯТЬ РОКІВ ТОМУ, 18 ГРУДНЯ 2009-го, ПОЛИНУВ У ЗАСВІТІ ВІКТОР БЕЗВЕРХИЙ — ПЕРШИЙ ПРЕЗИДЕНТ КИЇВСЬКОГО "ДИНАМО"

ПРО ВАНІФАТОВИЧА

Виникла Людина з дуже рідкісним по батькові - Ваніфатович - зостається однією з найнеоднозначніших постатей національного соккера незалежного періоду. Так склалося, що в нашому соціумі, під впливом пропагандистської діяльності певних осіб, про уродженця Кіровоградщини установилося доволі однобоке бачення: мовляв, був не надто професійним бізнесменом, діяльність якого ледь не призвела до краху столичного "Динамо". Те, що зазначене уявлення децю розходиться з реальністю, доводять факти.

По-перше, саме Безверхий створив прем'єрний у колишньому Союзі професіональний ФК: за його ініціативи другого січня 1989-го києводинамівці офіційно вийшли з-під крила профільного спорттовариства, перейшовши на самостійні рейки існування. (Важлива заувага: справді, "Дніпро" став "госпрозрахунковим клубом" на два роки раніше, втім, тут, усе ж таки, маємо справу з децю іншим явищем...)

По-друге, за порівняно нетривалий строк перебування на чолі "блакитно-білих" (ідеться про чотири з половиною роки) ті досягли дуже хороших результатів: два чемпіонства (по одному у СРСР та в Україні), дві національні Чаші (аналогічно), чвертьфінал європейського Кубка Кубків-1990/1991, груповий етап експериментальної Ліги чемпіонів-1991/1992. Як вважаєте, чи могли би статися такі звершення без умілого клубного керманіча?

По-третє, злам епох - відхід у небуття "імперії зла" та народження Незалежної України — був надзвичайно складним часом, коли успішними, як відомо, ставали переважно люди, котрі навчилися порушувати закони. Ті, хто саме тоді, на початку 1990-х, сколотили свої перші мільйони, а нині становлять т.зв. "національну бізнес-еліту". Так ось, судячи з підручних даних, Віктор Ваніфатович усе ж виокремлювався на тодішньому тлі: у великих аферах (тим паче - розбоях, криміналі) він не був помічений.

По суті, Безверхий прогорів на двох речах. Перша: поведився в бізнесі надто хаотично, метушливо, непослідовно, намагаючись стати успішним на кількох фронтах. Друга: необережно провів кадрову політику, наситивши свій клуб або непрофесіоналами, або нечесливими людьми, котрі згодом його й зрадили. Припустімо, як можна було призначати начальником правничого відділу нинішнього кума Владіміра Путіна - особу, котра дивно отримала звання спочатку кандидата юридичних наук, а по тому - доктора (читайте книгу "Нарцис, або Штрихи до політичного портрету Віктора Медведчука" авторства Дмитра Чобіта), особу, котра, будучи адвокатом Василя Стуса, доклала всіх зусиль, аби великого поета надовго посадили?...

УПРОДОВЖ ТЕМИ: ПРО НАЙУСПІШНІШИХ ПРЕЗИДЕНТІВ

Як відомо, поняття "президент футбольного клубу" в радянському сокеті виникло наприкінці 1980-х, коли з'явилось інше поняття - "професіональний ФК".

Досі спортивні команди належали до відповідних товариств, хоча їхніми фактичними керманічами часто були зовсім інші люди. Наприклад, усім завжди було зрозуміло, що київським "Динамо" особисто опікувався Володимир Щербицький - перший секретар ЦК КПУ. Луганською "Зорею" впродовж "золотого" періоду займався Володимир Шевченко - перший секретар місцевого обкому партії. І т.д.

Опісля розвалу "недєлімого" остаточно закріпилась інша система координат: одтоді наші футбольні команди є самостійними господарськими утвореннями (попервах клуби, згодом - клуби як акціонерні товариства), на чолі котрих, зрозуміло, перебувають керівники.

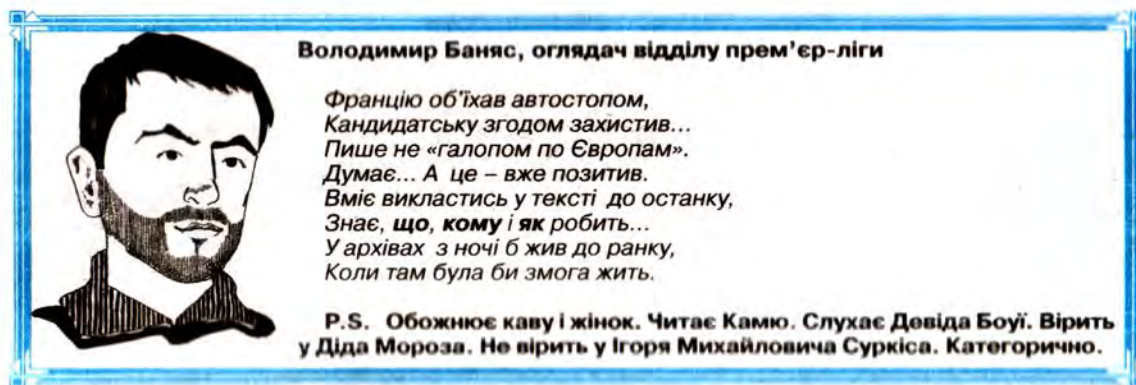
Кілька місяців тому я спитав себе: як виглядатиме зведена таблиця найуспішніших керманічів українських ФК - тих людей, хто завжди ніби в тіні ігрового процесу, та без кого їхні дітища не досягали би результатів? Провівши необхідну роботу, уклав відповідну таблицю, розміщену внизу шпальти (наводити цю об'ємну таблицю тут не має необхідності, бо вона не має суттєвого відношення до питання, яке тут розглядається, та й взагалі все і так усім зрозуміло - А.К.).

Утім, із цього приводу виникли доволі серйозні "труднощі інтерпретації". Річ у тім, що в нашому футболі зустрічаються цікаві речі: наприклад, у одного клубу може бути і керманіч, і власник. Або ж людина, котра перебуває на його чолі, змінює формулювання своєї посади: зокрема, Григорій Суркіс був президентом "Динамо" до весни 1998-го, але, пройшовши до парламенту, став "почесним"; також "почесним" є нинішній глава "Ворскли" Костянтин Жеваго, ще раніше - колишній керівник "Таєрії" Сергій Куніцин. А, припустімо, В'ячеслав Лещук управляє головним одеським ФК, коли той був частиною Чорноморського морського пароплавання, тобто класний у минулому захисник виконував функції, радше, голови одного з відділів великої організації.

Отож, аби не заплутатись у званнях, чинах і титулах, вирішив за розумне подати в запропонованій таблиці узагальнене поняття "керманіч", за яким криються імена тих, хто реально управляє конкретними клубами (або принаймні громадськість бачить їх у такій ролі...). Як бачите, за останнє десятиріччя Ринат Ахметов дуже впевнено вирвався в лідери, відчутно випередивши братів Суркісів. Ось що значить мати необмежений доступ до фінансів!

Володимир БАНЯС

Тепер, в останній раз, потрібно як слід відзначити автора майже усього вищенаведеного:

Далі було б справедливо надати хоча б коротеньку інформацію про усіх головних осіб, які були задіяні у процесі крадіжки футбольного клубу "Динамо" Київ, приєднання його з усією інфраструктурою до своєї власності й за рахунок цього збільшення своїх статків до високих і навіть олігархічних обсягів. Розпочати, звісно ж, потрібно з головних "хазяїв" клубу - старшого з братів Суркісів - Григорія та "адвоката" Віктора Медведчука, потім молодшого - Ігоря Суркіса.

СУРКІС Григорій Михайлович (насправді - **Рахмільович**) -

український футбольний функціонер, підприємець і проросійський політик. Віце-президент УЄФА у 2013-19 рр. Президент Федерації футболу України у 2000-12 рр. (зараз - її почесний президент). Народний депутат України 1998-2006 рр. (СДПУ(о) та 2019-22 (Опозиційна платформа - За життя). Разом з братом Ігорем входить в олігархічний клан - так звану "Київську сімку".

Народився 4 вересня 1949 року в Одесі в єврейській родині. Батько - Рахміль Давідович, військовий лікар. Мати - Римма Яківна, працівник торгівлі. Освіта вища, 1972 р. закінчив Київський технологічний інститут харчової промисловості, кваліфікація - інженер-механік.

Працював у конторі технічного постачання Главплодвинпрому УРСР (1972-74 рр.), РСУ-1 тресту "Укррембудматеріали" (1974-75 рр.), в управлінні виробничо-технологічної комплектації тресту "Київ-житло-рембудмонтаж" - від виконроба до начальника (1974-88 рр.), у виробничого житлово-ремонтному об'єднанні Київського міськвиконкому - від головного інженера до заступника начальника (1988-91 рр.).

У 1991-1993 рр. генеральний директор СП "Динамо-Атлантик" і начальник управління комплектації Київського міськвиконкому, у 1993-98 рр. президент Українського промислово-фінансового концерну "Славутич" (75 % акцій у офшорній "Newport Management Ltd" на Британських Віргінських о-вах В.Медведчука, яка робила виплати футболістам "Динамо" Київ без сплати податків державі)

Член партії СДПУ(о) з 1995 року. У 1996-98 рр. - член Центральної ради, а з 1998 р. - заступник її голови, народний депутат України від цієї партії, а з 2019 р. від партії "Опозиційна платформа - За життя", заступник голови (1998-2006 рр.) і секретар Комітету з питань молоді і спорту Верховної Ради України.

У 1993-98 рр. президент, у 1998-2002 рр. почесний президент ФК "Динамо" Київ. У 1996-2000 рр. президент Професіональної футбольної ліги України, віце-президент Федерації футболу України, її президент у 2000-12 рр., а з 2012 р. почесний президент. З 1998 р. член Національного олімпійського комітету України, з 2006 р. його віце-президент. У 2002 році передав право власності ФК "Динамо" Київ брату Ігорю.

У 2000-12 рр. член Комітету національних асоціацій ФІФА, а у 2002-04: член Комітету УЄФА з професіонального футболу. У 2007-19 рр. член Виконкому УЄФА. У 2013-15 рр. заступник голови, а у 2015-17 рр. голова Комітету УЄФА з маркетингових консультацій. У 2017-19 рр. голова Комітету УЄФА з національних асоціацій. У 2013-19 рр. віце-президент УЄФА, а з 2019 р. його почесний член.

За визначний особистий внесок у розвиток вітчизняного футболу, піднесення міжнародного спортивного авторитету України, багаторічну плідну професійну діяльність має нагороди: ордени князя Ярослава Мудрого V ст. (2006 р.), IV ст. (2012 р.) і III ст. (2014 р.); ордени "За заслуги" трьох ступенів (1996, 1998 і 2004 рр.), Почесну відзнаку Президента України (1996 р.), Почесну грамоту Кабінету Міністрів України (2004 р.), УПЦ Московського патріархату (!?) "Орден святого рівноапостольного князя Володимира" I ст. (2006 р.) та є навіть командором ордена "За заслуги перед Італійською Республікою" (1996 р.). Також має першу незалежну українську премію "Прометей-престиж" і титул "Людина року" 1996, 97 і 99 рр. До того ж, як не дивно, визнаний почесним громадянином... Харківської області у 2008 р.

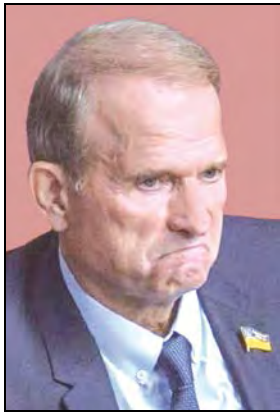
2019 року за позовом УАФ до реєстру досудових розслідувань було внесено кримінальне провадження щодо можливого привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем в особливо великих розмірах Г.Суркісом або організованою групою осіб. Спочатку воно стосується будівництва навчально-тренувальної бази для національних збірних у селі Гореничі під Києвом, де з 2003 р. планувалося будівництво спортивної бази на площі у 40 га (манеж та 10 футбольних полів). Кошти для будівництва було зібрано з українських клубів, яким УЄФА здійснила "платежі солідарності" протягом чотирьох років (2000-04 рр.). Було виділено 12 млн грн (тоді - 2 млн євро). Спортивну базу не було побудовано. Вже аж 2018 р. аудит компанії КРМГ підтвердив нанесення Українській асоціації футболу збитків, унаслідок розтрати цільових коштів УЄФА на неіснуюче будівництво спортбази. У 2021 р. Нацполіція активізувала розслідування. А взагалі з 1999 року (понад 15 років) УЄФА переказував кошти, загалом 380 млн євро, призначені для ФФУ та розвитку українського футболу, офшорній компанії "Newport Management Ltd", зареєстрованій на Британських Віргінських островах, контролює яку Григорій Суркіс. Відомо, що у 2011-17 рр. на купівлю 82 футболістів київське "Динамо" через Newport витратило 324 мільйони доларів, а податки з цієї суми в Україні не сплатили.

До того ж Державна фіскальна служба підозрює "А-Банк" братів Суркісів у відмиванні грошей в особливо великих розмірах. 2019 р. суд за клопотанням слідчих ДФС наклав арешт на рахунки клієнтів цього банку. На думку ДФС компанії-клієнти банку надають послуги з формування незаконного податкового кредиту при поставці товарів, робіт/послуг підприємствам реального сектора економіки.

Усім добре відомо, як 1995 р. брати Суркіси намагалися дати хабар іспанському арбітру Ліги чемпіонів Антоніо Лопесу Ньето перед матчем "Динамо" - "Панатінаїкос". Вони запропонували дві норкові шуби і 30 тисяч US\$. Через дії Суркісів тоді "Динамо" зняли з розіграшу Ліги Чемпіонів та дискваліфікували на рік.

І нарешті, мало хто знає, що згідно з "плівками Мельниченка", оприлюдненими 2000 р., тодішній голова СБУ Леонід Деркач підозрював Григорія Суркіса у роботі агентом КДБ СРСР.

МЕДВЕДЧУК Віктор Володимирович - український бізнесмен,

проросійський політик, державний і громадський діяч. Народний депутат України, один з керівників забороненої партії "Опозиційна платформа - За життя".

Народився 7 серпня 1954 р. в с. Почет Абанського р-ну Красноярського краю РСФСР у сім'ї службовців. Батьки родом з України, були засуджені й заслані до Сибіру як колораборанти, що добровільно працювали на німецьких окупантів. У середині 60-х рр. родина переїхала знову в Україну.

У селищі Борова під Києвом він закінчив школу, але спроба вступити до Вищої школи міліції через біографію батька була безуспішною.

Трудову діяльність розпочав 1971 р. сортувальником при залізничному поштамту Києва. 1972 р. поступив на юридичний факультет Київського університету ім. Т.Г.Шевченка. 1973 р. під час чергування у добровільній дружині побив неповнолітнього і був засуджений на 2 роки позбавлення волі, але вирок було скасовано. 1976 р. за розпорядженням міністра освіти СРСР поновлений в

університеті (відомо, що з цих часів він став співробітником КДБ СРСР).

Освіта - вища, 1978 р. закінчив юридичний факультет КНУ ім. Шевченка і був скерований на роботу адвокатом Київської міської колегії адвокатів у групу, якій органи МВС і КДБ доручали вести важливі справи. Серед особливо резонансних - судовий процес над літератором-дисидентом В.Стусом, який отримав максимальне покарання (15 років) і загинув у тюремному карцері.

Був тричі одружений, останній раз 2003 р. з телеведучою Оксаною Марченко. Має сина (1997 р. нар.) та дочку Дарину (2004 р. нар.), яка є похресницею В.Путіна (тобто він кум президента Російської федерації).

У 1989-90 рр. завідувач юридичної консультації Шевченківського р-ну Києва. 1990 р. став президентом Спільки адвокатів України. **1992 р. створив адвокатську компанію "БіАйЕм", співзасновниками якої були також брати Суркіси, В.Згурський, Б.Губський...** (основні напрямки діяльності - сприяння відкриттю закордонних валютних рахунків, реєстрації підприємств у офшорних зонах та набуттю нерухомості за кордоном).

Заслужений юрист України (1992 р.), доктор юридичних наук (1997 р.), академік Національної академії правових наук України (2000 р.), професор (2001 р.).

Був народним депутатом 4-х скликань до Верховної Ради України. Голова ГО Український вибір, у 1994-99 рр. член Координаційного комітету з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю при Президенті України, у 1997-98 рр. член Комітету з питань законності і правопорядку. У 1998-2001 рр. заступник і перший заступник Голови Верховної Ради України. У 2002-05 рр. - голова Адміністрації Президента України. З 2001 р. член фракції СДПУ(о) у Верховній Раді України, а з 2002 р. її голова.

1993 р. член Партії прав людини. 1994 р. партія увійшла до складу СДПУ. У 1995-98 рр. член Центральної Ради партії СДПУ (потім СДПУ(о)). З 1995 р. член Політбюро СДПУ(о). У 1996-98 рр. - заступник голови СДПУ(О), у 1998-2007 рр. голова СДПУ(о).

З 1993 р. є одним із акціонерів АТ "ФК "Динамо" Київ". Неофіційний власник закритих проросійських пропагандистських телеканалів: Перший незалежний, 112 Україна, ZIK та NewsOne

За багаторічну плідну професійну діяльність має державні нагороди: орден князя Ярослава Мудрого V ступеню (2004 р.), повний кавалер ордена "За заслуги" (остання I ступінь - 2000 р.) та Почесна відзнака Президента України (1996 р..)

2021 р. уперше увійшов до списку 100 найбагатших українців за версією українського Forbes - 12 місце. Власник яхт, літаків, автопарк, кілька маєтків у Києві та Закарпатті, десятки елітних квартир у новобудовах Києва, багато земельних ділянок, власність у Криму (біля Ялти). Володіє понад 100 компаніями, серед яких і офшорні. У АТ "Інвестиційні пропозиції" (Москва) має акцій на 50 млн доларів.

У 2021 р. на нього введено санкції РНБО за продаж нафтопродуктів терористичним організаціям Л/ДНР. Іншим рішенням РНБО дало доручення повернути до державної власності так звану "трубу Медведчука" (нафтопродуктопровід "Самара - Західний напрямок"). З 2014 р. увійшов до списку щодо персональних санкцій США серед осіб, які загрожують Україні.

З червня 2014 р., відповідно до звіту ОБСЄ, представляв на переговорах терористичні організації ДНР і ЛНР. З травня 2014 р. вів переговори з представниками цих організацій. У липні 2017 р. і у березні 2020 р. в Криму таємно зустрічався з президентом Росії В.Путіним, а у жовтня 2020 р. - у Ново-Огарьово.

Відповідно до розслідування він у 2014 р. за безцінь отримали під контроль "Новошахтинський нафтопереробний завод" у Ростовській області. Також під його контроль відійшла компанія "НЗНП Трейд" з ліцензією на видобуток нафти у Гавриківському родовищі (Ханти-Мансійський автономний округ). Вироблене дизпаливо постачалося в анексований Росією Крим та США попри вже введені санкції. У травні 2021 р. йому було видано підозру у державній зраді і присуджено запобіжний захід у вигляді цілодобового домашнього арешту, потім клопотання про арешт із заставою на 1 млрд гривень з підозрою у державній зраді і пособництві тероризму. Але у лютому 2022 р. Генпрокуратура заявила, що він втік із Києва, порушивши правила домашнього арешту. У квітні Медведчука було затримано у ході спецоперації СБУ. Він був заарештований без права внесення застави, а у червні було заарештоване його майно. Потім 2022 р. його обміняли на значну кількість українських військовополонених.

СУРКІС Ігор Рахмільович (у останні роки як - **Михайлович**) -

український підприємець і громадський діяч.

Президент (один з власників) футбольного клубу "Динамо" (Київ) та один з володарів телевізійного каналу "1+1". Разом з братом Григорієм входить до 50-ти найбагатших українців, а також є членом олігархічного клану - так званої "Київської сімки".

Народився 22 листопада 1958 р. в Києві в єврейській родині. Батько - Рахміль Давидович, військовий лікар. Мати - Римма Яківна, працівник торгівлі.

Освіта вища, 1981 р. закінчив інститут народного господарства.

Одружений, має двох дочок. Член партії СДПУ(о)

Працював у 1981-88 рр. начальником відділу ремонтно-будівельного управління "Київ-житло-рембудмонтаж", у 1988-89 рр. заступником начальника управління житлового господарства Шевченківського райвиконкому м. Києва, у 1989-90 рр. - начальник відділу Міністерства житлово-комунального господарства України. У 1990-94 рр. - директор комерційного центру СП "Динамо-Атлантик", у 1994-98 рр. - генеральний директор ТОВ "Динамо-Атлантик".

У 1998-2002 рр. віце-президент футбольного клубу "Динамо" Київ., а з 2002 рр. його президент.

За значний особистий внесок у розвиток вітчизняного футболу, піднесення міжнародного спортивного авторитету України, багаторічну плідну професійну діяльність має нагороди: ордени "За заслуги" трьох ступенів (2003, 2004 і 2006 рр.) та Державну премію України у галузі архітектури (2002 р.) за архітектуру комплексу динамівської навчально-тренувальної бази на Столичному шосе в м. Києві.

Найбільш добре відомий, як той, що 1995 р. намагався дати хабар іспанському арбітру Ліги чемпіонів Антоніо Лопесу Ньето перед матчем "Динамо" - "Панатінаїкос". Він запропонував **дві норкові шуби і 30 тисяч US\$**. Через його дії тоді "Динамо" знятий з розіграшу Ліги Чемпіонів та дискваліфікували на рік, а його **пожиттєво було відсторонено від усіх функцій, пов'язаних з УЄФА**.

У грудні 2016 року стало відомо, що УЄФА перевела мільйони євро на офшори компанії Newport Management Limited, якою володіє начебто він, але контролює його брат Григорій. Перекази здійснювались на рахунок фірми, яку також використовували для виплат зарплатні футболістам і проведення трансферів гравців за дорученням "Динамо". Після цього в УЄФА розпочали внутрішнє розслідування.

Під час початку повномасштабного вторгнення Росії виїхав з України, за інформацією ДБР без митної перевірки, через що ДБР розпочало розслідування проти митників.

БАНДУРКО Олександр Іванович - український футбольний функціонер, перший віце-президент Федерації футболу України, заслужений працівник фізичної культури і спорту України (2004 р.).

Народився 13 лютого 1947 р. у м. Антрацит Луганської обл. Батько - шофер, мати виховувала 4-х дітей.

Освіта вища, 1970 р. закінчив Луганський педагогічний інститут ім. Т.Г.Шевченка за фахом "вчитель фізичного виховання". 1989 р. закінчив Національну академію внутрішніх справ України.

Одружений, має двох дочок.

Працював на комсомольській роботі і у фізкультурних організаціях. **Обіймав посаду з 1982 р. заступника Київської міської ради "Динамо"**. Звання - полковник внутрішніх справ. Курирував **жіночу баскетбольну команду "Динамо"**.

Із дня заснування Професіональної футбольної ліги України (у 1996 р.) та до обрання його першим віце-президентом ФФУ (у 2000 р.) працював на посаді **генерального директора ПФЛ**. Член Виконкому та Президії ФФУ. Член Комітету програм допомоги та Комісії адміністративних експертів УЄФА.

За значний особистий внесок у розвиток вітчизняного футболу, піднесення міжнародного спортивного авторитету України, багаторічну плідну професійну діяльність був нагороджений орденом "За заслуги" III-го ступеню (2006 р.).

2019 р. за позовом УАФ до реєстру досудових розслідувань було внесено кримінальне провадження щодо можливого привласнення й заволодіння майна шляхом зловживання службовим становищем в особливо великих розмірах організованою групою осіб на чолі з Г.Суркісом, до якої інкременується і входження О.І.Бандурка Воно стосується **будівництва навчально-тренувальної бази для національних збірних у селі Гореничі під Києвом, де з 2003 р. планувалося будівництво спортивної бази на площі у 40 га (манеж та 10 футбольних полів)**. Кошти для будівництва було зібрано за допомогою УЄФА протягом чотирьох років (2000-04 рр.). Було виділено 12 млн грн (тоді - 2 млн євро). **Спортивну базу не було побудовано**. Ще 2010 р. О.І.Бандурко завіряв усіх, що будівництво бази йде за планом.

Взагалі з 1999 р. (понад 15 років) УЄФА переказував кошти, загалом 380 млн євро, призначені для ФФУ та розвитку українського футболу, офшорній компанії "Newport Management Ltd", зареєстрованій на Британських Віргінських островах, контролював яку Г.Суркіс, яка **податки з цієї суми не сплатила**.

ГУБСЬКИЙ Богдан Володимирович ("Бодя") - український

бізнесмен, економіст і політик, народний депутат.

Народився 30 березня 1963 р. в Києві у родині генерала Радянської армії. Освіта вища, 1985 р. закінчив Київський університет ім. Т.Г.Шевченка, факультет кібернетики.

Одружений, має двох синів.

Працював у 1985-96 рр. інженером, стажером-викладачем, асистентом, старшим науковим співробітником Київського університету ім. Т.Г.Шевченка. кандидат фізико-математичних наук (1989 р.), доктор економічних наук (1998 р.). Лауреат премій ім. М.Островського (1987 р.); ім. В.Вінниченка (2000 р.); Державної премії у галузі науки і техніки (2002 р.).

У 1992-98 рр. - заступник голови ради "Українського кредитного банку"; у 1993-98 рр. перший віце-президент АТ "Футбольний клуб "Динамо" (Київ)"; голова ради директорів Українського промислово-фінансового концерну "Славутич". 1996 р. очолив аграрний проєкт під назвою "Українська аграрна біржа", яка вперше системно увійшла в аграрний бізнес.

Як багато хто свідчить, його ім'я тісно пов'язане з "дерібаном землі у Київській області".

У 1998- 2010 рр. - народний депутат України (до 2002 р. від СДПУ(о) і член її фракції. До 2006 р. член фракції "За єдину Україну!", а потім перейшов до фракції Блоку Юлії Тимошенко. У вересні 2010 р. був виключений зі складу фракції за співробітництво з діючою владою.

Є одним з засновників і повноправним членом "київської бізнес-групи", добре відомої як "великолепная семёрка". Крім нього до неї входили і В.Медведчук, брати Суркіси, В.Згурський... Їх діяльність наводила страх на усіх підприємців, бо її стиль був - розграбування держресурсів, податкові злочини, ошукування партнерів, рекет, шантаж і разбій, нанесення фізичних каліцтв суперникам.

Входив до переліку найбільш впливових людей України (2006 р.) за версією журналу "Корреспондент".

ЗГУРСЬКИЙ Валентин Арсентійович - український радянсь-

кий партійний і державний діяч, науковець.

Народився 9 лютого 1927 р. у м. Бірзула (Молдавська АСРР Української СРР), нині м.Подільськ Одеської обл. - помер 24 жовтня 2014 р. у Києві.

Освіта вища, 1970 р. закінчив Київський залізничний технікум, Київський політехнічний інститут ((1954 р.), інженер-електрик. Доктор економічних наук, професор. Академік Академії екологічних наук України (1993 р.).

Під час Другої світової війни працював з 1941 р. робітником радгоспу, з 1942 р. - робітником дистанції Казанської залізниці, у 1943-44 рр. - робітник оперативної військово-відновлювальної групи на фронті. З 1944 р. - електро-механік, старший електромеханік, інженер зв'язку дистанції Вінницької і Південно-Західної залізниць. З 1954 р. - інженер, старший інженер, головний енергетик, головний механік, заступник головного інженера, головний інженер, директор Київського заводу "Радіоприлад". У 1973-79 рр. - генеральний дирек-тор Виробничого об'єднання ім. С.Корольова. У 1979-90 рр. - голова Київського міськвиконкому, а також голова Ради керівників столиць союзних республік, Москви та Ленінграду. За часів його керівництва Києвом були забудовані Оболонь і Вигурівщина-Троєщина.

Був одружений, має трьох синів - військових.

З 1946 р. член ВКП(б) (потім КПРС). Депутат Верховної Ради СРСР (1979-89 рр.).

За часів незалежності України переключився на підприємницьку діяльність, володів ЗАТ ІФ "Джерело", ТОВ "Євро-старт", ТОВ "Еко-Інвест-строй", ЗАТ ІФ "Добробут", ТОВ "ЕТУ Експертукра", був Головою ради засновників АТ "Футбольний клуб "Динамо "Київ", промислового-фінансового концерну "Славутич", Українського кредитного банку.

Був одним із засновників і повноправним членом "київської бізнес-групи", добре відомої як "великолепная семёрка". Крім нього до неї входили і В.Медведчук, брати Суркіси, Б.Губський... Їх діяльність наводила страх на усіх підприємців, бо її стиль був - розграбування держресурсів, податкові злочини, ошукування партнерів, рекет, шантаж і разбій, нанесення фізичних каліцтв суперникам.

Герой Соціалістичної Праці (1981 р.), нагороджений орденами Леніна (1981 і 1986 рр.), Жовтневої Революції (1976 р.), Вітчизняної війни II ступеня (1985 р.), Трудового Червоного Прапора (1966 і 1971 рр.), "За заслуги" III ступеня, Б.Хмельницького III ступеня, "За мужність" та медалями. Нагороджений почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР (1987 р.)

Лауреат Державної премії України у галузі науки і техніки, Почесний радист і залізничник СРСР, Заслужений працівник промисловості України.

В останні роки хворів, пережив два інсульти.

Треба не забути й надати інформацію про того самого **заступника міністра Міністерства внутрішніх справ з генеральськими погонами й лампасами Терещука**, що відіграв значну роль у введенні гравців та тренерів ФК "Динамо" Київ в оману, брехливо заявляючи, що на їх президента заведено вже карну справу (див. вище наведені нариси зі "Спортивної газети" за 23 липня і 4 та 11 серпня та статтю Ю.Корзаченка на сайті "Футбольний клуб" у липні 2013 р. - **А.К.**).

Дивно, але в мережах Інтернету про цього генерала знайти практично щось дуже важко - він, як кажуть, майже ніде не "засвітився". Однак, у "Спортивній газеті" №№124-125 за 2 листопада **1996 року** була невелика нотатка "ФСТ "Динамо" - 72 !", де чітко вказано: **"керівники ФСТ "Динамо" Олександр Терещук та Іван Федоренко"** (чи був він ним 1993 року невідомо, скоріш за все він "за якісь заслуги" був долучений тоді до керівництва ФСТ - начебто одного І.Федоренка було замало - **А.К.**). В усякому разі його фото (на жаль, неякісне) вдалося знайти лише у "Спортивній газеті" за 18 березня **1998 року**, коли він ще був міністра внутрішніх справ України, до його статті "Сила - у русі та єдності", як **голови ЦР ФСТ "Динамо"**. До того ж, все ж таки інформацію про нього вдалося назбирати і є можливість її навести:

ТЕРЕЩУК Олександр Васильович - український правоохоронець, генерал-лейтенант МВС.

Народився 1945 р. у с. Здвижка Коростишівського р-ну Житомирської обл. у сім'ї селянина.

Освіта вища, закінчив Харківську юридичну академію та Вищу партійну школу у Києві. Одружений, має двох синів.

Очолював органи внутрішніх справ Коростишівського р-ну та Житомирської обл., потім підрозділи Міністерства внутрішніх справ, найвища посада - **заступник міністра** (тільки відомо, що раніше **1993** і до 1999 рр.) у званні генерал-лейтенанта.

Очолював у 90-ті роки Центральну раду фізкультурно-спортивного товариства "Динамо" України.

З 1991 р. - член ГО "Українська організація "Чорнобиль" органів та військ МВС", якою держава не володіє (узята на облік 1997 р.). З 1994 р. керівник ГО "Український комітет по боротьбі з корупцією" і серед трьох її засновників (дивно, що вона була офіційно зареєстрована лише 2011 р.)

1999 р. після виходу у відставку працював першим ректором Київського юридичного інституту МВС України, створеного як державне комерційне підприємство при Національній академії внутрішніх справ, що є виключно власністю МВС і яке надає вищу освіту з юридичних питань. Одразу після створення цього інституту захистив 2000 р. **дисертацію** на звання кандидата юридичних наук (тема: **Адміністративна відповідальність за корупційні правопорушення**)

1992 р. був обраний до складу Комісії з питань координації приймання, транспортування, охорони та розподілу гуманітарної допомоги, що надходить **із зарубіжних країн**, при Кабінеті Міністрів України, а 1998 р. переобраний. 1999 р. був обраний членом **комісії** при Президентові України **з питань помилування**.

2001 р. заснував підприємство ТОВ "Твіса" з проведення будівельно-монтажної роботи, водних споруд, тощо та їх знесення, а вже 2014 р. став одним з засновників і власників благодійної організації "Благодійний фонд "Вінець" з надання соціальної допомоги для забезпечення проживання тощо.

2001 р. був нагороджений медаллю "За працю і звитягу" і багатьма відомчими відзнаками.

Як бачите, відношення цього поважного правоохоронця до справ з ФСТ "Динамо" України таки вдалося знайти, тому можна з впевненістю визначити, що у створенні АТ "ФК "Динамо" Київ" він був зацікавлений, напевно, за надання права особисто стати акціонером цього АТ.

І нарешті, ніяк не можна не звернути увагу на поборників справедливості - "глашатаїв" з середовища засобів масової інформації. Більш за усіх, як видно з вищенаведеного, силкувався прислужити "новим господарям" помічник президента Безверхого по зв'язках з пресою Валерій Ісайович Мирський. Як вже зверталася увага, спочатку він на зборах засновників ГО "ФК "Динамо" Київ" 21 липня висловився щодо грубих порушень Статуту ГО з боку рекитерів Г.Суркіса та інших, а вже на установчих зборах АТ наприкінці серпня він повністю змінив свої "погляди".

Мені, як автору значної кількості футбольних видань, дуже хочеться звернути увагу читача, що цей журналіст у своїй кар'єрі завжди був керівником інших, таких же як він журналістів - спеціальних кореспондентів видань, де Мирський був, починаючи від завідуючого відділом спорту у зовсім неспортивній, але головній партійній газеті УРС, а потім до 1998 року і України - російськомовної "Правди України". Щоб залучити до свого відділу найкращих, йому зовсім не треба було витратити якихось зусиль. А потім, коли його підлеглі створювали щось

гідне уваги, то видати це за свій витвір було досить просто, тим паче, якщо це видавалося в інших газетах, та й ще декілька раз вивірене редакторами та коректорами його відділу. Саме у часи незалежності йому вдалося підібрати колектив знову ж найкращих з усіх періодичних видань і створити чудову газету "Команда", де він деякий час був командуючим - головним редактором. Наприкінці 80-х він заробляв гроші буклетами і брошурами, які для нього створювали інші (хоча б той же Д.Гордон). Зверніть увагу, все створене цим "журналістом" - все у співавторстві. Хтось робив, а він видавав і про себе не забував. Так і у "Динамо" Київ - де тільки його могли витримати він і тримався. Взагалі, людина страшенно нахабна, неприємна і витримати його при спілкуванні було дуже важко, здебільшого через босяцький жаргон.

МИРСЬКИЙ Валерій Ісайович - український журналіст і футбольний функціонер.

Народився 18 грудня 1938 р. у Києві.

Освіта вища, 1967 р. закінчив факультет журналістики Ленінградського державного університету.

Працював у російськомовній газеті "Правда України" (існувала до 1998 р.) завідувачем відділу спорту. У середині 80-х рр. друкував, як дехто вважає, свої сміливі публікації і в інших нефутбольних газетах, деякі і у "Спортивній газеті", хоча українською мовою не володів. Був першим головним редактором газети "Команда" (з 1995 р.). У 2000-х роках публікувався значно менше.

Наприкінці 90-х створив кооператив з видання футбольних плакатів і календариків. Навіть п'єсу про футбол створив і поставив на сцені Жовтневого палацу, а разом з О.Базилевичем випускав тижневик "Финт". Автор чотирьохсерійного документального фільму "Галактика Динамо" (продюсер С.Слущевський, 2007 р.). У ФК "Динамо" Київ працював 9 років на різних посадах. Був відповідальним секретарем Професійної футбольної ліги України.

Співавтор (з Б.Семибратським) книги про "Динамо" Київ - "Атакующая вершины" (1980 р.), нарису "До вершин" (журнал "Україна" №№50,52) і під своєю редакцією декількох брошур і буклетів з футболу.

Щодо другої особи, яка була "задіяна" до цієї афери - телекоментатора Олексія Семененка, який чомусь вже у день "перевороту" у телерепортажі матчу з Харкова на всю країну оприлюднив подію виявлення злочину у діях колишнього президента клубу Безверхого (на якого, начебто, вже заведена карна справа) і вже про створення нової організації - акціонерного товариства, тобто вже хтось йому цю "сенсаційну" інформацію надав для негайного подання до ефіру. Може це просто жага сенсацій, а може й через заохочення він проголосив неперевірену інформацію, бо у подальшому його доля вже тісно була пов'язана з АТ "ФК "Динамо" Київ".

СЕМЕНЕНКО Олексій Михайлович - український спортивний журналіст, футбольний телекоментатор, **один з віце-президентів АТ "ФК "Динамо" Київ"**.

Народився 13 січня 1958 р. у сел. Зимогір'я Луганської обл. Потім з батьками переїхав до Луганська, займався футболом у спортивній школі.

Освіта вища, 1967 р. закінчив факультет журналістики Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка.

Кар'єру починав як радіожурналіст - два роки у редакції пропаганди, а потім перейшов до спортивної редакції. 1989 р. вже як телекоментатор, очолив відділ преси у службі пропаганди ГО "ФК "Динамо" Київ". **З 1993 р. вже при АТ "ФК "Динамо" Київ коментував матчі на телеканалах УТ-1, СТБ. ТЕТ. Наприкінці 2011 р., як багаторічний прес-аташе клубу, призначений на посаду одного з віце-президентів АТ "ФК "Динамо" Київ"** (крім функцій щодо преси, ще виконує питання зв'язків з громадкістю та вболівальниками).

Одружений, дружина - журналістка.

Найкращий футбольний коментатор України 2003 р. (за опитуванням експертів газети "Весь спорт"). 2004 р. відзначений почесною державною нагородою України як один з активістів українського футболу - "Заслужений журналіст України". 2011 р. нагороджений орденом Федерації футболу м. Києва - "За заслуги".

Здається, на цьому можна було б і закінчувати цю серйозну розповідь, яка так нічим справедливим і не закінчилася, якось несподівано для усіх 1993 року була замовчена. Звісно ж, нікого не покарали, бо якщо тоді була б відкита кримінальна справа, то від слідства просто неможливо було б приховати участь у злочинах перш за все учасників заклоту, без спланованих дій яких звинувачувати Безверхого, звісно ж, було дивним. Сприяла "закриттю справи"

безумовно зацікавленість динамівських структур СБУ, МВС та прокуратури у безпосередній участі, як акціонерів клубу. Мовчання Безверхого теж потрібно зрозуміти, адже наведені силові структури у своїй діяльності радянські засоби впливу не змінювали.

Така безнакаранність призвела до того, що Суркісам і Медведчуку було вже замало досягнутих джерел збагачення, і у виборах 1999 року на посаду мера Києва почав балотуватися Григорій під гаслом, зверніть увагу - "Відродили "Динамо" - відродимо Київ!" (до речі, те що за 6 років лише завдяки залученню В.В.Лобановського вдалося таки щось все ж зробити, бо футболом ця "компанія" зовсім не цікавилася й самотужки ні на що, крім особистого збагачення, не була здатна - А.К.).

Що ж він обіцяв зробити, то це за кращими зразками минулих радянських часів. Ось перші у його переліку обіцянок:

- Київським заводам і фабрикам - державні замовлення. Киянам - роботу та гарантовану зарплату.

- Пенсіонерам, інвалідам - додаткову муніципальну пенсію, багатодітним та малозабезпеченим киянам - допомогу...

Звісно, узявши майже основним своїм брендом футбольний клуб "Динамо" Київ, Григорій Суркіс, безумовно, одразу залучився підтримкою на виборах не тільки колишніх президента України Леоніда Кравчука та мера Києва Валентина Згурського, але й вмовив на друкування у своїх передвиборних агітках вислови головного тренера "Динамо" В.Лобановського та його кращих гравців Андрія Шевченка та Сергія Реброва.

Але це був не початок 90-х років, коли киян можна було легко обдурити, а кінець 90-х, коли вже наближалися часи "померанчової революції". Цей "номер" цього разу їм не вдався - не спромоглися перевірити його у ті часи в Києві.

А що ж далі? Тільки вже через 5 років тема рейдерського захвату і пограбування "Динамо" Київ знову спливла - на цей раз на шпальтах газети "Україна молода", де журналіст Андрій Масальський 10 серпня 2004 року надав читачам України свої дослідження у статті "Как продают наше "Динамо". Суркис, Медведчук и Янукович сделали из украинской народной команды клуб Виргинских островов".

А вже 16 серпня новенька, невеликого розміру, на 4-х сторінках газетка "ПРАВДА проти брехні", що видавалася під гаслом "Мы должны жить в справедливой стране", передрукувала цю статтю без скорочень у своєму №3 (напевно ж, мало хто чув про таку газетку, бо скоріш за все її одразу "прикрили" члени тієї ж самої "великолепной семерки", які й до цього і після цього застосовували відпрацьовані ними методи такого тиску на засоби масової інформації - А.К.).

Ця стаття заслуговує на увагу читачів. Тому краще надати у повному три сторінки цієї газетки (до речі, як на ній зазначено, це був "Бюллетень гражданской инициативы "Справедливая Украина", відповідальним за випуск був Віктор Ходкін, а тираж її був усього 1000 примірників - А.К.), тоді її текст стане найбільш доступним для ознайомлення.

У наведеної статті я виділив жовтим кольором цитати, які потребують уваги читача, а червоним, взагалі, особливо цікаві речі й висновки. До цього, начебто, й коментарі не потрібні, але все ж ще раз потрібно звернути увагу на те, що торгівля нафтою, відкриття казино, виробництво будматеріалів, торгівля м'ясом тощо... були вже узаконені для клубу. Тобто те, у чому звинувачували Безверхого, виявляється не було припинено, а навпаки - процвітало в усій своїй красі. А здобування мінеральної води у Закарпатті, очевидно потрібно було, щоб вона не переводилася на тренувальних базах "Динамо". І сміх, і гріх...

Как продают наше «Динамо»

Суркине, Медведчук и Янукович сделали из украинской народной команды клуб Виргинских островов

Понятие «национальная гордость», в частности «национальная спортивная гордость», свойственно гражданам любой страны. Это достояние всего государства, а следовательно оно находится под пристальным вниманием общественности. Трудно представить, чтобы знаменитые лондонский «Арсенал» или мюнхенская «Бавария» искали сомнительные финансовые схемы или принимали участие в политических махинациях. Хотя это и не государственные клубы, но они олицетворяют Великобританию и Германию, а потому вопрос репутации для них — дело общенародное. В Украине же сложились другие этические стандарты. Возьмем хотя бы, до недавнего времени национальную гордость Украины — футбольный клуб «Динамо» (Киев), который неожиданно для миллионов болельщиков стал закрытым акционерным обществом. Его новые владельцы — компании известных отечественных олигархов, зарегистрированные в офшорной зоне на Бриггских Виргинских островах.

За автографом бабушки с Виргинских островов просматривается почерк Медведчука

«Динамо» было основано в 1927 году как команда Киевского пролетарского спортивного общества «Динамо». Клуб быстро стал любимым не только среди киевлян, а и в Украине и других советских республиках. Миллионы украинцев регулярно платили членские взносы в динамовскую кассу, вследствие чего клуб стал действительно народной командой. Кроме этих средств, она содержалась также и за бюджетные ассигнования. С 1993 года ситуация кардинально изменилась. В результате интриг клуб перешел в руки братьев Суркисов, Виктора Медведчука, Богдана Губского и еще нескольких киевских бизнесменов из так называемой «большой семерки». Капитализация народной команды и изменение ее юридического статуса происходили без каких-либо конкурсов или тендеров. Фактически ее прибрали к рукам те, кто оказался в нужное время в нужном месте, продемонстрировав при этом ловкость и хитрость.

Народная команда стала именоваться ЗАО «Футбольный клуб «Динамо» Киев». 90 процентов ее акций поделали между собою Промышленно-финансовый концерн «Славутич» и неизвестная фирма «Ньюпорт менеджмент лимитед» с острова Тортолла (Британские Виргинские острова). Позже часть акции была продана фирме «Pacific International Sport Clubs Ltd». Представителем государства и вместе с тем историческому основателю — физкультурно-спортивному обществу «Динамо» — новые собственники оставили лишь 10 процентов.

«Динамо» торговало нефтью, открывало казино, продавало Реброва с Шевченко... И несло убытки

Новая редакция устава ЗАО «Футбольный клуб «Динамо» Киев» от 17 января 2000 года достойна того, чтобы процитировать некоторые ее фрагменты. Кроме деклараций о создании футбольной команды международного уровня, в документе указаны более приземленные задачи. Предметом деятельности ЗАО является производство строительных материалов, открытие цехов по переработке мяса и изготовления консервов, строительство кирпичных заводов и изготовление кирпича, нефтяной бизнес, производство минеральных удобрений, организация и эксплуатация казино.

Даже обычному человеку, не связанному с бизнесом, понятно, что упомянутая финансово-хозяйственная деятельность «футболистов» должна приносить огромные прибыли. Ведь финансово-промышленная группа, связанная с «Динамо», кроме этого еще и добывает на Закарпатье минеральные воды, валит лес, контролирует санаторно-курортные учреждения по всей стране... А если добавить к этому еще и продажу футболистов, то можно представить настоящие прибыли «динамовцев». Только за официальными данными «Динамо» в 1999 году продало своего лучшего форварда новых времен — Андрея Шевченко — за 25 миллионов долларов, Сергея Реброва в 2000-м — за 11 миллионов фунтов стерлингов (около 20 миллионов долларов), грузинского защитника Каху Каладзе — за 15 миллионов «зеленых». Кроме того, за участие в двух последних розыгрышах Лиги чемпионов «Динамо» получило от УЕФА 9,5 млн. евро.

Для расследования деятельности Медведчука создадут следственную комиссию?

То, что основателями «Славутича» являются Игорь и Григорий Суркисы, а также Виктор Медведчук, было известно давно. Вместе с тем тайну виргинской фирмы «Ньюпорт...», документы которой подписывала пожилая женщина Шона Луиза Уайт, раскрыли недавно. Похоже, что эта фирма, создана для выкачивания за границу денег из Украины, и к ней причастна все та же киевская «семерка». Народный депутат трех созывов Дмитрий Чобит на пресс-конференции показывал журналистам поручение, выданное на имя Медведчука, которое давало тому полномочия осуществлять все финансовые операции, подписывать контракты и соглашения от лица этой фирмы без ограничений в любой части земного шара. Таким правом вряд ли может похвастаться кто-то, кроме собственника фирмы.

Бурной деятельностью главы администрации президента и его коллег заинтересовались даже в Верховной Раде, где народные депутаты Червоний, Олексюк, Яворивский и другие зарегистрировали проект постановления о создании Временной следственной комиссии для проверки деятельности Медведчука. В объяснительной записке к документу говорится, что «концерн «Славу-

УСТАНОВЧИЙ ДОГОВІР

ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ «ДИНАМО» КІЇВ» (нова редакція) (ідентифікаційний код 00305981)

м. Київ

17 січня 2000р.

На підставі рішення Загальних зборів Засновників (Протокол № 1 від 17 січня 2000р.) Засновники домовилися викласти цей Статут в такій редакції:

Цей договір між собою уклали:

1. Фізкультурно-спортивне товариство "Динамо" України, зареєстроване Міністерством юстиції України, свідоцтво № 15 від 30.11.1990р., місце знаходження: вул. Інститутська, 29, в особі Першого заступника Голови Центральної Ради Коржа В.П.;
2. Закрите акціонерне товариство "Український промислово-фінансовий концерн "Славутич", зареєстроване Державною адміністрацією Мінського району м. Києва, свідоцтво № 16464546, від 27 грудня 1993р., юридична адреса: м. Київ, вул. Героїв Сталінграда, 58-Б, в особі Голови Правління Згурського В.А.;
3. Британська фірма "НЬЮПОРТ МЕНЕДЖМЕНТ ЛТД.", зареєстрована в якості Міжнародної Ділової Компанії 29.10.1992р, свідоцтво про інкорпорацію № 71912; місце знаходження: Трієнті Чамберс, п/с 146, Викамс Кей, Роуд Тауа, Торгова, Команські Віргінські Острови, в особі Директора Шони ЛУЙЗІ.

5.6. Оцінка негрошових внесків здійснюється за згодою Засновників у діючій на Україні валюті з урахуванням відповідних ринкових цін.

5.7. У рахунок вартості акцій Засновники вносять:

1. Центральна Рада фізкультурно-спортивного товариства "Динамо" України - активи у вигляді обладнання, споруд та інших матеріальних цінностей бази "Нивки", бази "Конча-Заспа", стадіону "Динамо" з адміністративними корпусами та службовими приміщеннями, плавального басейну "Динамо", іншу нерухомість, а також обладнання та грошові кошти, що становлять - 100 (сто) акцій;
2. Закрите акціонерне товариство "Український промислово-фінансовий

тич» контролював 12 процентов рынка нефтепродуктов Украины». «При этом он освобождался от уплаты налогов и других платежей в бюджет как предприятие с иностранными инвестициями. Таким образом концерн получал ежегодно сотни миллионов долларов прибыли. 75 процентов этих сумм ежегодно переводились из Украины и оседали на счетах «Ньюпорт менеджмент...», — говорится в записке. Дмитрий Чобит, который первым огласил данную информацию, сделал официальное заявление о преступлении и поставил перед судом вопрос о возбуждении против Медведчука уголовного дела.

Только 12 из 31 футболиста «Динамо» имеют украинское гражданство

Впрочем, оказалось, что клуб, вопреки бурной финансовой деятельности, является убыточным. В это тяжело поверить, но этот факт подтвердила Государственная налоговая администрация. Заместитель председателя ГНАУ Юрий Гриб в ответ на запрос народного депутата Николая Томенко о сумме уплаченных ФК «Динамо» Киев» налогов, указал, что за 11 месяцев 2003 года это предприятие понесло убытков на 20776,2 тыс. гривен. То есть собственники «Динамо», если верить упомянутому официальному лицу, являются патологически неспособными к эффективному хозяйствованию.

Вместе с тем их практическая деятельность свидетельствует о наличии у них огромных финансовых ресурсов. Скажем, Виктор Медведчук построил «дачку» в заповедных лесах Закарпатья, братья Суркисы накупили на десятки миллионов долларов иностранных футболистов и начали в парковой зоне Республиканского стадиона грандиозное строительство Дома футбола... Кстати, упомянутая «дачка» официально считается резиденцией клуба, однако ее роскошное снаряжение дает повод усомниться в этом. Ведь там нет даже футбольного поля и 11 номеров для размещения минимального количества футболистов.

Интересно, что в течение десятилетий, когда «Динамо» было народной командой и занималось основным своим

делом — играло в футбол, не приходилось слышать о финансовых пеладах «бело-голубых». Тогда были и спортивные результаты. Однако с того времени как новые собственники диверсифицировали футбольную деятельность нефтяным и игорным бизнесом, «Динамо» не имело громких успехов на международной арене.

Интересно, что собственники команды не выполнили даже условий своего устава. Ведь, в соответствии с ним, главной задачей ЗАО является создание футбольной команды международного уровня и подготовка высококвалифицированных игроков для сборных команд Украины. А сегодня согласно официального интернет-сайта ФК «Динамо» только 12 из 31 футболиста команды имеют украинское гражданство. Из них пятеро — вчерашние юниоры, которым еще предстоит завоевать места в основном составе. Вместе с тем в стартовом составе «Динамо» выходит лишь от двух до пяти украинцев, собственниками которых к стати также являются офшорные компании. Другие футболисты представляют Бразилию, Латвию, Марокко, Румынию, Болгарию, Беларусь, Узбекистан и прочие страны. Ныне, в отличие от 1970-1990-х лет, базовой командой сборной стал днепропетровский «Днепр».

Государство отдало Суркисам имущество на сотни миллионов долларов, а акций получило — на 100 тысяч гривен

В соответствии с учредительными документами, уставной фонд ЗАО составляет миллион гривен и распределен на тысячу именных акций. Распределение их интересно, прежде всего, из-за участия там общества «Динамо», которое, напомним, является представителем государства и миллионов украинских граждан. Так вот, в соответствии с учредительным договором, Центральный совет общества передал в уставной фонд ЗАО «Футбольный клуб «Динамо» Киев» сооружения, оснащение и прочие материальные ценности тренировочных баз «Конча-Заспа», «Нивки», а также стадиона «Динамо» с административными корпусами и служебными помещениями, плавательный бассейн «Динамо», другую недвижимость, а также оснащение и денежные средства. За все это имущество общество получило аж... 100 акций на 100 тысяч гривен. Фактически государство ограбили в результате этой аферы, ведь за 100 тысяч гривен в Киеве можно купить разве что однокомнатную «хрущовку», да и то на окраине. В этом же случае речь идет о десятках гектаров ценной территории стадиона «Динамо» в самом центре столицы, между Кабмином и Верховной Радой, о базах в курортных предместьях, зданиях, оборудовании и т.п.. Стоимость этого богатства измеряется в сотнях миллионов долларов.

Уже 19 августа, после эмиссии, «Динамо» могут заявить в чемпионат Виргинских островов?

Сегодня окончательная «приватизация» «Динамо» не завершена. Суркис и Медведчук понимают, что в ноябре в Украине будет новый Президент. Они также понимают, что наибольшие шансы выиграть выборы имеет Виктор Ющенко. Приход его команды не сулит ничего доброго нынешним собственникам ФК «Динамо».

Поэтому они задумали очередную комбинацию, чтобы окончательно лишить государство имущества, заложенного в уставной фонд. На 19 августа объявлен сбор акционеров ФК «Динамо». В повестке дня основной вопрос — дополнительная эмиссия. Сегодня компании Суркиса и Медведчука контролируют 72 процентов акций клуба и хотят увеличить свою долю. Ведь 10 процентов государства и 18 процентов, контролируемые фирмой Pacific International Sport Clubs Ltd, которая находится вне зоны

влияния упомянутых деятелей, являются блокирующим пакетом, который может не допустить стратегические решения акционеров, в частности об эмиссии. Вместе с тем, если этот проект удастся, Медведчук и Суркисы смогут сделать с «Динамо» все, что угодно, хоть заявлять его в чемпионат Виргинских островов.

После вероятной эмиссии государственная часть в уставном фонде «Динамо» станет еще меньшей, и граждане окончательно потеряют свое достояние. А новая власть сможет принудительно возратить лишь незначительную часть государственного имущества. Все остальное будет конвертировано в деньги и растает на офшорных банковских счетах.

Почему Янукович спокойно наблюдает за разбазариванием национальной гордости?

Существует высокая вероятность, что фирма Pacific International Sport Clubs Ltd не поддержит эмиссию, направленную против себя и государства. Однако есть большие сомнения в патриотичной позиции общества «Динамо». Ведь с какой стати оно раньше отдало Суркисам и Медведчуку имущество, которое в течение 77 лет создавалось на членские взносы миллионов украинцев? Это риторический вопрос, так же, как и то, куда смотрели государство и многочисленные правоохранительные органы. Ведь сегодня именно упомянутые деятели и олицетворяют государство. Они подминают под себя не только динамовских и других спортивных чиновников, а и руководство районов, областей, министров, фракции в парламенте и т.п.. Президент Кучма в течение всего времени закрывал глаза на то, как «команда молодости нашей» лишала украинцев любимого клуба.

Сегодняшний премьер, который примеряется в президенты, — Виктор Янукович — также спокойно наблюдает, как у государства отбирают национальное достояние. Ведь он не вмешался в ситуацию и не приказал своему подчиненному — министру внутренних дел, который по должности опекает общество «Динамо», дать по рукам дельцам. Это лишь свидетельствует, о том, что для Януковича поддержка таких людей, как Суркис и Медведчук, важнее, чем национальные интересы. Кстати, возможно, именно индифферентная позиция премьера относительно приватизации народной команды и явилась условием того, что упомянутые персоны поддерживают в президентской кампании именно его, а не Кучму или самого Медведчука.

Вместо послесловия: национализация «Динамо» — требование времени

Сегодня «Динамо» зашло в тупик. В результате деятельности нынешних собственников клуб стал достойным бабушки с Виргинских островов, понес финансовые потери, утратил позиции в Европе, перестали поставлять в сборную футболистов уровня Шевченко. По мнению многих экспертов, национализация клуба — единственное правильное решение, которое позволит Украине спасти свою спортивную гордость. Уже собрано около десятка подписей народных депутатов из разных фракций, которые поддерживают проект Закона «О национализации ФК «Динамо» Киев».

Кстати, после национализации «Динамо» может появиться аналогичный вопрос и относительно близкого сердцу Януковича «Шахтера». Ведь там приватизация клуба происходила не менее драматично. К тому же, за «основу» «Шахтера» в последнее время играют один-два украинца. Впрочем, это вопрос для другого расследования.

Андрей МАСАЛЬСКИЙ («Украина молода», 10 августа 2004 г.)

А те, що після усієї діяльності керівництва АТ на чолі з Г.Суркісом за 11 років це товариство збанкрутіло, то це зовсім дивно. А де ж гроші за матчі єврокубків від УЄФА та мільони за продажах кращих зірок клубу? Та за це президента ніхто не звільнив, нового захвату влади ніхто не робив. То за що тоді вигнали В.Безвершого у 1993-му? Там же й доказів його злочину не було і він не заявляв про банкрутство. А тут заявили, а їх ніхто не чіпає. Дивно якось.

Ганебні дії колишнього керівництва українського ФСТ "Динамо" Київ у погонах силових структур навіть не засуджені, про кримінал і говорити немає чого. Бо як кажуть, "а хто-же их посадит, они же...". Самі себе будить саджати, чи що? Тим паче, що вже нові за кермом.

Зроблений цього року заклик до націоналізації клубу так і пройшов непоміченим ніким. Потім ще 6 років ніхто не заважав керівництву АТ доводити свої статки до розміру олігархічних. А 2010 року нарешті центральна футбольна газета держави "Український футбол" прокинулася. Там з'явився відомий вже нам

Принимая во внимание грубое преднамеренное и неправильное поведение представителей клуба, господ Василия Бабийчука и Игоря Суркиса, противоречащее нормам Дисциплинарного Устава УЕФА (ст.2, ст.3 параграф 1, ст.5 параграф 2, ст.6 «Т», ст.7 «е»), Комитет принял следующее решение:

1. Исключить «Динамо» (Киев) с момента оглашения данного заключения из соревнований текущей Лиги чемпионов и на 2 (два) года из последующих европейских клубных соревнований.

2. Отстранить пожизненно г-на Игоря Суркиса и г-на Василия Бабийчука от всех функций, связанных с УЕФА.

3. Передать дело в Комитет Клубных соревнований УЕФА для разрешения последствий в административном и финансовом порядке.

Апелляция против вышеуказанного решения может быть заявлена в соответствии с нормами ст.17, параграф 8 Устава соревнований Лиги чемпионов до субботы 23 сентября 1995 года 24.00 часов.

команде разрешено участвовать в соревнованиях под эгидой Европейского футбольного союза. Несмотря на то, что с команды сняты все санкции (дисквалификация сроком на три года), премиальные в размере \$2,750 млн., заработанные в Лиге чемпионов, ей не вернут. Ибо, **выражаясь юридическим языком, «Динамо» амнистировали, то есть простили, но не оправдали (подкреслення мое. — В.Б.)**. Ведь в случае оправдания УЕФА пришлось бы платить помимо этой суммы еще и за возмещение убытков — никак не меньше нескольких десятков миллионов долларов. Официальная формулировка звучит следующим образом: «Отменить все дисциплинарные санкции, принятые дисциплинарным комитетом и утвержденные апелляционным советом УЕФА в сентябре 1995 года». В то же время **пожизненная дисквалификация Василия Бабийчука и Игоря Суркиса остается в силе. Их судьбу предстоит решать в ближайшие дни киевской прокуратуре во главе с заместителем прокурора города Виктором Шевченко.**

"борец за справедливость", до речі талановитий журналіст, Володимир Баняс, який у цій газеті за 9 вересня "не забув" помінути "незлим тихим словом" ювілей найбруднішої за весь час існування київського "Динамо" події: надання хабаря арбітру, відомої усім як "історія з шубами". Він так свою велику, на 2 сторінки, статтю й назвав. Самі розумієте, наскільки детально усі н'юанси цієї події так викладені. Найбільш нам цікаві, тут поряд подаються у вигляді ілюстрацій. Ще раз наголосимо, що Ігоря Суркіса УЄФА дискваліфікувала пожиттєво і ще й досі це покарання, щось не пам'ятаю, щоб було відмінено.

Тільки через 4 роки стаття В.Баняса про В.В.Безвершого, яка наведена вище на сторінці 37, надрукована у тому ж "Українському футболі" за 5 грудня 2014 року, трохи сколихнули вже добре збалансовані олігархічні клани, але ж одразу знайшлися запродавці, які облили й цього "борця за справедливість" брудом, від якого йому довгий час прийшлося відмиватися через постійне підвищення перепон у його творчій діяльності.

Та однак, ще через 4 роки - 2018-го злодійські події 1993 року почали знову потроху висвітлюватися. Ними зайнялися засновники нового сайту в Інтернеті - KomandaOnline.com, популярність якого дуже скоро підскочила до значного числа його підписників. На сайті спочатку з'явилася, знову ж таки, інформація про першого президента ФК "Динамо" Київ В.В.Безвершого. Надамо її тут у повному вигляді і мовою сайту:

<https://komandaonline.com/ukraina/our-services/dinamo/item/1658-pervyi-prezident-fk-dinamo-kiev-on-delal-vse-chtoby-klub-krep-i-razvivalsya>

Первый президент ФК "Динамо" (Киев): он делал все, чтобы клуб креп и развивался

За без малого пять лет своего руководства первый президент киевского "Динамо" Виктор Безверхий добился очень многого и мог бы сделать еще больше если бы не попал в ловушку из которой найти выход было просто невозможно...

Во время своего руководства с января 1989 года по июль 1993-го он вложил свою душу и сердце в то, чтобы клуб укреплял свою мощь и развивался, как никогда раньше.

Итак, 2 января 1989 года при непосредственной поддержке первого секретаря ЦК КПУ Владимира Васильевича Щербицкого и главного тренера Валерия Васильевича Лобановского был учрежден первый в СССР профессиональный клуб с коллективной формой управления.

"ФК "Динамо" Киев" создавался разумеется с ведома и под патронатом Лобановского. Это Василич дал добро, чтобы первым президентом клуба стал Виктор Безверхий", - вспоминает свидетель тех исторических событий Алексей Семененко, возглавляющий и до настоящего времени клубную пресс-службу.

Весной 1989 года при самом активном участии Безверхого впервые в истории советского футбола была официально осуществлена финансовая сделка между клубами, в результате которой киевскому "Динамо" удалось за 37,500 рублей приобрести у "Зенита" самого талантливого на тот момент футболиста страны Олега Саленко.

Еще одним значимым успехом клубного менеджмента стал переход в команду из СКА "Карпаты" Олега Лужного, впоследствии ставшего многолетним капитаном, а сейчас работающего в первой команде ассистентом главного тренера.

Летом 1989 года ФК "Динамо" (Киев) впервые организовал и провел в столице Украины представительный международный турнир с участием итальянской "Ромы" и бразильских клубов "Флуминенсе" и "Бангу".

В 1990-м году команда разгромила в финале кубка СССР московский "Локомотив" 6:1 и впервые завоевала трофей благодаря такому рекордному для клуба преимуществу над соперником.

Занимая должность президента киевского "Динамо", Виктор Безверхий очень много сделал для становления украинской государственности. Именно он одним из первых выступал за проведение национального чемпионата Украины. Еще до того, как это стало реальностью, 25 августа 1990 года по его инициативе на матч чемпионата СССР против московского "Торпедо" футболисты киевского "Динамо" впервые в своей истории вышли в форме Admiral национальных цветов Украины (желтые футболки, синие шорты).

7 октября 1990 года, после победы в Киеве над главным конкурентом московским ЦСКА был завоеван 13-й титул чемпиона СССР, который навсегда закрепил за "Динамо" (Киев) звание самого титулованного клуба в истории советского футбола.

В 1991-м году "Динамо" (Киев) в первый и пока в последний раз сумело подписать контракт со всемирно известным брендом, лого которого было нанесено на игровые футболки. Им стал немецкий авиаперевозчик Lufthansa.

В мае 1991 года состоялась встреча динамовцев с патриархом УАПЦ Мстиславом (Скрипником), которая стала началом работ по возрождению Михайловского Златоверхого собора. Именно Виктор Безверхий был их инициатором, первым меценатом.

В конце 1991 года клуб победил в трансферной схватке за Ахрика Цвейбу английский "Тоттенхэм Хотспур". Президент "Динамо" Безверхий предложил классному защитнику такие финансовые условия, что он отказался в последний момент от вылета в Лондон и продолжил свои выступления за команду.

Мудрым решением Безверхого стало в 1992-м году возрождение "Динамо-2", возглавить которое он пригласил легендарного Владимира Онищенко. 5 мая 1993 года именно в составе этой команды впервые в официальном матче в динамовской форме сыграл не кто иной, как 16-летний Андрей Шевченко, который в чемпионате 1-й лиги вышел на поле в домашней игре против ФК "Одесса".

В июне 1993-м году киевское "Динамо" впервые в своей истории стало обладателем кубка Украины и выиграло чемпионат страны.

Разделявший вместе с тренерским составом и игроками радость от достигнутых успехов президент клуба Виктор Безверхий наверняка тогда и не предполагал, что спустя всего чуть больше месяца он будет смещен с занимаемой должности, теми, кто сами сделали все чтобы довести клуб до финансовой пропасти.

"В то время, когда президентом был Виктор Безверхий. Григорий Суркис уже был в клубе, но ждал, когда он обанкротится, чтобы взять под свой контроль", - таково резюме известного функционера 90-х годов Игоря Ковалевича.

Виктор Безверхий умер 18 декабря 2009 года от инфаркта в маршрутке по дороге на работу из Бучи, где он проживал, в Киев. Ему было всего 56 лет...

Потім, майже одразу, через місяці на цьому ж сайті з'явився новий нарис. Ось він:

3 травня 2018 року

<https://komandaonline.com/news/rubriki/v-fokuse/item/2264-a-chubarov-prezident-dinamo-viktor-bezverkhij-byl-talantlivym-i-poryadochnym-rukovoditelem>

А.Чубаров: "Президент "Динамо" Виктор Безверхий был талантливый и порядочный руководителем"

Недавно многолетний администратор киевского "Динамо" Александр Федорович Чубаров отметил свое 75-летие. За годы его работы в клубе произошло много важных событий.

Об одном из них, случившимся почти 25 лет назад он рассказывает так:

- Когда я только пришел в "Динамо" - это было чисто советская структура, которая давала результат исключительно благодаря гению Лобановского и поддержке высшего руководства Украины. Потом время изменилось - надо было искать другие способы вести футбольное хозяйство. В конце восьмидесятых и в начале девяностых власти было не до футбола. Без достаточного финансирования огромное количество успешных спортивных структур начинали приходить в упадок, а

некоторые вообще перестали существовать.

Поэтому в последние годы советской власти начали создаваться самостоятельные хозрасчетные футбольные клубы. Не осталось в стороне и киевское "Динамо". Вместе с Ошемковым, Лобановским, Веремеевым, Зеленцовым и Мирским я непосредственно участвовал в создании "Динамо", как отдельного, самостоятельного футбольного клуба.

"Динамо" в то время возглавлял Виктор Безверхий - талантливый и порядочный руководитель.

Григорий Суркис хотел сделать клуб акционерным обществом. Президент клуба Безверхий был с этим согласен, но лишь с условием, что останется на своей должности. Акционеры, которые были готовы вложить деньги в "Динамо" были с этим не согласны.

На отчетно-выборном собрании, которое заслушало отчет Виктора Безверхова, мнения разделились. В ходе бурных дебатов, в которых я тоже участвовал, решили голосовать. За то, чтобы сменить руководство клуба проголосовало 19 человек из 31-го. Те же 19 голосов были за то, чтобы избрать президентом клуба меня (от такой, выявляться спочатку більшість хотіла обрати президентом АО А.Чубарова, а не Г.Суркіса - А.К.). И тогда началось! Наше собрание пытались объявить незаконным. Но право было на нашей стороне. Футбольный клуб "Динамо" (Киев) был преобразован из малого предприятия в акционерное общество. И уже совет акционеров, в который вошел и я, избрал Григория Суркиса президентом...

А ще через місяць знову цей сайт продовжив "атаку" на злодіїв:

Олег Задерновський

8 червня 2018 року

<https://komandaonline.com/ukraina/our-services/dinamo/item/2436-vspomnim-pervogo-prezidenta-dinamo-kiev-tvorivshogo-dobro-nastolko-naskolko-on-mog>

Вспомним первого президента "Динамо" (Киев), творившего добро настолько, насколько он мог...

8 июня на кладбище в Буче у могилы первого президента киевского "Динамо" Виктора Безверхова собрались родственники, знакомые и друзья. Все они пришли почтить память человека, которому сегодня исполнилось бы 65 лет.

"Он ушел из жизни девять лет назад. Его сердце остановилось после приступа, когда Виктор, отправившись на работу на маршрутке в Киев плохо себя почувствовал и решил вернуться домой. Но в дороге случилось непоправимое... Для меня он навсегда остался умным, интеллигентным и добрым человеком. Он всего себя отдавал людям. В этом он весь и был. Знаете, когда я в дни Революции Достоинства увидел, как звонарь забрался на самый верх Михайловского собора и начал бить в колокола, то я представил на его месте именно Виктора. Наверняка, его душа витает над золотым куполом. Он столько усилий и средств отдал для того чтобы Михайловский собор стал тем, каким он является теперь" - вспомнил работавший в киевском "Динамо" в начале 90-х соратник первого президента киевского "Динамо" Марко Шемета.

Фото Володимира Раснера

Фото Володимира Раснера

В памяти динамовца Виктора Мороза, Виктор Безверхий, воплотивший мечту Валерия Лобановского о создании подлинного профессионального футбольного клуба остался легким в общении и одновременно мудрым и по-отечески заботливым президентом.

- Помню, что дверь в его кабинет на стадионе "Динамо" (3-й этаж, сейчас там приемная Л.М.Кравчука – прим. ред.) всегда была открыта для тренеров и иг-

роков. Я как-то обратился к нему с вопросом, и он дал мне совет, который мне очень затем помог. Команда в годы его президентства набирала силу. И это тогда, когда в стране в последние советские годы все разваливалось на глазах. На базе все было нормально. О нас заботились. А вот после тренировки идешь в магазин, а там просто ничего нет... Вот нам, по его указанию и развозили на дом продукты и делали все чтобы мы ни в чем не нуждались. В том числе и в чисто футбольных вопросах. Не было проблем ни с формой, ни с зарплатой, ни с качеством тренировочных полей. Их на тот момент на базе у нас было два. Сборы проводили в Германии, играли на турнирах во Франции и той же Германии, и даже летали на чартере (немыслимая в те годы штука - прим. ред.) в Бильбао на товарищескую игру с "Атлетиком". В человеческом плане мне Виктор Безверхий запомнился очень порядочным человеком.

Были и другие слова памяти.

Знаете, только от нас зависит, живут ли ушедшие из жизни в наших воспоминаниях или нет. И стереть их никто не в силах, особенно если они о том, кто творил добро, как Виктор Безверхий, настолько, насколько он мог...

Так ось що так занепокоїло і сполошило Суркісів, які надали вказівку своєму вірному "дописувачу" Ю.Корзаченку зробити підробку його статті на сайті "Футбольний клуб", видаливши старий текст від 26 липня 2013 року і замінивши його з суттєвими змінами вже 21 липня 2019 року. Замітали скоренько будь які, навіть незначні, сліди.

З модераторами нового сайту в Інтернеті KomandaOnline.com, Суркісам очевидно не вдалося "домовитися". Суркіси, очевидно, не розраховували сили супротивника, бо вже майже через два роки нова стаття на сайті знову приголомшила своїх підписників. Ось вона:

Олег Мирошниченко

18 грудня 2019 року

<https://komandaonline.com/ukraine/our-services/dinamo/item/4273-10-let-nazad-umer-1-j-prezident-dinamo-kiev-pri-nem-v-klube-zaiqrali-shevchenko-i-rebrov>

10 лет назад умер 1-й президент "Динамо" (Киев): при нем в клубе заиграли Шевченко и Ребров

18 декабря 2009 года ушел из жизни первый президент в истории киевского "Динамо" Виктор Безверхий.

О том, что же произошло в тот роковой день и что стало настоящей причиной трагедии мы расскажем в заключительной части этой статьи, а начнем ее с того, что он сделал для клуба, которым руководил почти пять лет.

2 января 1989 года при непосредственной поддержке первого секретаря ЦК КПУ Владимира Васильевича Щербицкого (на фото он второй слева) **и главного тренера Валерия Васильевича Лобановского** был учрежден первый в СССР профессиональный клуб с коллективной формой управления.

- ФК "Динамо" Киев создавался **разумеется с ведома и под патронатом Лобановского. Это Василич дал добро, чтобы первым президентом клуба стал Виктор Безверхий, - вспоминает свидетель тех исторических событий Алексей Семененко, возглавляющий и до настоящего времени клубную пресс-службу. "Динамо" в то время возглавлял Виктор Безверхий - талантливый и порядочный руководитель, - это уже мнение многолетнего администратора "бело-синих" Александра Чубарова.**

То, что это было так, говорят факты...

(тут і далі здебільшого наведені практично ідентичні цитати з попередніх статей цього сайту - А.К.)

...В области менеджмента Безверхий также был на высоте...

...Звездный форвард "бело-синих" Сергей Ребров также обязан появлением в киевском "Динамо" именно первому клубному президенту.

Именно он согласовал все детали контракта перспективного молодого нападающего, обошедшегося столичному клубу в 150,000 долларов США. Он же, что было невиданным в те первые постсоветские годы, а это было в 1992-м, отправил за Ребровым личный самолет, доставивший юную звезду с Донбасса в столицу Украины...

Впереди у команды был первый старт в Лиге чемпионов и казалось безоблачное будущее. Однако случился рейдерский захват власти, который к сожалению, на несколько лет оттянул возвращение Валерия Лобановского в Киев.

Основной причиной было то, что самый успешный в истории киевского "Динамо" тренер никак не соглашался с доводами Григория Суркиса, что Виктор Безверхий, якобы довел клуб до плачевного состояния. Несмотря на то, что Лобановский тогда работал в Кувейте, у него в столице Украины были проверенные годами люди. Они ему четко дали понять, что в "Динамо" особых экономических проблем нет, а история с отсутствием "бутс, формы и минеральной воды", является ничем иным, как

выдуманном поводом для отстранения от власти в клубе Безверхого, которого он знал наоборот, как порядочного и умного руководителя. Потратив три года Суркис все же нашел подход к Валерию Васильевичу через... его дочь Светлану, пообещав помочь со строительством в Конча-Заспе недалеко от базы "Динамо" целого ресторанного комплекса. Там на 60 га все было заасфальтировано и электрифицировано, а центрами обслуживания посетителей стали два здания: "У Мэтра" и Дупато Ноте, а также стоянка на 30 машин.

Кстати летом 2015-го года муж Светланы Валерий Горбик сообщил о готовности продать всю эту недвижимость: "Финансовые трудности. Ресторан убыточный, а нам нужно поднимать детей: учить их в университете, купить недвижимость. Сейчас вообще ресторанный бизнес в кризисе, идет отток клиентов. Так у нас и раньше не было прибыли. Это был домашний ресторан и музей Лобановского. Но мы уже не можем постоянно вкладывать в него свои деньги, к тому же всё дорожает: охрана, коммунальные, продукты. На счет экспонатов ещё не знаем точно. Есть у нас по две-три вещи, которые можно продать - кубки, медали, вымпелы. Но только поклонникам "Динамо" и Лобановского". Но это уже, как говорится другая история.

Нашу же мы завершим обстоятельствами смерти первого президента киевского "Динамо". По дороге из Бучи, где он проживал, в Киев у него в обычной маршрутке случился сердечный приступ. Врачи 56-летнего Виктора Безверхого спасти не смогли.

Его кабинет на 3-м этаже стадиона "Динамо" на Грушевского, 3 с прямым выходом на VIP-ложу уже много лет занимает первый президент Украины Леонид Кравчук, сыгравший далеко не последнюю роль во время смены власти в клубе чуть больше 26 лет назад...

Наступний невеликий нарис є можливість навести з іншого сайту - "Правда.Футбол" і хоча він має виключно пізнавальний характер та все ж цікавий:

21 грудня 2019 року

[HTTPS://PRAVDA.FOOTBALL/2019/12/21/DINAMOVSKIJ-KRIMINAL-RAZGROMNAJA-STATJA-O-SURKISAH-V-KICKER/](https://pravda.football/2019/12/21/dinamovskij-kriminal-razgromnaja-statja-o-surkisah-v-kicker/)

"ДИНАМОВСКИЙ КРИМИНАЛ". **РАЗГРОМНАЯ СТАТЬЯ О СУРКИСАХ В KICKER**

Суркисы не перестают сходить со страниц ведущих футбольных СМИ Европы. Материалы, раскрывающие криминальную подноготную деятельности братьев, за

последние месяца два появлялись в спортивных топ-изданиях Англии, Испании, Германии. На этот раз влиятельное в мире футбола немецкое издание KICKER опубликовало статью под названием "Криминал в Киеве", перевод которой в полном объеме мы предлагаем вашему вниманию.

Несколько лет назад такое вряд ли бы было возможным. "Суркис - убирайся вон из "Динамо", такие слова (в оригинале - Суркиси, віді...ся від Динамо!) были написаны на большом баннере, который болельщики киевского клуба вывесили на последнем гостевом матче команды в 2019-м году против "Десны".

Ветер вокруг их клуба повернулся в другую сторону. В Украине, наконец-то, стали серьезным образом бороться с коррупцией. На ее вершине находится киевское "Динамо", испытывающее целый ряд юридических проблем.

В начале сентября издание Der Spiegel ссылаясь на материалы Football Leaks сообщило, что более 15 лет деньги УЕФА, которые предназначались Федерации футбола Украины (ФФУ), вместо Украины попадали на счета компании Newport Management Limited.

380 миллионов евро пошли не на развитие украинского футбола, а оказались в офшоре на Карибских островах.

Компания Newport Management Ltd, как оказалось, могла использовать эти средства не только в интересах ФФУ и украинских клубов, но, прежде всего, в интересах киевского "Динамо". Одновременно было установлено, что эта оффшорная компания тайно контролируется владельцем "Динамо" Игорем Суркисом.

Другой ключевой фигурой в этом деле является миллиардер Григорий Суркис, брат Игоря и первый президент "Динамо" с 1993 по 1998 год, а также президент ФФУ с 2000 по 2012 год и член Исполкома УЕФА до 2019 года. Его деятельность пестрит такими случаями как, например, с подарком в виде дорогих часов президенту Немецкого футбольного союза Райнхарду Гринделю, из-за чего последний вынужден был уйти со своего поста.

В ходе проверки клуба на предмет финансового fair-play в декабре 2016 года инспекторы УЕФА обратили внимание на компанию Newport Management Ltd. Сигнал о подозрительных финансовых операциях подало новое руководство ФФУ, избранное весной 2015 года.

Оно обратилась к УЕФА, чтобы платежи, предназначенные Украине, отправлялись напрямую в страну на счета ФФУ, а не компании Newport Management Ltd. От УЕФА в 2015 году не последовало никакой реакции.

ФФУ в настоящее время переименована в Украинскую ассоциацию футбола (УАФ), а ее руководство обратилось в Государственное бюро расследований и Министерство внутренних дел с просьбой об открытии дела о финансовых махинациях.

Генеральная прокуратура также заинтересовалась киевским "Динамо", подозревая клуб в неуплате налогов. Предварительное расследование показало, что, начиная с 1999 года, когда "Динамо" дошло до полуфинала Лиги чемпионов (где уступило "Баварии"), зарплаты сотрудникам и игрокам платили "по-серому". Как могут обманывать в "Динамо" также узнали в Дортмунде в случае с платежом солидарности за трансфер Андрея Ярмоленко в "Боруссию" (об этом сообщал kicker). Часть денег пошла подставной организации, специально созданной "Динамо".

С 2016 года финансовые дела клуба были переданы компании под названием Динамо Киев (Кипр), которая фактически стала квазизаменой Newport Management Ltd. После всевозможных заверений УЕФА разрешил киевскому "Динамо" этим летом выступать в еврокубках, где команда на прошлой неделе не смогла преодолеть групповой этап и выбыла из Лиги Европы. Схемы, в которой кипрская компания указывалась в Аттестате для внутренних соревнований уже нет.

"Я изначально был против этого", - говорит президент УАФ Андрей Павелко. - "Наш футбол должен уйти от этих оффшорных схем".

Что же, теперь "Динамо" ощущает, что дуют другие ветра. Касательно собственно футбола дела киевлян тоже не очень хороши - на зимний перерыв в чемпионате Украины команда ушла с отставанием от донецкого "Шахтера" на 14 очков.

Наступного року сайт KomandaOnline.com на цей раз відмітив роковини смерті першого президента футбольного клубу "Динамо" Київ В.В.Безверхого. Надамо і цю статтю:

Олег Мирошниченко

23 июля 2020 року

<https://komandaonline.com/ukraine/our-services/dinamo/item/5046-prezidenty-dinamo-kiyv-za-5-let-viktor-bezverkhij-sdelal-dlya-kluba-bolshe-chem-surkisy-za-27>

Президенты "Динамо" (Киев): за 5 лет Виктор Безверхий сделал для клуба больше, чем Суркисы за 27

21 июля исполнилась очередная, 27-я годовщина правления семейного клана Суркисов в киевском "Динамо".

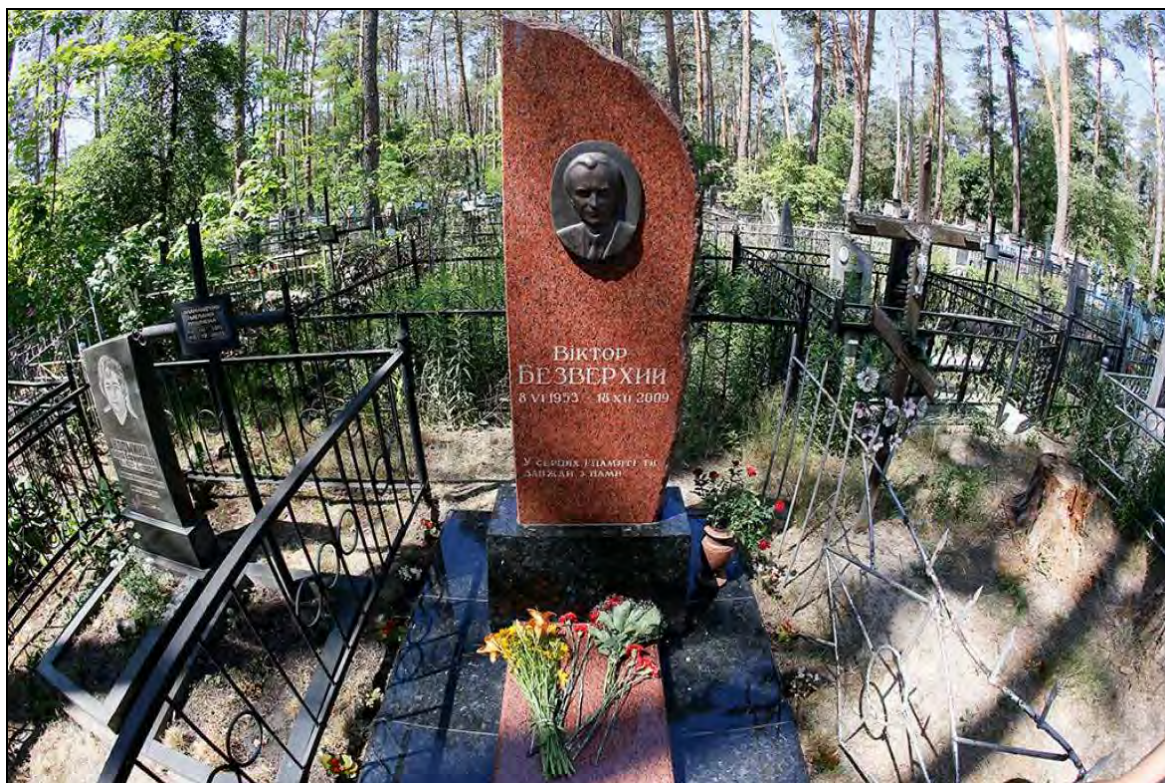

Фото Володимира Раснера

За эти почти три десятилетия единственным светлым отрезком для болельщиков клуба стал период великого Валерия Лобановского, когда благодаря непревзойденному таланту гениального тренера команда дошла до полуфинала Лиги чемпионов.

А вот до этого и особенно после клуб превратился в неуправляемый корабль, который уплыл в сторону Кипра, прочно **сел на мель оффшорных скандалов, грозящих развалить его остатки на части.**

В Украине есть два человека, которых невозможно представить один без другого: Григорий и Игорь Суркисы. Оба считаются обеспеченными людьми. Всего через несколько лет после распада Советского Союза они превратились из обычных сотрудников киевской городской администрации в олигархов. До сих пор нет точных сведений, откуда у них появились деньги в первые посткоммунистические годы.

Теперь же братья занимаются энергетикой, транспортом и средствами массовой информации. "Секретность была ключом к их карьере. Для быстрого финансового обогащения братья Суркисы использовали украинский футбол, особенно их любимый клуб - киевское "Динамо", - сделали свое заключение журналисты немецкого издания Spiegel.

Григорий, родившийся в Одессе в 1949 году, в результате переворота сместил 1-го президента Виктора Безверхого в 1993 году и оставался главой киевского "Динамо" в течение пяти лет. В 2000 году, будучи инженером-технологом в области пищевой промышленности по образованию, он был избран президентом Федерации футбола Украины (ФФУ). Этот пост Григорий занимал до 2012 г.

Фото Володимира Раснера

Фото Володимира Раснера

В 2004 году он был избран в исполком УЕФА, а в 2013 году его повысили до вице-президента УЕФА. Ныне Суркис больше не занимает должностей в УЕФА. Он не баллотировался на выборах в феврале 2019 года и сейчас является лишь почетным членом УЕФА.

Брат Григория, Игорь, который младше на 9 лет, укреплял свое влияние и сосредоточился на киевском "Динамо". После того, как Григорий в 1998 году подал в отставку с

поста президента клуба, в 2002-м на его место пришел Игорь Суркис, который занимает эту должность до сих пор. Еще до своего президенства его имя прозвучало на всю Европу громким "шубным скандалом", а затем в эру своего правления он полностью разрушил управляемость клуба. "Динамо" проиграло домашнюю монополию сильнейшего клуба "Шахтеру", а в еврокубках игроки уже не одного поколения стали для многих команд, даже среднего уровня, "мальчиками для битья".

Клубные ультрас уже не раз открыто призывали Суркисов уйти из клуба, на что те регулярно, после каждого провала отвечают, что это их семейный актив и они будут действовать так, как посчитают нужным. Но многоим поклонникам "Динамо" этого мало. Они уже открыто, даже на динамовских сайтах заявляют, что для них нет никакого секрета в том, кто уничтожает их любимый клуб.

Фото Володимира Раснера

"Все критикуют руководство клуба, которое опустило уровень, ниже чем он был, когда они его получили в собственность. Суркисы и "Динамо" - это не одно и то же. С получением клуба в собственность было не всё так чисто.

И не надо рассказывать, что Суркисы спасли "Динамо". Не они, так кто-то другой взял бы "Динамо" в собственность. Свято место пусто не бывает.

Но дело не в этом. Всех волнует, что будет с клубом в будущем, а не то что было раньше", - высказал свое мнение на сайте dynamo.kiev.ua Андрей Кан.

Совсем другая картина с первым президентом "бело-синих", память о котором Суркисы уже много лет пытаются вымарать из клубной истории. За без малого пять лет своего руководства Виктор Безверхий добился очень многого и мог бы сделать еще больше если бы не попал в ловушку из которой найти выход было просто невозможно...

(далі все повторено зі статті Олега Мирошниченка на цьому сайті від 18 грудня 2019 року, крім наведеного тут фото з дочкою Валерія Лобановського, яка після отримання від Суркісів "подарунку" збиткового бізнесу ресторанного бізнесу, ще влітку 2015 року хотіла позбутися його. А ось створений нею "музей Лобановського" при "домашньому ресторані" не знала куди діти. Її чоловік про це казав: **"...На счет экспонатов ещё не знаем точно. Есть у нас по две-три вещи, которые можно продать - кубки, медали, вымпелы. Но только поклонникам "Динамо" и Лобановского"**. Як бачите, навіть ці реліквії Суркісів абсолютно не цікавили, як і гідний уваги музей клубу вони не спромоглися створити - А.К.).

Фото Володимира Раснера

Підемо далі. Наприкінці вже 2020 року на цьому ж сайті "KomandaOnline.com" з'явилася велика, обширна за змістом стаття адміністратора цього сайту. Звісно, саме тут від неї ніяк не можна відмовитися, як і наступних його творів (хіба що за деякими скороченнями - тих цитат, які подавалися вже раніше у вищенаведених статтях на сайті):

О.Новак

Олександр НОВАК

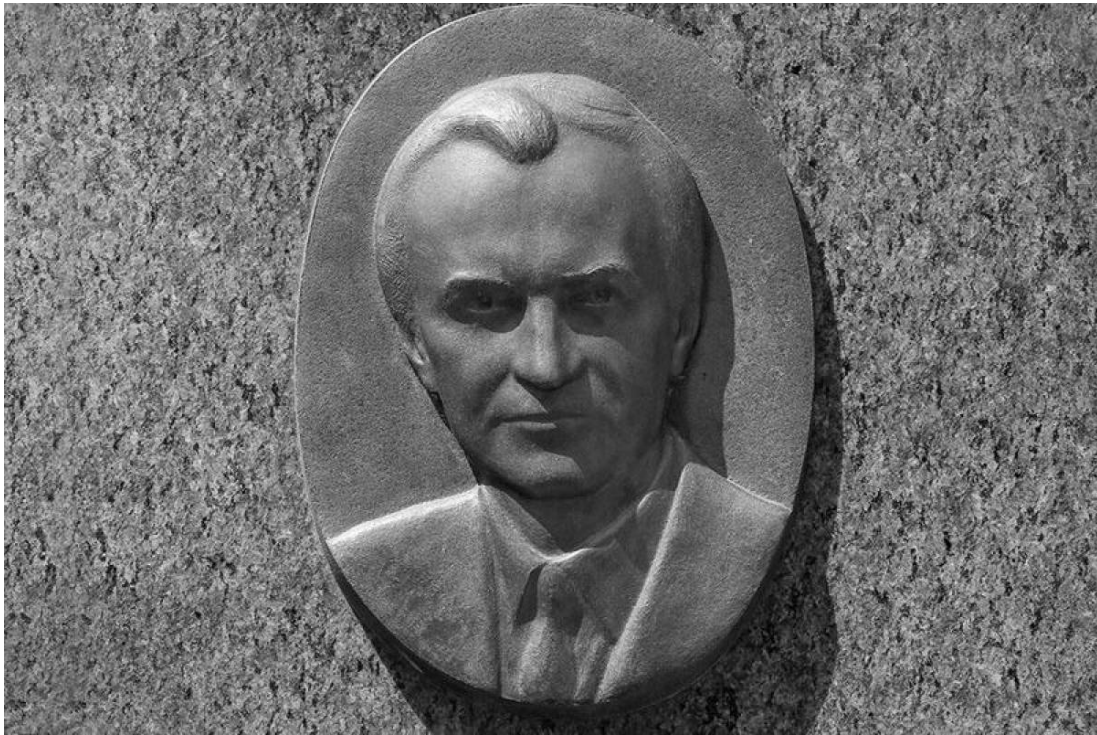
18 грудня 2020 року

<https://komandaonline.com/news/rubriki/v-fokuse/item/5587-chelovek-spasshij-dinamo-pri-odnom-upominanii-ego-imeni-surkisov-po-prezhnemu-khvataet-nervnyj-tik>

Человек спасший "Динамо". При одном упоминании его имени Суркисов по-прежнему хватает нервный тик...

У времени есть одно неизблемое свойство. Оно все расставляет по своим местам.

Сегодня, 18 декабря, 11-я годовщина ухода из жизни Виктора Безверхого, которому судьба подарила шанс начать исполнение мечты Валерия Лобановского в лихие 90-е. К сожалению, спустя годы, от нее остались только воспоминания...

Фрагмент з фото Володимира Раснера

Первый президент

В первые дни 1989 года в киевском "Динамо" произошло историческое событие. В клубе был избран первый президент, которым стал Виктор Безверхий, которому на тот момент было 35 лет. Он возглавил хозрасчетный футбольный клуб "Динамо"-Киев, учрежденный на основании постановления №.20 от 23.12.1988 президиума Украинского республиканского совета "Динамо", как структурное подразделение Киевского городского совета "Динамо".

Его карьера развивалась стремительно. Закончив с золотой медалью школу, он, получив диплом университета им. Т.Г.Шевченко быстро дорос до заместителя начальника конструкторского бюро военно-промышленного гиганта СССР киевского завода "Арсенал". В 1987 году Безверхий возглавил инновационный центр "Прогресс", который к концу года стал одним из самых финансово успешных научно-технических комплексов в Украине.

За год до этого могущественный первый секретарь компартии Украины Владимир Щербицкий после неоднократных обращений главного тренера киевского "Динамо" Валерия Лобановского дал зеленый свет на создание в столице Украины революционного проекта.

Человек-легенда в книге "Эра Лобановского" нарисовал довольно стройную картину, какой ему виделась структура хозрасчетного футбольного клуба. Кроме новых стимулов в решении главной задачи - подготовки игроков и команд международного класса - тренер предусмотрел и расширение иных возможностей клуба.

- Сейчас мы создали еще один проект. Привлекли специалистов, просчитали финансы, возможные доходы и расходы. Расчеты отдали руководству. Хотим, чтобы нам передали ресторан, бар, кинотеатр. Одним словом, положили клуб на финансовую основу. Все продумано - спортивные базы, поля, подготовка смены начиная с детского возраста. Все в комплексе! Команда - это только частица футбольного клуба. А клуб должен существовать для людей! Заплатил человек взносы, стал членом клуба - должен получать какую-то отдачу и с удовольствием сюда приходить - в свой клуб! Да не только сам, а вместе с семьей. Отдыхать,

заниматься спортом, общаться с теми же игроками своего клуба... Уже все понимают, что футбольные команды мастеров давно выросли из коротеньких штанишек собственно командной структуры, это уже достаточно многофункциональные хозяйственные единицы со своими экономическими задачами и интересами.

Предложение Лобановского было действительно революционным. До этого киевское "Динамо" финансировало министерство внутренних дел УССР, а получив в качестве эксперимента статус хозяйственно-общественного объединения клуб мог самостоятельно вести свою деятельность и соответственно зарабатывать.

Вот тогда и родилась идея с приглашением на самую высокую руководящую должность в клубе молодого талантливого руководителя. Инициатива исходила от 1-го секретаря ЦК КПУ Владимира Щербицкого. Его поддержал министр внутренних дел Украины Иван Гладуш и, что самое главное Валерий Лобановский...

Стоит ли при этом говорить, что на подобную должность мог согласиться лишь реально смелый человек. Экономика Советского Союза во всех сферах трещала по швам, бандиты всюду смыкались с теми, кто их недавно за преступления вылавливал и сажал, а сама огромная страна катилась в пропасть, что и произошло по факту в 1991-м году.

Но "Динамо" под началом Виктора Безверхого не только не рухнуло, а наоборот стало еще сильнее...

Июльский путч. Идея Кравчука, исполнение Г.Суркиса

В тот 1989-й год, когда Виктор Безверхий стал управлять делами в киевском "Динамо" Григорий Суркис трудился с окладом в 300 советских рублей на должности заместителя начальника производственного жилищно-ремонтного объединения Киевского горисполкома. Его младший брат Игорь с еще меньшей зарплатой был заместителем начальника управления жилищного хозяйства Шевченковского райисполкома Киева.

Плановая экономика СССР исчезала прямо на глазах. Братья Суркисы в новых условиях дикого предпринимательства почувствовали себя словно рыбы в воде. Миллионы советских людей еще слыхом не слыхивали о таких словах и понятиях, как акции, капитализация, оффшоры и прочее, а Григорий Суркис уже в 1992-м году стал директором совместного с американцами предприятия "Динамо-Атлантик" и учредителем оффшора Newport Management, который всплывет через два года во время рейдерского захвата власти в киевском "Динамо".

Но до этого в декабре 1991-го года произошло знаковое событие. Первым президентом Украины был избран Леонид Кравчук. Именно с его правления начался период дикого накопления капиталов многих из тех, кто сейчас обладает миллиардными состояниями.

На старшего из братьев Суркисов и положил свой глаз первый глава украинского государства.

- В 1992-году я впервые услышал фамилию Суркис, - вспоминал в одном из интервью Кравчук. - Помню, еще только размышлял над тем, стоит ли довериться новым людям, а в мой секретариат уже посыпались письма с обвинениями в его адрес, с предупреждениями о том, что Суркис окончательно развалит клуб и все разворует. Причем это были не анонимки, а письма с подписями. Тогда я поручил главе кабинета министров, которым был Леонид Кучма, всесторонне изучить проблему. И его подчиненные положили мне на стол целый grossбух, в котором доводов "за" было столько же, сколько и доводов "против". Ситуация требовала оперативного вмешательства, и я принял волевое решение.

Итак, еще за год до смещения Безверхого первое лицо государства задумало смену власти в киевском "Динамо". При этом главным мотивом выступила замена источника финансирования клуба. Вместо 25 небольших предприятий, которые контролировал Безверхий на авансцену должен был выйти с мощным концерном "Славутич" Григорий Суркис.

Специально под это был налажен на уровне государства беспшлинный ввоз и реализация на внутреннем рынке огромных пар-

тий импортного спиртного и табачных изделий, которые шли через "Динамо-Атлантик", получившее с "самого верха" щедрые таможенные и прочие льготы.

К тому моменту все главные лица, выдвинувшие Виктора Безверхого в президенты киевского "Динамо", были уже не у дел. 16 февраля 1990-го года умер 1-й секретарь ЦК КПУ Щербицкий. В том же году, подписав двухлетний контракт уехал в ОАЭ Лобановский. Сменились руководители в силовых ведомствах Украины, а председатель киевского горсовета Валентин Згурский уже был полностью на стороне Г.Суркиса. Как на дрожжах рос политический вес уже отвечавшего за юридическую составляющую в клубе Виктора Медведчука.

К июлю 1993-го года первый президент "Динамо" (Киев) был обречен. Понимал ли он, что его дни во главе клуба сочтены? Наверняка. Вот, его слова того времени: "Если сам не уйдешь, то в противном случае, пригрозил мне замминистра генерал Терещук, "...вот на столе у меня папка, где зафиксированы нарушения такого количества законов, что этого достаточно даже для "высшей меры".

К "правильному" освещению будущего переворота была заряжена и подконтрольная Суркисам пресса. Впоследствии ложь о том, что игроки и тренеры на момент отстранения Безверхого испытывали какие-то финансовые проблемы, была едва ли не всеми опровергнута в многочисленных интервью. Но кого это интересовало. Главным было в нужный момент внушить общественности, что на клубной базе нет минеральной воды и шнурков для бутс...

"Динамо": из народного клуба

в оффшорную собственность Суркисов

Возможно, находясь на посту президента Украины Леонид Кравчук не высчитывал для себя какие то личные дивиденды от смены власти в киевском "Динамо", а вот Григорий Суркис свою большую доходную часть видел сполна.

19 июля 1993-го года после смещения Виктора Безверхого на экстренном собрании игроков и тренеров **коллективное предприятие** футбольный клуб "Динамо" (Киев) **утратило контроль над спортивными сооружениями и имуществом, которые были ему переданы для оперативного управления постановлением президии Украинского совета "Динамо" No.26 от 28.10.1989 и No.7 от 10.04.1992 г.**

Вместо него было создано акционерное общество "Футбольный клуб "Динамо" (Киев)", **зарегистрированное 21 июля**. Учредителями, кроме футбольной команды, Центрального и городского советов "Динамо", также выступили **коммерческо-консультационный центр "Славутич" и оффшорная компания Newport Management Ltd**. Президентом АО стал Григорий Суркис.

Был избран и **наблюдательный совет, в который вошли руководители республиканских МВД, СБУ, пограничных войск и Генеральной прокуратуры.**

Республиканский и городской Советы "Динамо" передали акционерному обществу "Футбольный клуб "Динамо» (Киев)" в качестве своего взноса в уставной фонд динамовский стадион на Грушевского, 3 и часть административных сооружений, учебно-спортвную базу "Нивки" и учебно-спортвную базу "Конча-Заспа".

Доля государства в АО "ФК "Динамо" Киев" была автоматически ужата до 10% и клуб перешел под полное управление оффшора Newport Management Ltd, учрежденного 29 октября 1992 года под регистрационным номером 71912 в городе Роуд-Таун на Британских Виргинских островах. Его совладельцами согласно реестру национальных общественных деятелей Украины стали, как свидетельствуют протоколы общих собраний, граждане Украины – В.Медведчук, Г.Суркис, И.Суркис, В.Згурский, Б.Губский, Ю.Карпенко и Ю.Лях (все на фото из официального буклета "Динамо").

Рада акціонерного товариства «ФК «Динамо» (Київ)		The Board of the Football Club Dynamo Kiev Joint-Stock Society	
 <p>Григорій Михайлович Суркіс, президент АТ «ФК «Динамо» (Київ)</p>	 <p>Hryhorii Surkis, President, Football Club Dynamo Kiev</p>	 <p>Віктор Володимирович Медведчук, перший віце- президент АТ «ФК «Динамо» (Київ), президент Спілки адвокатів України, народний депутат України</p>	 <p>Viktor Medvedchuk, First Vice President, Football Club Dynamo Kiev; President, Lawyer's Union of Ukraine, People's Deputy of Ukraine</p>
 <p>Валентин Арсентійович Згурський, голова правління Українського промислово-фінансового концерну «Славутич»</p>	 <p>Valentyn Zhursky, Chairman of the Board, Slavutych Ukrainian Industrial-Financial Concern</p>	 <p>Ігор Михайлович Суркіс, генеральний директор СП «Динамо-Атлантик»</p>	 <p>Ihor Surkis, Director-General, Dynamo- Atlantic Joint Venture</p>
 <p>Богдан Володимирович Губський, президент УПФК «Славутич»</p>	 <p>Bohdan Gubsky, President, UPFK Slavutych</p>	 <p>Юрій Іванович Лях, голова правління Українського кредитного банку</p>	 <p>Yurii Liakh, Chairman of the Board, Ukrainian Credit Bank</p>
 <p>Юрій Миколайович Карпенко, віце-президент Українського промислово-фінансового концерну «Славутич»</p>	 <p>Yurii Karpenko, Vice President, Slavutych Ukrainian Industrial-Financial Concern</p>	 <p>Юрій Миколайович Карпенко, віце-президент Українського промислово-фінансового концерну «Славутич»</p>	 <p>Yurii Karpenko, Vice President, Slavutych Ukrainian Industrial-Financial Concern</p>

Уже через восемь дней (!) после захвата власти, 27 июля 1993 года, когда Григорий Суркис вступил в должность президента ФК "Динамо Киев", клуб заключил с Newport Management Ltd так называемое генеральное соглашение (28 июля 2010 года оно было пролонгировано еще на 20 лет). В нем всего шесть страниц. Но именно в них заключена вся важнейшая информация. По этому соглашению ФК "Динамо Киев" передает Newport Management Ltd все коммерческие сферы своей деятельности: телевизионные и маркетинговые права, в том числе права на куплю-продажу игроков.

В сентябре 2005 года акционеры футбольного клуба "Динамо" (Киев), решили преобразовать клуб из закрытого акционерного общества в открытое. В тот период возглавлявший Федерацию футбола Украины Григорий Суркис выступил с заявлением, что бренд "Динамо» (Киев) "не принадлежит сегодня Суркисам, этот бренд принадлежит Украине" и пригласил фанатов клуба стать его акционерами. Однако, впоследствии никаких шагов по превращению ФК "Динамо" Киев" в "народное ОАО" сделано не было.

В ноябре 2007-го года киевское "Динамо" снова стало закрытым. Выкуп акций проводился по цене не ниже номинальной стоимости (1,000 грн).

Результатом этого преобразования стал окончательный и бесповоротный переход клуба в собственность Игоря Суркиса. В августе 2020-года он это подтвердил в интервью изданию "Новое время": "Я - единственный акционер клуба, который владеет 98% акций. 1% акций владеет семья Лобановского и по мелочи - сотрудники клуба. Всё, больше нет".

О том, что "Динамо" стало исключительно семейным активом клана Суркисов, которым они могут распоряжаться, как им заблагорассудится, говорит электронная декларация Григория Суркиса.

С августа 2019 года он арендует у ООО "ФК "Динамо" Киев" офис площадью 192,5 кв. м, а также автомобили Mercedes-Benz ML500, Maybach S650 стоимостью 18,14 млн грн, и на правах субаренды у ФК "Динамо" через ООО "УПФК" Славутич" Toyota Land Cruiser 200.

В 2019 году Григорий Суркис занял своему младшему брату, президенту ФК "Динамо" (Киев) Игорю Суркису 158 млн грн, а его жена Полина Кулешова одолжила еще 1 925 000 долларов США.

Вместо эпилога

С момента июльского переворота в киевском "Динамо" уже прошло чуть больше 27 лет. Добились ли своего новые владельцы, вопрос чисто риторический. Конечно да, ведь все активы, связанные с киевским "Динамо", перешли в семейную собственность семьи Суркисов.

Что знают фаны об экономической стороне управления клубом. Ответ - ничего. Какая доходная часть, какая расходная? Почему с 2017-го года от официального "Динамо" (Киев) осталась только вывеска в клубном офисе на Грушевского 3, а все основные финансы сосредоточены в кипрском оффшоре, издевательски названным *Dynamo Kiev*? "Есть компания "Динамо Кипр" - наш основной спонсор, которая платит в украинские банки зарплату футболистам и тренерам", - признался под давлением общественности в одном из интервью Игорь Суркис.

Позднее он добавил, обращаясь к болельщикам: "Мне оправдываться не перед кем. Они хотят управлять командой Динамо (Киев)!? Пожалуйста, пускай идут управлять, только денежки пускай занесут сюда".

В этих словах еще один урок из далекого уже 1993-го. И судя по всему он так и не был усвоен уже многолетними владельцами клуба.

"У нас было короткое, но вполне понятное послание братьям Суркисам, - заявила недавно самая активная часть фанов "бело-синих". - Но адресаты, к сожалению, послание не поняли, зато собрали так называемых болельщиков "Динамо" на проплаченный митинг под НБУ с целью возвращения так называемых вкладов братьев Суркисов в "ПриватБанке".

И в очередной раз все увидели, как используется славное имя "Динамо" в личных интересах.

Затем были полгода уже привычных провальных результатов, сомнительных трансферов, порочащих - 23 балла от первого места.

Вершиной же стало назначение исконного соперника Луческу для которого Украина и Россия - это одна страна и Лобановский не достойный тренер. А позже регулярное посещение стадиона во время пандемии представителями прокремлевских партий и заявления о заказных акциях от ультрас.

Как бы это было не прискорбно признавать, но

клуб "Динамо" сейчас приносит больше позора, чем положительных эмоций".

- Игорь Суркис воспринимает "Динамо", как бизнес. Но это не его бизнес! Он не построил клуб с нуля. Он взял в 1993-м году готовый бренд. Не факт, что, если бы в клубе остался Безверхий было бы хуже. Не факт, что, если бы клуб был построен по подобию "Барселоны", где президента выбирают болельщики, было бы хуже, - считает кандидат экономических наук Виталий Шеремета, который 10 лет проработал в компании Deloitte, одной из крупнейших в мире в области налогообложения и управления финансовыми рисками.

По его мнению, за прошедшие годы в киевском "Динамо" ничего не изменилось.

- Как был беспорядок, так он и остался. У "Динамо" должен быть прозрачный аудит и прозрачные финансы. Прозрачным должно быть все.

У Суркисов была такая возможность сделать это еще в 1993-м году. Они построили другую модель, в которой на других юридических лицах находятся активы, максимально используются оффшоры, где минимизируются налоги. Если кто-то захочет разобраться, что происходит в клубе, то прогнозы неблагоприятные, потому что это может привести к тому, что "Динамо" Киев, как юридическое лицо в том виде, в котором оно сейчас пребывает может прекратить свое существование. И это из-за Суркисов. Это они взяли бренд и сделали из него оффшорную компанию. При нормальном аудите клуб может быть просто разрушен.

Как известно, на ненависти успех не построишь. Суркисы везде, где только можно удалили любое упоминание о первом президенте киевского "Динамо" Викторе Безверхом. Они до сих пор буквально цепенеют, только при одном упоминании его имени.

К счастью история великого клуба не началась с Суркисов и на них не закончится.

*И в этом большая правда жизни. Несмотря ни на что, есть уверенность, что "Динамо" все же найдет правильный вектор своего развития, о котором мечтал Валерий Лобановский. Помните: **"Команда - это только частица футбольного клуба. А клуб должен существовать для людей!"**.*

Топ-фото: Володимир Раснер

Пришов 2021 рік. Політичні скандали не досягли ще свого найактивнішого рівня, а події на міжнародній арені ще не досягли рівня повторного вторгнення російських загарбників на нові території незалежної України. Зупинятися на них окремо не потрібно, бо у наступних статтях сайту "[KomandaOnline.com](https://komandaonline.com)" досить детально і про них вестиметься мова. То давайте з ними ознайомлюватися:

Олександр НОВАК

6 лютого 2021 року

[HTTPS://KOMANDAONLINE.COM/UKRAINA/OUR-SERVICES/DINAMO/ITEM/5701-VITSE-PREZIDENTY-DINAMO-NALOGOVIJ-MAKHINATOR-ZAVGAR-SVADEBNYJ-GENERAL-I-KRIPTOVALYUTCHIK-IZ-SHTATOV](https://komandaonline.com/ukraine/our-services/dinamo/item/5701-vitse-prezidenty-dinamo-nalogovyj-makhinator-zavgar-svadebnyj-general-i-kriptovalyutchik-iz-shtatov)

Вице-президенты "Динамо": налоговый махинатор, завгар, свадебный генерал и криптовалютчик из Штатов

В киевском "Динамо" есть группа избранных. Они - вице-президенты.

Однако, несмотря на свое высокое положение эти топ-менеджеры никогда не собирались все вместе за одним столом и не обсуждали стратегические вопросы, связанные с развитием клуба. Тем не менее, есть то, что всех их объединяет, а это - огромное стремление попасть в приемную президента. Там они и решают с ним часто свои персональные вопросы, которые довольно нередко далеки от интересов собственно футбольной команды. Именно об этих людях и пойдет речь в нашем сегодняшнем материале.

Налоговый махинатор -

Виталий Сивков (первый вице-президент)

*В советское время он работал в Министерстве торговли УССР, а затем заместителем начальника главного управления киевского горисполкома, где в конце 80-х годов прошлого столетия и познакомился с Григорием Суркисом. После учреждения **совместного советско-американского предприятия "Динамо-Атлантик"**, созданного Г.Суркисом, был там трудоустроен на должность **заместителя генерального директора**.*

*Вслед за своим патроном, который летом 1993-го года взял под контроль ФК "Динамо" (Киев) и вскоре стал вторым в истории клуба президентом, Сивков возглавил экономическое направление. **Повышен до ранга первого вице-президента клуба вместо ушедшего с этой должности в политику в конце 90-х Виктора Медведчука**.*

*В качестве наиболее приближенного к семье Суркисов **управляет всеми финансами ФК "Динамо" (Киев)**. **Создатель офшорных схем** оптимизации заработных плат тренеров, футболистов и топ-специалистов, которые в с 2017-го года и до настоящего времени проводятся через офшорную дочернюю компанию **Dynamo Kiev (Surgus)**, а ранее с 1993 по 2016-й шли через карибский оффшор **Newport Management Ltd**. Сивков является разработчиком в клубе системы двух контрактов. Первый оформляется для последующего предоставления государственной фискальной службе Украины с зарплатами для футболистов и тренеров в небольших суммах в гривнах, а по второму, офшорному, проходят выплаты в десятках тысяч евро по так называемым имиджевым контрактам в валюте, которые не облагаются налогами (включая военный сбор).*

Вплоть до 2018-го года по инициативе Сивкова в штатном расписании клуба содержался директор представительства ФК "Динамо" (Киев) в аннексированном Крыму.

Имеет 74,33% в страховой компании АРМА, в которой его сын Сергей входит в наблюдательный совет, имея 8,5% от уставного капитала. Именно эта компания страхует всех болельщиков, покупающих билеты на матчи киевского "Динамо", принося своим владельцам весомый стабильный доход.

Фигурант громкого скандала вокруг платежей солидарности за трансфер Андрея Ярмоленко в дортмундскую "Боруссию", санкционировав перевод на счет созданной под выплату сомнительной структуре, первых 150 000 евро.

Сивков полностью контролирует в клубе билетную политику, которую многие годы нещадно критикуют болельщики, для которых остается загадкой огромная свора барыг, крышуемых из его кабинета на третьем этаже динамовского офиса на Грушевского.

А вот у Игоря Суркиса совсем другое мнение. Он считает своего налогового махинатора одной из ключевых фигур в "Динамо": "Сивков занимается экономикой клуба: налоги, платежи и прочие материально-финансовые вопросы. Я бы так сказал: честно и грамотно тратит мои деньги".

Завгар - Леонид Ашкенази (вице-президент по транспорту)

Появился в киевском "Динамо" (на фото справа с Сивковым) по протекции своего друга Игоря Суркиса после смещения первого президента Виктора Безверного. До этого в советское время работал начальником женской баскетбольной команды "Динамо" (Киев).

После своего назначения имел в ФК "Динамо" (Киев) размытый круг обязанностей, выступая в основном на различных переговорах, включая трансферные вопросы, как доверенное лицо братьев Суркисов.

Позднее переключился на организацию работы транспортной службы не только динамовского автопарка в Киеве на Грушевского 3, состоящего из более чем 300 единиц автотехники, но и в Монте-Карло (на фото), где в поьзовании семьи Суркисов находится не менее десятка автомобилей премиум-класса.

В июле 2020-го года из пресс-релиза медиагруппы "1+1 media" стало известно, что президент "Динамо" Игорь Суркис, Леонид Ашкенази и жена нардепа Виктора Медведчука Оксана Марченко имеют доли в телеканале чуть менее 10% каждый. Также медиагруппа сообщила, что компанию Bolvik Ventures LTD, которая владеет 24,65% телеканала "1+1", контролируют Игорь Суркис (с долей 33,34%), Леонид Ашкенази (с долей 33,33%) и Оксана Марченко (с долей 33,33%). Согласно декларации, жена

Медведчука - телеведущая Оксана Марченко является конечной владелицей оффшорной компании Bolvik Ventures Ltd из Британских Виргинских островов. Эта фирма через цепочку других компаний имеет в собственности 24,66% в "Телерадиокомпания "Студия 1+1".

Фигурировал Ашкенази и в письме, предназначенном для СБУ, о результатах внеплановой проверки Национальным банком коммерческого банка "Премиум" за 2015-й год. Под номером 1 из числа подозреваемых в финансовых махинациях в письме значилось имя владельца футбольного клуба "Динамо" Игоря Суркиса. В 2015 году он провел со своих банковских счетов финансовые операции в казино на сумму более 417 млн гривен. Расчеты платежными картами за рубежом осуществлялись преимущественно за счет предоставленного банком "Премиум" кредита на имя Суркиса Игоря Рахмилевича. В итоге в связи с многочисленными нарушениями, Нацбанк отозвал лицензию и постановил ликвидировать учреждение.

А вот и вывод по работе Ашкенази от Игоря Суркиса: "Леонид имеет многолетний опыт и тонкое чутье в организации бизнеса. Это позволяет мне консультироваться с ним по широкому спектру финансово-экономических вопросов жизнеобеспечения клуба и команды". Вот только вопрос, сколько времени тратит именно на "Динамо" этот завгар-вице-президент?

Свадебный генерал - Алексей Семененко

(вице-президент по работе с общественностью и болельщиками)

Он родился в шахтерском поселке Зимогорье Луганской области. После окончания факультета журналистики Киевского госуниверситета работал на республиканском радио в редакции пропаганды (отдел промышленности), после чего был переведен в спортивную редакцию.

Вспоминает, что оказался в "Динамо" достаточно случайно: "В начале 89-го Валерий Мирский, который возглавил пресс-службу киевского "Динамо", спросил у своего коллеги и друга журналиста Александра Липенко, кого можно привлечь для работы в клубе. Тот назвал мое имя. Так я попал в "Динамо".

Испортил на года свою репутацию, оставшись по собственному признанию в памяти болельщиков своим громким комментаторским провалом: "А, - скажут, - это тот самый Семененко, который в 98-м вел репортаж из Лондона о матче Лиги чемпионов киевского "Динамо" с "Арсеналом" и лажанулся на последней минуте?". Тогда Сергей Ребров сравнял счет, а телекомментатор - видимо, был вмазанный - взял, да и объявил на всю Украину: "Гол не засчитан. "Динамо" проиграло. Да, я тот самый. В автобусе, который вез нас к трапу самолета, я случайно оказался рядом с Лобановским (а может, и не случайно). Он наклонился ко мне и не без юмора поинтересовался: "Что же, мы так и не выиграли?".

Сейчас, единственный сотрудник в клубе, который был в нем еще до прихода к власти братьев Суркисов. Многолетний пресс-атташе, работавший с 21-м главным тренером. Олег Блохин, с которым у Семененко не сложились отношения, называл его "Лёня".

В конце 2011-го года Семененко стал вице-президентом по работе с болельщиками и СМИ, исполняя на многих мероприятиях "Динамо" роль "свадебного генерала".

*Не раз попадал в медийные скандалы (презентация Кадара и Пантича, **медаль Тремулиаса, контракт Шабанова, конфуз с Хацкевичем**), самым громким из которых стала **обнародованная запись** его предложения вознаграждения журналисту Александру Ткачу в виде билета на финал Лиги чемпионов за "позитивный" материал о киевском "Динамо".*

*Также в журналистской среде уже много лет Семененко известен тем, что **из-под полы (суммы колеблются от 400 до 600 евро) продает места для собственного обогащения в клубных чартерах, вылетающих на еврокубковые матчи киевского "Динамо".***

Подобную поблажку он воспринимает не иначе, как плату семьи Суркисов за свою многолетнюю и верную службу...

Криптовалютчик из Штатов –

Марк Гинзбург (вице-президент по инновациям)

*Последним, на данный момент, в нестройные ряды своих вице-президентов владеец киевского "Динамо" Игорь Суркис вписал бывшего киевлянина, а ныне гражданина США **Марка Гинзбурга**.*

До 1988 года он трудился на столичном заводе им. Артема после чего иммигрировал в США. В первые годы за океаном Гинзбург работал в Нью-Йорке таксистом, а затем решил уже с новым паспортом в 1993-м году вернуться в Украину, где внедрился в строительный бизнес.

Тогда же в 90-е годы прошлого столетия в Киеве стали одна за другой появляться основанные им компании, такие как "Крокус", "Тайгер", "Стандарт", "Баланс". В одной из фирм партнером Гинзбурга по фирме "Влаир" выступала даже экс-супруга Олега Блохина Ирина Дерюгина.

*Когда в Украине пошел рост цен на землю и недвижимость, Марк Гинзбург, как **сообщало об этом издание ОРД**, прописался недалеко от клубного офиса "Динамо" в*

высотке на Грушевского, 9а и вместе с израильтянином Александром Карасевым начал убеждать потенциальных инвесторов вкладывать деньги в строительные проекты.

Он же (на фото крайний справа) по версии украинского "Форбса", партнер Табачника и людей Севы Могилевича, привез на встречу с тогдашним премьер-министром Украины Владимиром Гройсманом робота Софию.

Представлялся от гонконгского инвестфонда AngelVest, который финансировал ее создателей и обещал оцифровать Киев, Кабмин, все реестры собственности и т.п. Удалось ли это Гинзбургу, вопрос чисто риторический.

О том, что представляют из себя активы новоявленного вице-президента "Динамо" сообщало все то же издание OPL **"Сейчас козырять реально нечем: активы либо "дохлые", либо мифические. Гостиница в центре Киева - это "Джинтама". Кусок старого жилого дома на Трехсвятительской. Интерьер в стиле "роскошь 90-х". Солидные люди там давно не останавливаются. В "Джинтаму" "интердевочки" водят иностранцев. А вот дешевые проститутки используют посуточные комнаты "Джинтама-форум" возле ж/д вокзала.**

Комплекс на берегу Киевского моря на 320 человек - это "Джинтама Бриз". В Глебовке. Изношенный. Неоправданной дорогой для своего убитого состояния. Свадьбы там не заказывают. Возможно, используется для корпоративов "Торгово-промышленной палаты": президент ТПП Геннадий Чижиков - соучредитель с Гинзбургом общественной организации "Альянс з інвестиційного супроводу".

В 2018-м году он объявил себя "певцом блокчейна", стал по версии определенных украинских СМИ и Дмитрия Гордона крипто-миллиардером (хотя сам это не подтверждает) и на этом коне в январе 2021-го года въехал в клубный офис киевского "Динамо".

Во время полуторачасовой презентации своего проекта Гинзбург постоянно ударялся в странные воспоминания, никак не приблизив всех присутствующих и зрителей в онлайн трансляции на клубном сайте к ответу на вопрос: "В чем же реально суть затеи с блокчейном, и как она будет работать в киевском "Динамо"?"

Есть в "Динамо" и другие вице-президенты, например, Алексей Паламарчук, который по сути простой мальчик на побегушках у Виталия Сивкова и выполняют функции ничего не решающего рядового маркетолога. Есть и другие еще менее значимые персонажи. Вот только для киевского "Динамо" они кто и какова от них польза? К сожалению, для болельщиков легендарного клуба, судя по качеству их работы, они и сами едва найдут, что ответить на этот, казалось бы, весьма простой вопрос...

Може хтось запитає, яке відношення має вищенаведена стаття до питання, яке ми розглядаємо? Згоден, що вона не зовсім доцільна, але заглянути у світ володарів найпопулярнішого в Україні футбольного клубу вважаю корисним. А ось наступна стаття все того ж дослідника вже саме про те, чим ми цікавимося. До того ж, рідною мовою.

Олександр Новак

17 квітня 2022 року

<https://komandaonline.com/ukraina/our-services/dinamo/item/6584-velike-rozsliduvannya-yak-v-medvedchuk-ta-g-surkis-majzhe-30-rokiv-vikoristovuvali-dinamo-dlya-svoikh-brudnikh-oborudok>

ВЕЛИКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ.

Як В.Медведчук та Г.Суркіс майже 30 років використовували "Динамо" для своїх брудних оборудок

Недавній арешт проросійського фігуранта з ОПЗЖ та зрадника України Віктора Медведчука поставив ряд прямих питань щодо того, хто був його багаторічним партнером, другом і корисним ідіотом на протязі більше трьох десятиліть!

Ним є не хто інший, як однопартієць путінського кума Григорій Суркіс.

Сьогодні ми розповімо вам про хронологію взаємовідносин цих двох персонажів, історія яких почалася ще в далекому 1989 році.

Як свідчить офіційне видання київського "Динамо" тоді адвокат Віктор Медведчук і майже невідомий у широких колах директор радянсько-американського спільного підприємства "Динамо-Атлантик" Григорій Суркіс в одному літаку з гравцями столичного клубу вирушили до Флоренції на гру кубка УЄФА з "Флорентіною".

Мало хто тоді навіть міг припустити, що одразу після розпаду СРСР ця парочка майже безкоштовно отримає у своє повне розпорядження гордість всієї України і символ зламу московського футбольного володарювання - київське "Динамо".

Генеральну підготовку по рейдерському захвату влітку 1993 року Віктор Володимирович і Григорій Рахмільович розпочали 12 місяцями раніше, коли в Ізраїлі створили дві компанії, які їх нерозривно пов'язують і по сьогоднішній день.

Спочатку вони з Ігорем Суркісом, Валентином Згурським, Богданом Губським, Юрієм Ляхом і Юрієм Карпенко стали разом з юридичною фірмою "Бен-Ізраель і К" засновниками в Хайфі міжнародної адвокатської компанії "БІ-АЙ-ЕМ".

Потім 29 жовтня 1992 року на далеких Британських Віргінських островах Медведчук і Суркіс-старший разом з тими ж вищеозначеними діячами стали співвласниками офшору "Ньюпорт Менеджмент Лтд" (Newport Management Ltd), заснованому в містечку Роуд-Таун під реєстраційним номером 71912.

Одразу після цього вся ця компанія, названа Григорієм Суркісом "чудовою сімкою" (всі вони на фото, яке було надане вище у статті 18.12.2020 р. з офіційного буклету київського "Динамо") почала грабувати Україну з такою жадібністю, що майже була безграничною.

На практиці відбулось злиття вищого керівництва держави та бандитсько налаштованих бізнес угруповань, для яких не існувало ніяких норм моралі та права.

Перший президент України Леонід Кравчук відіграв у цьому процесі особливо важливу роль...

...Григорій Суркіс став при ньому радником з економічних питань. Медведчук отримав від Кравчука ще більше повноважень: радник президента України з питань податкової політики, член ради роботодавців та товаровиробників і член комітету боротьби з корупцією та організованою злочинністю при президентові України!

Зовсім скоро завдяки "сімці" на світ з'явився сумнозвісний український аналог "МММ" компанія "Омета", серед засновників якої була і вже згадувана контора "БІ-АЙ-ЕМ". Спочатку завдяки підтримці з найвищих кабінетів в Україну ввозили сиру нафту, переробляли її на українських заводах і втричі дорожче перепродували на внутрішньому ринку.

Потім настав час афери з цінними паперами від "Омети XXI століття". На початку 1993-го року розпочалася підписка на її акції за номіналом 1000 рублів. Спочатку вони йшли по 1250 рублів. А за місяць - майже по дві тисячі. Таким чином, фонд залучив тисячі вкладників, які купивши акції, фактично передали фонду майже півмільярда рублів, на ті часи дуже велику суму.

Саме в цей час було віджате київське "Динамо", але про це згодом. А от з акціями "Омети" все йшло за класичними прикладами фінансових пірамід. Вже на початку 1995 року акціонерам повідомили, що очікуваних дивідендів за 1994 рік не буде. Розгнівані та обдурені вкладники кинулися продавати свої акції, але їх ніхто не купував. Скупку цієї макулатури розпочали лише наприкінці 1996 року за ціною... 2 копійки за акцію. Якщо прості та наївні акціонери від купівлі акцій "Омети" зазнали непоправних втрат, то власники, включаючи насамперед Суркісів та Медведчука, отримали величезний стартовий капітал.

Він був вкладений в концерн "Славутич", засновниками якого стали Суркіс, Медведчук та згадувані вже їхні п'ять компаньйонів.

Завдяки впливу того ж Кравчука "Славутич" отримав шалені економічні преференції, що дозволило всім членам "чудової сімки" досить за короткий час стати власниками величезної кількості підприємств, які були збудовані не одним поколінням українців та громадян відправленого в небуття радянського Союзу.

Крім цього "Славутич" сконцентрував свої зусилля на енергоносіях, нафті, металі, торгівлі зерном та сахаром.

Для того, щоб грошові ріки переросли в океан, Медведчук разом з Григорієм Суркісом заснували також "Український кредитний Банк". Він проіснує до помаранчевої революції в процесі якої один із членів "сімки" Юрій Лях покінчить своє

життя самогубством, **перерізавши собі горло у власному кабінеті ножиком для паперу.**

Тепер саме час повернутись трохи назад в 1993 рік, коли відбувся **рейдерський захват київського "Динамо"**. Перший президент клубу Віктор Безверхий після майже п'яти років керівництва був нагло відсторонений від управління. При цьому **головними персонами захвату** виступили ті ж **Віктор Медведчук та Григорій Суркіс.**

Один все підготував юридично, а другий все вирішив з силовими структурами. При цьому обидва знали що роблять. Вже тоді ця парочка зрозуміла, що "Динамо" стає для них трампліном до самих високих кабінетів української влади. Це в свою чергу гарантувало широкі можливості ухиляння від оподаткування і небачених фінансових можливостей, як в економіці так і в футболі.

Григорій Суркіс пересів в крісло динамівського президента, а його молодший брат унаслідував його директорську посаду в СП "Динамо-Атлантик".

Це підприємство, **засновник якого Джефф Островський був застрілений в аеропорті Нью-Йорка**, було ключовим. Саме через цей канал в Україну безмитно йшли величезні партії спиртних напоїв, тютюнових виробів та багато інших товарів.

Частина з цих прибутків використовувалась для фінансування "Динамо", а решта, в більшій мірі, осідала в офшорі "Ньюпорт Менеджмент Лтд".

27 липня 1993 року, коли Григорій Суркіс вступив на посаду президента ФК "Динамо Київ", клуб уклав із "Ньюпорт Менеджмент Лтд" так звану генеральну угоду, текст якої підготував Віктор Медведчук. 28 липня 2010 року вона була пролонгована ще на 20 років. За цією угодою ФК "Динамо Київ" передало "Ньюпорт Менеджмент Лтд" **усі комерційні сфери своєї діяльності: телевізійні та маркетингові права, зокрема права на купівлю-продаж гравців.** У свою чергу, у контракті йдеться, що "Ньюпорт" має "фінансові ресурси", необхідні для того, щоб "зробити команду конкурентоспроможною і досягти високих спортивних результатів".

Схема Медведчука-Суркіса замкнулась. **Величезні прибутки від "Омети", "Славутича" та "Динамо-Атлантик" осідали в офшорі "Ньюпорт Менеджмент"**, який у свою чергу **утримував за певний відсоток футбольний клуб "Динамо"**. При цьому **дохід від продажу гравців знову ж таки опинявся в тому ж офшорі "Ньюпорт Менеджмент"**, який повністю контролювався **Медведчуком-Суркісом.**

Грандіозний скандал спроби підкупу Ігорем Суркісом іспанського арбітра Лопеса Ньето у 1995 році перед грою Ліги чемпіонів "Динамо" - "Панатінаїкос", а потім юридична тяганина, як не дивно, ще більше з'єднала Медведчука з Суркісом-старшим. Була досягнута досить несподівана юридична перемога. Її наслідки далися взнаки в 2016-му році, коли Медведчук попросив Григорія Суркіса, який на той час був високим чиновником УЄФА, зустрітись у Санкт-Петербурзі з Володимиром Путіним і пролобіювати питання збереження за росією права на проведення чемпіонату світу 2018-го року.

Український Крим вже на той час був анексований руснею, а частина південного сходу перебувала під окупацією. Незважаючи на це Григорій Суркіс Путіну не відмовив, а навпаки дуже допоміг, за що згодом отримав подяку від голови оргкомітету "росія-2018" Олексія Сорокіна.

Розповідь про те, як одним ланцюгом пов'язані Медведчук та брати Суркіси можна вести до безкінечності. Зупинимось лише на декількох важливих епізодах.

27 квітня 1996 року на з'їзді СДПУ було ухвалено рішення перейменувати партію

на Соціал-демократичну партію України (об'єднану) (СДПУ(о)). При цьому бренд київського "Динамо" максимально використовувався в політичних цілях (на фото).

Восени 1998 року Медведчук, Суркіс та інші нав'язали внутрішньопартійну дискусію і фактично захопили в ній владні позиції. Фракцію СДПУ(о) у Верховній раді України 3 та 4 скликань у 1998-2006 очолював Леонід Кравчук.

У 2006-році Медведчук та брати Суркіси увійшла разом на парла-

ментських виборах 2006-го року до першої десятки "Опозиційного блоку "НЕ ТАК!". Його лідером, як не складно здогадатися, був Леонід Кравчук. З всього всього вийшов повний пшик. Не допоміг навіть втягнутий в це дійство Олег Блохін. Кінцевий результат - 1,01% відсотка голосів виборців та відповідно повний провал.

У 2010-му році Медведчук та брати Суркіси отримали контроль над "Львівобленерго" та "Прикарпаттяобленерго". Вони зберігають його і до сьогодні.

Григорій Суркіс з Медведчуком заснували також ЗАО "Центр сприяння розвитку Закарпаття". Він не один рік проводить активну вирубку лісових масивів у Карпатах. Нищівні повені та екологічні катастрофи останніх років у цьому регіоні якраз і пов'язують із безконтрольною та хижацькою вирубкою лісів, що призводить до раптового танення снігів у горах та стрімкого сходження у долину великої кількості талих вод.

Чергове переплетення зв'язків Медведчука та Суркісів стало відоме у 2020-му році. Як з'ясувалося з декларації Віктора Медведчука, котрий став роком раніше депутатом Верховної Ради і тому був зобов'язаний розкрити всі дані про свій стан, його дружина Оксана Марченко є одним із власників офшорної компанії *Bolvik Ventures Ltd.* Цей офшор зареєстрований на Британських Віргінських островах і вказаний у схемі структури низки каналів "1+1 медіа": через інші фірми *Bolvik Ventures* володіє частками "1+1" (24,65 %), "1+1 International" (24,65 %), ТЕТ (24,5 %), 2+2 (24,5 %) та Бігуді (24,5 %).

**10 липня, через місяць після за-
питу, "1+1 медіа" розіслала прес-реліз з відповідями на свої та журналістські питання. Як повідомлялося в ньому, Марченко володіє третиною офшору *Bolvik Ventures*, тобто 33,33% компанії. Інші третини належать Ігорю Суркісу та віце-президенту футбольного клубу "Динамо" (Київ) Леоніду Ашке-назі. Сам клуб "Динамо" - власність Ігоря Суркіса.**

В жовтні того ж 2020-року син дружини Віктора Медведчука від першого шлюбу Богдан Марченко гучно в ресторані "Маячок" відсвяткував весілля. Привітати молодих прийшли крім соратників по ОПЗЖ звісно ж і брати Суркіси (на фото).

Крім цих, майже родинних стосунків є і братерський розподіл нерухомості. Наприклад в Жденієво, крихітному селі у Закарпатській області, яке оточене пагорбами і непрохідними лісами. Саме в них на початку 2000-х стартувало масштабне будів-

ництво. Місцевим пояснили - тут буде чи то спортивна, чи то реабілітаційна база футбольного клубу "Динамо Київ".

Але забули додати про майбутній маєток фірми, кінцевим бенефіцеаром якої є Медведчук. Нині сотні гектарів лісу у Жденієві знаходяться у власності та оренді того ж таки "Динамо" і компанії "Спорт-тур", єдиним бенефіцеаром якої є Медведчук.

Тепер, серед лісу, це ціле маленьке королівство. Щоправда побачити його дуже непросто. Єдиний цивілізований підхід до "зони Медведчука" перекритий шлагбаумом і контролюється войовничо настроєними охоронцями.

Ще один ласий шматок, який поєднує Суркісів та Медведчука знаходиться на березі річки Стугна, що в Обухівському районі Київщини. Декілька десятків гектарів землі були виділені фірмі Медведчука "Спорт-тур" ще у 2000-х роках. За доброю традицією - під рекреаційний об'єкт. Частина цієї ділянки віднедавна опинилася під контролем ТОВ "Мтір Ессет Менеджмент", яка має 23% внеску у статутний фонд ФК "Динамо" Київ", яким володіють брати Суркіси. Тобто, старі друзі вчергове поді-

лили між собою ласий земельний пай. Крім цього в Оболонському районі, на вулиці Вишгородська розташований розкішний палац, записаний напряму на Віктора Медведчука. Ділянка під ним була частиною земель під державними дачами у "Пущі-Водиці". У 2002-му році Кабмін розпорядився вилучити у Пущі більше 22 гектарів на користь ФК "Динамо" Київ", а вже у 2003-му понад 6 гектарів з них дісталось Віктору Медведчуку.

Однак скільки б не збагачувався за рахунок України Медведчук, кінець все одно для будь-якого зрадника однаковий.

12 квітня він був затриманий СБУ після спроби втекти з України. Покази по це дав його особистий охоронець.

3 травня 2021 року Медведчук перебував під домашнім арештом за підозрою в держзраді та замаху на розграбування національних ресурсів.

Ще до затримання проросійського путінського шура його розкішна яхта Royal Romance, яка перебувала у порту міста Рієка в Хорватії була 16 березня зарештована та передана 11 квітня за рішенням Личаківського райсуду Львова АРМА.

Потім цей же суд арештував ще 154 об'єкти рухомого і нерухомого майна Віктора Медведчука та його дружини Оксани Марченко.

Серед арештованого: 26 автомобілів, 30 земельних ділянок, 23 будинки, 32 квартири, 17 паркомісць. Під арешт також потрапили частки в статутних капіталах у 25 компаніях, бенефіціарним власником яких є Віктор Медведчук чи його дружина.

Тим часом Григорій Суркіс 26 квітня разом зі своїм молодшим братом Ігорем втік з України, сховавши у машині, захищеній депутатським імунітетом двох своїх онуків призовного віку.

Це дуже обурило вболівальників столичного клубу, які вже давно рахують Суркісів, тими, хто плямують честь і репутацію "Динамо".

Вони продовжують звинувачувати Григорія Суркіса у тому, що у 2019 році він став депутатом від проросійської партії ОПЗЖ. З того часу колаборанти тренувались на стадіоні "Динамо" та з'являлись на матчах киян, коли простим вболівальникам це було заборонено.

Також у 2021 році Григорій Суркіс, ганебно, разом з посібником тероризму Медведчуком голосував проти постанови, що визначає Революцію Гідності одним з виразників національної ідеї.

Відповідальність - це привілеція чесних людей, які піклуються про свою спадщину. Але Суркіси не переживають за свою репутацію - вони її просто не мають, - заявили найпалкіші прихильники київського "Динамо". Вони повідомили, що з початку агресії росії усі фанатські групи "Динамо" Київ взяли зброю до рук і боронять Україну від окупантів.

Паралельно організовано штаб допомоги, який забезпечує наших бійців у різних підрозілах усім, що можемо дістати чи придбати. Від води до тепловізорів.

Вони переконані, що коли після невідвортної перемоги над ординцями вони повернуться на трибуни рідного стадіону, то це вже буде зовсім інше "Динамо". Клуб зі славетними традиціями визначної звитяги, в якому не буде місця ані Суркісвм, ані їх посібникам.

(пробачте, аля я особисто плюнув би йому у обличчя - А.К.)

Практично у повному обсязі цей вищенаведений текст статті запозичив сайт "**Правда Футбол**", про який вже велася мова, і подав його на своїй сторінці "Вся правда про футбол" 8 травня 2022 року - <https://pravda.football/2022/05/08/jak-medvedchuk-ta-surkis-majzhe-30-rokiv-vikoristovuvali-dinamo-dlja-svoih-brudnih-ovorudok/> з іншою передмовою (тут вона наведена):

Недавній арешт проросійського фігуранта з ОПЗЖ та зрадника України Віктора Медведчука поставив ряд прямих питань щодо того, хто був його багаторічним партнером, другом і корисним ідіотом на протязі більше трьох десятиліть!

Ним є не хто інший, як однопартієць путінського кума Григорій Суркіс. Сьогодні в нашій рубриці "Недільне читиво" ми розповімо вам про хронологію взаємовідносин цих двох персонажів, історія яких почалася ще в далекому 1989 році (і далі текст з попередньої публікації на komandaonline.com - А.К.).

До того ж, ще на місяцем раніше на цьому сайті дуло подане невелике, але суттєве, повідомлення:

22 березня 2022 року

<https://komandaonline.com/news/rubriki/ukraina-den-za-dnem/item/6516-grigorij-surkis-viviz-u-svojj-mashini-za-kordon-dvokh-dezertiriv>

Григорій Суркіс вивіз у своїй машині за кордон двох дезертирів

21 березня Українська правда **опублікувала інформацію** про те як брати Суркіси залишали країну після повномасштабного вторгнення росії.

Відомий журналіст Михайло Ткач звернув увагу той факт, що разом з народним депутатом від забороненої нині проросійської партії ОПЗЖ Григорієм Суркісом в машині перебували два чоловіка призовного віку, тобто дезертири.

Я перевірів. Обидва - онуки народного депутата від ОПЗЖ Григорія Суркіса.

Перший:

Олексій Борисов (1993 року народження) - тобто віком 28 років.

Олексій у 2018 році давав коментар ЗМІ. Донька Григорія Суркіса у себе в інстаграмі називає його "сынок".

Другий:

Кулешов Микита 2002 року народження. 20 років. Донька Ігоря Суркіса називає його родиною в його день народження.

Дні народження обох співпадають з днями народження у документах, які вони показали на кордоні. Питання. Як вони змогли виїхати?

Ще раз. Тобто, брати Суркіси тридцять років вважали Україну своїм бізнесом, спонсорували проросійську партію ОПЗЖ вже (!) після окупації Криму та Донбасу, а коли росія розпочала повномасштабне вторгнення в Україну, втекли, вивезли гроші (більше 17 мільйонів доларів готівкою - прим. ред.) та ще врятували своїх онуків від служби в армії?

Ось і все, що на початок 2023 року відбувалося і що має відношення до рейдерського пограбування колективного підприємства "ФК "Динамо" Київ" й створення одноіменного акціонерного товариства, завдяки чому колись народний найкращий клуб України і державна власність, якою він користувався, стали належати спочатку групі злочинців з клану "великолепная семерка", а потім перейшли у власність братів Суркісів, спочатку офіційно і правомірно до президента Григорія, а потім той просто подарував усе своєму брату Ігорю й визначив його президентом-спадкоємцем. Завдяки усьому цьому, використовуючи футбольні статки клубу (інфраструктуру та кошти) та позафутбольну господарську діяльність без сплати податків державі, родина Суркісів збагатилася до розмірів однієї з найбагатіших в Україні - олігархів за визначенням.

І тільки тепер, після вищенаведеної статті **Олександра Новака** 17 квітня 2022 року на сайті KomandaOnline.com під назвою "ВЕЛИКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ. Як В.Медведчук та Г.Суркіс майже 30 років використовували "Динамо" для своїх брудних обробок", де розкриваються деякі суттєві подробиці крадіжки клубу "Динамо" Київ 1993 року, про які раніше у засобах масової інформації не було жодного слова, нарешті, можна створити справжню конкретну хронологію цієї ганебної у історії футболу України події. Хоча б для того, що б усі скрізь однозначно зрозуміли, як це коїлося і хто насправді винен у цій події пограбування, які ще й досі залишилися непокараними.

Про історію створення професійного клубу "Динамо" Київ і обрання на посаду його першого голови В.Безверхого вже достатньо всім відомо. Почнемо зі змін, що сталися після заснування незалежної України, які сприяли створенню умов проведення рейдерських дій.

Спочатку:

1992 рік, 9 жовтня - керівництво ФК "Динамо" перереєструвало назву свого клубу з Державно-громадського підприємства (ДГП) на **Колективне підприємство** (КП). Головою (потім вже, як "президентом" - А.К.) нового КП був колективом обраний той же голова колишнього ДГП В.Безверхий (див. с.3,6). Серед засновників цього КП, тобто тих, хто стали його членами, були команди ФК "Динамо" Київ, Центральна і Київська ради ФСТ "Динамо" України, сумісного з американцями підприємства "Динамо - Атлантик" та британської фірми "Newport Management Ltd." (офшору на Британських Віргінських островах).

А тепер і чітка хронологія злочину:

ХРОНОЛОГІЯ ЗЛОЧИНУ ВИКРАДАННЯ КЛУБУ:

- 1993 рік, перша половина** - через фінансові негаразди серед засновників КП "ФК "Динамо" Київ" виникають непорозуміння, здебільшого прихованого характеру, а претензії доводяться ще й до відома чинного тоді **президента України Л.Кравчука**, який був завзятим вболівальником "Динамо" Київ. Той, після доручення прем'єр-міністру Л.Кучмі, отримав від нього звіт з цього питання. Після ознайомлення з ним, прийняв рішення щодо необхідності нового джерела фінансування клубу й заміни президента клубу, дії якого на його думку можна вважати навіть кримінальними. Для виконання свого рішення він запровадив перевірку фінансової діяльності КП представниками МВС, СБУ і Генпрокуратури.
- 1993 рік, 9 червня** - першою на рішення президента відкликнулася Центральна рада українського ФСТ "Динамо", яка через півроку після остаточного створення КП раптом вирішила розірвати з ним стосунки, тобто вилучити свої бази і стадіон, які були орендовані, а на її розсуд - безпідставно присвоєні клубом (якщо ця постанова не фальшивка, зроблена заднім числом - **А.К.**).
- 1993 рік, 19 липня** - не дочекавшись результатів фінансової перевірки КП, **заступник міністра МВС О.Терещук** запросив до себе засновників КП "ФК "Динамо" Київ" і до відому прибулих безпідставно оголосив про підозру їх президенту В.Безверховому у кримінальній діяльності. Потім, одразу, усі терміново відправляються до стадіону "Динамо", де проводять збори гравців і тренерів основної команди "Динамо" Київ. Після ознайомлення їх усіх особисто О.Терещуком з своїми висновками щодо В.Безверхового та неприхованого залякування про наслідки, які їх чекають, їм надають на підпис створений наспіх протокол зборів про недовіру команди президенту свого клубу. Далі, цього ж дня, увесь склад команди відправляють на тренування до Норвегії.
- 1993 рік, 20 липня** - на установчих зборах Акціонерного товариства "Футбольна команда Динамо" Київ" у присутності президента Федерації футболу України **В.Банникова** було прийняте рішення про створення цього товариства і в.о. його президента обрано **Г.Суркіса** (з деяких джерел - спочатку **О.Чубарова**). Засновниками АО стали футбольна команда, Українська та Київська ради "Динамо", комерційно-консультативний центр "Славутич" і та ж саме британська фірма "Newport Management Ltd.". Статутний капітал товариства - 10 мільярдів крб. Було обрано і наглядову раду, головою якої став колишній мер Києва **В.Згурський**.
- 1993 рік, 20 липня** - у Федерації футболу України відбувся брифінг для журналістів з приводу ситуації у ФК "Динамо" Київ, організаторами якого були **заст. голови Київської ради ФСТ "Динамо" О.Бандурко, начальник команди "Динамо" Київ Й.Сабо, гендиректор фірми "Динамо-Атлантик" Г.Суркіс, президент центру "Славутич" Б.Губський**. Брифінг відкрив президент ФФУ В.Банников, який повідомив присутніх про рішення команди "Динамо" Київ щодо усунення з посади президента її клубу В.Безверхового.
- 1993 рік, 21 липня** - відбулися збори засновників ГП "ФК "Динамо" Київ", на яких з засудженням дій заколотників виступили: віце-президент клубу В.Веремєєв, радник президента М.Федоренко, тренер жіночої команди клубу О.Чубаров, помічник по зв'язкам з пресою В.Мирський. На зборах були підтверджені повноваження президента В.Безверхового. Протокол зборів підписали, крім названих, ще А.Зеленцов, М.Коман, В.Лобановський... Присутні прийняли лист-звернення до міністра у справах молоді і спорту В.Борзова (його відповідь невідома).
- 1993 рік, 26 липня** - у день засідання виконкому ФФУ ГП "ФК "Динамо" Київ" звернувся до ФФУ за роз'ясненням обставин, що склалися. Але це питання навіть не було внесене у порядок денний, тобто свою позицію В.Банников і його оточення вже з'ясували.
- 1993 рік, наприкінці липня** - президент В.Безверхий особисто звертався до заст. міністра МВС О.Терещука щодо цього питання, але той лише порекомендував йому скласти повноваження керманіча клубу, поки проти нього не завели карну справу, яка тягне навіть на вищу міру покарання (навіть показав папку з існуючими вже документами).
- 1993 рік, 28 липня** - Київська міська рада ФСТ "Динамо" звернулася до президента ФФУ В.Банникова з повідомленням, що 21 липня зареєстроване (?) АТ "ФК "Динамо" Київ" і виступ команди клубу буде під егідою вже АТ (звернення чомусь було підписане президентом АТ Г.Суркісом і віце-президентом О.Бандурко).
- 1993 рік, 31 липня** - це питання було розглянуте Радою президентів футбольних клубів України, яка у своєму зверненні рішуче засудила дії усіх органів влади щодо допущення рейдерського нахабного захоплення КП "ФК "Динамо" Київ" і протиправного перетворення його у АТ зі зміною президента, а також висловила своє негативне ставлення до позиції президента ФФУ у цьому питанні.
- 1993 рік, 3 серпня** - Бюро ФФУ своєю постановою через вже відсутність у ГТ "Динамо" Київ стадіону і баз для тренування тимчасово призупинило заявку команд клубу у змаганнях, запроваджених ФФУ, і тут же одразу прийняло заявку на ті ж команди від Київської ради ФСТ "Динамо" (хоча заявки ще не було).
- 1993 рік, 4 серпня** - Центральна рада українського ФСТ "Динамо" своєю постановою тільки дала вказівку своїй Київській раді вилучити стадіон і бази у КП "ФК "Динамо" Київ" і узяти їх на баланс, прийняти пропозицію АТ стати його засновником і передати стадіон і базу йому як внесок (тобто у вищенаведених прийнятих документах про це відомо як виконане, а виявляється що тільки наступного дня на це була надана вказівка).

Ось і усе. На цьому закінчилося боротьба за справедливість. Перемогли злодії, які й досі при справах.

Чи хтось, хоча б колись, зможе або забажає покінчити з цим нахабним пограбуванням держави Україна?

Чи буде колись повернуто улюблений футбольний клуб державі?

Особисто у мене великі на це сумніви. Хоча вже є перші кроки - мається на увазі засудження одного з основних злочинців - співвласника клубу Віктора Медведчука та перші кроки повернення награваного ним у власність народу України, що бореться з агресором з півночі, покладаючи життя своїх воїнів-героїв у цій колотнечі з клятими рашистами.

Додаток:

Це вже другий з нарисів В.Баняса 2013 року у газеті "Український футбол" під загальним заголовком "НЕ ГРЕБУЮЧИ ЗАСОБАМИ" (як у вітчизняному футболі приходять до влади)

Володимир БАНЯС

"ЗЛОЧИН ІЗ БАГАТЬМА НЕВІДОМИМИ": 20 РОКІВ ПО ТОМУ

**15 ЖОВТНЯ 1995-го В ДОНЕЦЬКУ ПІД ЧАС МАТЧУ
"ШАХТАР" - "ТАВРІЯ" ПРОЛУНАВ ВИБУХ, УНАСЛІДОК ЯКОГО ЗАГИНУВ
ПРЕЗИДЕНТ "ГІРНИКІВ" АХАТЬ БРАГІН**

Ми вирішили звернутися до трагічних подій середини 1990-х, застановивши, що подамо тільки свідчення очевидців, а саме - статті тогочасних газет, столичних та місцевих. Мусимо констатувати прикрий факт: така резонансна подія знайшла недостатньо ґрунтовне висвітлення у ЗМІ. По суті, крім перерахування офіціозу (причому зазвичай усе обмежувалось єдиним матеріалом) та розжовування абстрактних версій, нічого іншого колеги не подали. І це зрозуміло: боялися...

"Вибух на стадіоні ФК "Шахтар"

...Матч було зупинено на сьомій хвилині, коли в місці, де розташована урядова ложа донецького стадіону, стався сильний вибух. Як з'ясувалося згодом, ніхто з глядачів не постраждав. Вибух стався біля входу на стадіон під трибунами. Відомо також, що вибухнула міна. В результаті терористичного акту, який був спрямований проти президента "Шахтаря" Олександра Брагіна (тут і нижче бачимо чітке визначення посади, а то останнім часом деякі ЗМІ розповсюдили відомості, буцімто ще 11 жовтня 1995-го керманічем донецького клубу став Ринат Ахметов - В. Б.), загинуло четверо його охоронців, родич і сам президент. Інспектор матчу Євген Лемешко оперативно зв'язався з Федерацією футболу України і вирішив припинити цю гру. Офіційна версія звучить так: "Через терористичний акт, який стався безпосередньо перед входом на стадіон, людські жертви в результаті вибуху міни і можливість повторення подібного, вирішено припинити матч "Шахтар" - "Таврія". Про місце, час, день проведення цієї гри буде поінформовано додатково" [газета "Український футбол" за жовтень].

"Розслідування триває"

Як повідомили нам у Федерації футболу України, цією справою займатиметься УВС Донецька. А офіційних повідомлень до ФФУ поки не надходило. Намагаючись дещо прояснити ситуацію, ми зателефонували до ФК "Шахтар" (Донецьк). Але, як повідомила секретарка, керуючого персоналу на місці роботи не було. Проте люб'язно надала телефони вищезгаданої організації, яка займається розслідуванням причин вибуху на міському стадіоні. Розуміючи, що оперативна група працює не в кабінеті, ми все-таки ризикнули зателефонувати до УВС. Нам повідомили, що цією справою безпосередньо займається заступник начальника з оперативної

роботи Валерій Трубников. Але його на місці не виявилось. Отже, більш детальна інформація - в наступному номері газети (ні в наступному, ні в подальших номерах "СГ" із цього приводу не з'явилося ані слова - В. Б.).

Як стверджують співробітники міліції, вибуховий пристрій, тип якого зараз з'ясовується при ретельнішому огляді місця події, був закладений у гостьовій ложі. Саме сюди йшов зі своєю охороною президент клубу "Шахтар" Олександр Брагін. Вибух був таким потужним, що в навколишніх будинках задзвеніли шибки. Подія мала трагічні наслідки - загинуло шість чоловік, у тому числі й сам Олександр Брагін. Футбольну зустріч перенесено на більш пізній термін.

Олександр Брагін - людина в Донецьку помітна. Він був процвітаючим підприємцем, директором фірми "Люкс". Водночас О.Брагін очолював акціонерне товариство закритого типу "Футбольний клуб "Шахтар". Від нього багато в чому залежало фінансове благополуччя донецьких футболістів. Фірма "Люкс" останнім часом привертала увагу багатьох, у тому числі й криміногенних структур. На її директора і його найближче оточення кілька разів організовувалися замаху. У фірмі "Люкс" робили обшуки правоохоронні органи - тільки за останні два місяці це траплялося двічі.

Додаткові подробиці трагедії на донецькому стадіоні "Шахтар" оприлюднив на прес-конференції, що відбулася вчора, начальник донецького міського управління внутрішніх справ Аркадій Болдовський. Він розповів, що ті, хто планував вибух, попередньо вивчали маршрути руху Брагіна. Ставши президентом АТ "Шахтар", він часто бував на стадіоні. Як було зазначено на прес-конференції, вибух готували фахівці високого класу. Швидше за все, він керувався дистанційно. Глядачі, а на стадіоні зібралось близько двох тисяч уболівальників футболу, не постраждали. Втім, у міліцію зателефонували з лікарні імені Калініна і повідомили ще про одного потерпілого. Хто він - з'ясовується. Створено спеціальну комісію, до складу якої увійшли представники міліції, УСБ і генеральної прокуратури. Ведеться розслідування.

За три останні роки в Донецьку в ході злочинних розбірок загинуло близько 30 чоловік.

А ось деякі подробиці з інформації ІТАР-ТАРС: "Полювання" на президента ФК "Шахтар" Олександра Брагіна, втім, більше відомого в Донецьку під прізвиськом Алік Грек, почалося давно. Ще в березні минулого року на нього було скоєно замах. Тоді невідомі обстріляли його машину" ["Спортивна газета" за 17 жовтня].

"Взрыв на стадионе"

Позавчера "Шахтер" принимал на своем поле симферопольскую "Таврию". В составе горняков появился оправившийся от травмы Валерий Кривенцов. Именно он мог отличиться в дебюте матча, нанеся сильный удар по воротам, но путь мячу преградил защитник гостей. А на 5-й минуте встречи во время очередной атаки "Шахтера" по правому флангу прогремел мощный взрыв. Игра была остановлена и больше не возобновлялась.

Взрыв произошел в то время, когда автомобиль президента футбольного клуба "Шахтер" Александра Брагина подъехал к служебному входу стадиона со стороны западной трибуны.

Взрывное устройство, предположительно пластиковая бомба направленного действия с дистанционным управлением, было заложено на нижнем марше внутренней лестницы, ведущей к трибуне. Оно сработало в тот момент, когда А.Брагин в сопровождении сотрудников охраны фирмы "Люкс" стал подниматься по лестнице.

Последствия взрыва ужасны: погибло 6 человек. Точное число жертв было трудно установить сразу, так как их тела были изуродованы до неузнаваемости, а некоторые разорваны в клочья. Генеральный директор фирмы "Люкс", президент футбольного клуба "Шахтер" Александр Брагин погиб.

По мнению правоохранительных органов, это кровавое преступление относится к разряду криминальных разборок и к футбольному матчу никакого отношения не имеет.

Тем не менее, срыв матча из-за взрыва на стадионе - случай еще не встречавшийся в истории мирового футбола. Он еще раз показал, что в нашем государстве криминальная обстановка весьма напряженная. Думается, что происшествие не добавит престижа украинскому футболу.

О решении Федерации футбола Украины о месте и времени проведения прерванного матча "Шахтер" - "Таврия" мы сообщим.

В понедельник начальник городского управления внутренних дел А.А.Болдовский сообщил журналистам на пресс-конференции, что взрыв на стадионе "Шахтар" является продолжением серии заказных убийств, которые происходят в Донецке на протяжении последних трех лет. В результате криминальных разборок уже имеется более тридцати жертв.

Пять покушений было совершено в отношении Александра Брагина и его ближайшего окружения. Предположительно идет непримиримая "война" среди криминальных группировок города за сферы влияния.

Скорее всего, все группировки, стоявшие в оппозиции к А.Брагину, объединились и взрыв на стадионе - результат их совместных действий.

По мнению специалистов, взрыв был подготовлен очень профессионально. Он был направленным и избирательным. Все было рассчитано так, чтобы никто из посторонних не пострадал.

Возможно, кровавые разборки в городе поутихнут. По мнению Болдовского, враждующие криминальные структуры наглядно видят, к чему приводит их противостояние. Гораздо проще договариваться мирными средствами.

Водитель личного автомобиля Брагина остался цел и невредим. Его спасло то, что "Мерседес" шефа был бронированным.

Водитель рассказывает, что А.Брагин и сотрудники его охраны вышли из машины и стали подниматься по лестнице, а он - разворачивать машину, чтобы поставить ее на стоянку. В это время, примерно в 17:04, прогремел взрыв. Минуты две-три водитель сидел в шоковом состоянии, вокруг был дым. Затем он вышел из машины и стал звать на помощь.

Потом он опознал всех погибших.

От взрыва пострадала буфетчица стадиона "Шахтер" Нина Васильевна С. пятидесяти трех лет. Она доставлена в областную травматологическую больницу. Ее состояние тяжелое - получены множественные ранения левого бедра, грудной клетки, лица, открытый перелом таза. Пострадавшей сделано несколько операций. Сейчас она находится в реанимационном отделении. Зав. отделением С.А.Березняк сообщил, что кризис миновал. У Нины Васильевны есть все шансы на выздоровление" [газета "Донбасс" за 17 жовтня].

"Шесть трупов на стадионе "Шахтер".

Очередной матч чемпионата Украины по футболу на центральном стадионе "Шахтер" г. Донецка, где встречались в прошедшее воскресенье "Шахтер" и "Таврия", начался, как обычно, в 17 часов. По свидетельству арбитра Анатолия Жосана из Херсона, команды вступили в борьбу. Кстати, перед этим собравшиеся болельщики тепло приветствовали появления на поле Валерия Кривенцова, который наконец-то залечил свою травму. Часы показывали 17:05, наша команда готовила очередную атаку, и...

Рассказывает ветеран донецкого футбола Леонид Санин:

- Я находился в ложе прессы, что на восточной стороне стадиона. И вдруг взрыв страшной силы, я подобное видел только во время войны, потряс стадион. Сразу на противоположной трибуне повалил черный зловещий дым. Зрители, находившиеся на той трибуне, тут же бросились вниз, подальше от места взрыва. Игра прекратилась, судьи и команды отошли на дорожки восточной стороны. К месту происшествия рванулась пожарная машина. После короткого совещания футболисты вернулись в раздевалки, хотя поначалу диктор объявил по стадиону, чтобы зрители не волновались и что игра будет продолжена...

Теперь вернемся к взрыву: его сила была такова, что голова одного из попавших в его эпицентр была найдена аж в кустах" [газета "Акцент" за 17 жовтня].

"Взрыв!"

Трижды за последние два года покушались на жизнь генерального директора донецкой фирмы "Люкс", президента футбольного клуба "Шахтер" Александра Сергеевича Брагина. С третьей попытки гангстерам удалось добиться своей цели - в воскресенье вечером он и пять его охранников погибли от взрыва бомбы у служебного входа стадиона "Шахтер".

Как сообщил журналистам на состоявшейся вчера пресс-конференции начальник донецкой милиции полковник Аркадий Болдовский, случилось это в 17:03, сразу после того, как начался футбольный матч между "Шахтером" и симферопольской "Таврией". За десять минут до происшествия через этот вход благополучно прошли охранники А.Брагина, внимательно осмотрели все закоулки, но ничего подозрительного не заметили. Судя по всему, убийцы применили взрывное устройство с дистанционным (радио) управлением - оно сработало, когда директор "Люкса" и телохранители переступили порог стадиона. Их тела разлетелись на куски - потом в радиусе 25 метров находили головы, руки и ноги. Среди погибших был и начальник охраны "Люкса" Виктор Двойных. В одном из охранников после взрыва еще теплилась жизнь - он скончался уже в больнице.

Кроме этого, пострадала буфетчица стадиона - ее отбросило взрывной волной, женщина ударилась о стену, получив черепно-мозговую травму и травму тазобедренных суставов. Как сказал А.Болдовский, сейчас ее состояние - критическое. По его словам, в понедельник утром в больницу им.Калинина доставили еще одного пострадавшего от взрыва. Но кто он и какие ранения получил, когда готовился этот материал, было еще неизвестно.

По мнению шефа донецкой милиции, исполнителями этой акции были профессионалы высокого класса, не исключено, что даже бывшие военнослужащие, специализировавшиеся на взрывных устройствах. По словам Аркадия Анатольевича, в пользу этого говорит, в частности, то, что взрыв был четко направленным, существенных разрушений не произвел.

Естественно, больше всего журналистов интересовало, кто заказал убийство:

- У милиции на этот счет существует несколько версий, - сказал А.Болдовский. - Скорее всего, это дело рук тех, кого обидел А.Брагин. Возможно, они даже объединились для того, чтобы покончить с ним. Видимо, директор "Люкса" и его окружение тоже понимали, что на них ведется целенаправленная охота...

Вот как выглядит официальная версия клуба:

- В воскресенье, 15 октября, донецкий футбольный клуб "Шахтер" принимал у себя дома, на стадионе "Шахтер", симферопольскую "Таврию". Чисто футбольная интрига встречи мало впечатляла: наша команда прочно обосновалась в нижней части турнирной таблицы, а "Таврия" в ее середине. Но случилось непредвиденное...

Матч между командами "Шахтер" и "Таврия" продолжался около 7 минут. Где-то на восьмой минуте из-за западной трибуны, где расположена ложа почетных гостей, раздался страшной силы взрыв. Арбитр матча Анатолий Жосан (Херсон) остановил встречу, и футболисты ушли в раздевалку. Оказалось, что у входа в гостевую трибуну была установлена пластиковая мина, способная расколоть танк и, очевидно, радиоуправляемая. И когда в ложу в сопровождении охраны вошел президент футбольного клуба Александр Брагин - грянул взрыв...

По предварительным данным, погиб президент ФК "Шахтер" А.С.Брагин и работники охраны - всего шесть человек. Имеются раненые, находящиеся в травматологии. Одна работница стадиона доставлена в реанимацию в тяжелом состоянии.

По сведениям очевидцев с верхнего ряда трибун, в ложе можно было увидеть отделенные руки, ноги, головы и другие части тела. Именно по руке с часами и было установлено, что погиб А.Брагин.

После осмотра места происшествия и консультаций с В.Банниковым делегат ФФУ Хоменко принял решение прекратить матч: "ЧП на территории стадиона повлекло за собой человеческие жертвы, и из-за опасения новых жертв матч необходимо отложить".

Вчера в Донецк для рассмотрения дальнейших дел клуба и контроля над ситуацией прибыли председатель Федерации футбола Украины В.Банников и его заместитель Анатолий Биденко" [газета "Весть" за 17 жовтня].

"Кому мешал А. Брагин?"

Взрыв на донецком стадионе "Шахтер" прокатился гулким эхом не только по городам и весям области. Средства массовой информации (и даже те, которые событиями в нашем регионе практически не интересуются) вынесли террористический акт в раздел сенсаций. В новостях по УТ-1 о взрыве рассказали сразу же после официальной хроники из жизни президента, премьера и парламента. ОРТ неоднократно передавало сообщение из Донецка, даже радио "Свобода" не осталось безучастным. На ажиотаж работало все - оригинальная личность А.Брагина и его возросшая за последнее время известность, связанная с покушениями и неоднократными обысками в гостинице "Люкс", причастность погибшего к известному далеко за пределами Украины футбольному клубу "Шахтер" и, конечно, масштабы самой акции.

Сошлюсь на мнение патриарха журналистики Л.Санина (ибо своих точных данных не имею), который считает, что в мировой футбольной истории подобного убийства на стадионе не было. Что до нашего местного уровня, то А.Брагин - не первый президент спортивного клуба, который гибнет от руки наемного убийцы. Многие, наверно, еще помнят президента женской баскетбольной команды "Медина" Акоюна, который был расстрелян из автомата в подъезде собственного дома. Акоюн, как и Брагин, помимо спортивной деятельности занимался предпринимательством, а значит и имел множество врагов.

Преступление на стадионе, унесшее 6 жизней, повлекло за собой оперативную реакцию правоохранительных органов. Речь, конечно, не только о том, что вечером 15 октября все выезжающие из Донецка автомашины подвергались самому тщательному досмотру работников ГАИ. В наш регион потянулись вереницы киевских специалистов, прибыли два замминистра внутренних дел страны - В. Тимофеев (уже достаточно хорошо известный жителям области) и В.Король. Генералы приняли участие в экстренном совещании у главы Донецкой облгосадминистрации В.Щербаня, куда, помимо того, были приглашены зампреды облсовета А.Лукиянченко, С.Скубашевский, В.Барака, областной прокурор Г.Васильев, представители областных управлений МВД и СБУ. Обсуждение проблемы наведения порядка и нормализации обстановки в области началось в 16 часов 16 октября. Скорее всего, разговор выдался серьезный, потому как журналистам, приглашенным в здание облгосадминистрации на пресс-конференцию, пришлось ждать полтора часа.

Что характерно, время уже приближалось к 6 вечера, но нетерпимая обычно к подобного рода задержкам пресса, которая, кроме того, уже получила информацию на состоявшейся несколько ранее пресс-конференции начальника Донецкого ГорУВД А.Болдовского, терпеливо ожидала, строя собственные версии происшедшего. Вместо обещанного начальника ОблУВД Ю.Селезнева пообщаться с журналистами вышел его заместитель полковник милиции Н.Плеханов.

Он подтвердил версию своих коллег из городских структур, что по приезду на матч А.Брагин погиб, как только вошел со служебного входа и двинулся на гостевую трибуну. Подтверждено и число погибших - 6. Правда, была сделана оговорка, что 16 октября в больницу им. Калинина был доставлен еще один раненый охранник по фамилии Кухарев. Охарактеризовать взрывное устройство пока затруднительно, специалисты работают над этим, остается версия о фабричной взрывчатке с дистанционным управлением. Скорее всего, устройство было заложено под деревянным настилом у входа. В любом случае, работали взрывники очень высокой квалификации. Сейчас создана оперативно-следственная группа (и не только из донецких специалистов), которая активно включилась в работу. Результаты будут оглашены позже.

Журналисты слишком долго ждали, чтобы так быстро отпустить Н. Плеханова, и полковнику пришлось ответить на множество вопросов. По каким-то аспектам он делал ссылку на закрытость информации (все правильно - пока ведется следствие, определенные моменты "светить" противопоказано), но и без того выяснилось много важного.

Например, под впечатлением разговоров о легитимности деятельности А.Брагина, был задан вопрос, мол, не являлся ли президент "Шахтера" и фирмы "Люкс" руководителем мафиозной группировки. Н.Плеханов ответил, что на Украине не сложилось понятие "мафиозная группировка", так что говорить об этом бессмысленно, более того, информации о причастности А.Брагина к правонарушениям нет. Просто он был одним "из авторитетных людей Донецкой области", идет разборка между мафиозными структурами, Брагин кому-то сильно мешал и его убрали. Конкретнее сказать, кому была выгодна смерть А.Брагина, Н.Плеханов оказался не готов.

Теперь у милиции возникает новая головная боль - похороны погибших. Не исключаются определенные сложности. Замначальника ОблУВД ограничился сообщением, что жертвы взрыва будут хорониться 17 и 18 октября в Донецке и Макеевке, соответствующие структуры сделают все возможное, чтобы траурные мероприятия прошли "без вредных последствий". Кроме того, принимаются экстренные меры по стабилизации обстановки в области вообще.

Вместе с Брагиным погибли люди из его окружения, из посторонних угораздило попасть под взрыв только много лет работающую на стадионе буфетчицу Н.Ситникову. Однако, при всем профессионализме подготовки взрыва, принесшим минимальные разрушения, могли пострадать многие. В частности, пресса заинтересовалась, кто был в тот день на гостевой трибуне. Оказалось, что таковых было пятеро - председатель Донецкого облспорткомитета А.Кучеров, его заместитель и 3 гостя из Крыма, которые приехали поболеть за "Таврию". Никто из них не пострадал.

После одного из покушений на А.Брагина (тогда он настаивал на обеспечении его безопасности) милицией была выдвинута версия, что здесь всего лишь инсценировка. Заместителю начальника областного УВД напомнили об этом. Н.Плеханов сказал, что лично он к этой версии не причастен.

Определенное внимание было уделено фирме "Люкс". О характере ее деятельности Николай Антонович смог сказать исключительно то, что это предпринимательство. Счета фирмы никто блокировать, до выяснения обстоятельств, не собирается. Гостиница "Люкс" находится под охраной. После известных событий на Ветке упомянутая гостиница была подвергнута обыску, журналисты вернулись к этой теме и услышали о "винчестерах", которые оказались зарегистрированными. Экспертиза так до сих пор и не установила их причастность к упомянутой стрельбе. Сделать какие-то прогнозы о дальнейшем развитии ситуации, в том плане, была ли это кульминация потока заказных убийств или продолжение следует, Н.Плеханов благоразумно отказался.

Естественно, работы сейчас у работников милиции будет невпроворот. Практика подсказывает, что пролить свет на обстоятельства преступления, спланированного с такой тщательностью, более, чем трудно, если вообще возможно. Предстоит ответить на множество вопросов. Как, например, удалось заложить взрывчатку под пол, при том, что недавно в тех помещениях делался ремонт, и, чтобы замаскировать следы закладки, нужно было очень поработать? Каким образом удалось достигнуть такой точности взрыва, что основной удар пришелся именно на Брагина? Как, вообще, посторонние люди могли незаметно для служб стадиона хозяйничать там? И это, наверное, не самые глобальные вопросы.

Будут и разнообразные версии. Так, от одного очень информированного человека довелось слышать, что, возможно, мина управлялась не по радио, а реагировала на некий

раздражитель, который заблаговременно был подложен А.Брагину. Словом, о последствиях террористического акта на стадионе еще услышим.

Конечно, много вопросов возникает и за границами расследования. Болельщиков наверняка интересует дальнейшая судьба "Шахтера". Обстановка в команде не самая лучшая, идет обновление состава (в частности, если ничего не изменится, то уйдут Матвеев, Леонов, Ателькин, возможно, С.Онопко), имеются трудности финансового характера. Кто станет новым президентом клуба и сколь благосклонным к команде окажется новый руководитель "Люкса", будет ли это одно и то же лицо? Вопросы. Очень много вопросов, ответы на которые, надеемся, будут...

Ни у кого не вызывает сомнения тот факт, что взрыв на стадионе "Шахтер" является заказным убийством. За последние три года только в областном центре их было совершено уже более 30. Особыми успехами по раскрытию такого рода преступлений правоохранительные органы пока похвастать не могут. Однако начальник донецкой милиции полковник А.Болдовский надеется, что последние события наконец-то подстегнут ход их расследования и, по его словам, возможно, уже к концу нынешнего года милиция и прокуратура сумеют посадить на скамью подсудимых кое-кого из организаторов и исполнителей подобных акций.

По мнению полковника, покушение на директора "Люкса" А.Брагина и другие убийства тесно связаны между собой, являются звеньями одной цепи, поэтому достаточно потянуть за одну ниточку, чтобы распутать целый клубок преступлений. Милиции, заверил А.Болдовский, недавно удалось напасть на следы некоторых из заказных убийств, уже задержаны несколько подозреваемых. Однако, подчеркнул Аркадий Анатольевич, сами органы никогда не справятся с этой трудной задачей.

- Я надеюсь, - говорит он, - что люди наконец осознают, что если они и дальше будут терпеть и хранить молчание по поводу того, кто на них "наезжает", то добром для них же самих это не кончится. Покушение на А.Брагина и других должно многих заставить задуматься. Теперь мы ждем, что люди все же перестанут скрывать информацию, которая поможет следствию покончить с беспределом криминальных группировок, не дающим им жизни.

Что касается "Люкса", то, как сказал А.Болдовский, в последнее время кто-то вел целенаправленный отстрел окружения А.Брагина, начавшийся с неудачного покушения на него в марте прошлого года в поселке Пески.

- Но несмотря на то, что убит глава фирмы и некоторые его ближайшие сподвижники, окружению Брагина, скорее всего, удастся оправиться от потери, сохранить свою силу и влияние, - считает Аркадий Анатольевич. - "Люкс", стремившийся установить свою монополию в Донецке и во многом в этом преуспевший, вряд ли сдаст свои позиции. Но сейчас нас прежде всего беспокоит то, чтобы близкие к Брагину люди не начали мстить за его смерть. Не исключены и новые нападения на людей из "Люкса". Поэтому в целях безопасности его работников у офиса фирмы нами был установлен пропускной режим, там дежурят наряды милиции, которые не пускают туда посторонних. Надеюсь, что обойдется без новых жертв" [газета "Весть" за 18 жовтня].

"Кровавое воскресенье"

15 октября в 17:03 в районе стадиона "Шахтер" раздался мощный взрыв, потрясший половину Ленинского района сильной ударной волной. Это было пятое и последнее покушение на Александра Брагина, директора фирмы "Люкс".

Приехавший из Комсомольска А.Брагин с охраной и своим первым помощником, опаздывая на матч "Шахтера" с "Таврией", подъехал на бронированном "мерседесе" со стороны служебного входа, который ведет на гостевые трибуны. Как только дверь входа закрылась за ними, раздался мощный взрыв, оставивший куски тел на бетоне. За десять минут до взрыва охрана Брагина проверяла вход на трибуны и ничего подозрительного не обнаружила.

Пять человек, в том числе Александр Брагин, погибли на месте, шестой, истекая кровью от ранения в брюшную полость, скончался в машине по пути в больницу. Взрывной волной об стену тяжело травмировало случайного человека - буфетчицу, которая находится в критическом состоянии из-за обширных черепно-мозговых травм и повреждений тазобедренных органов. По неподтвержденным сведениям, ранен еще один гражданин.

Немедленно после взрыва, не выясняя подробностей, машина, в которой находился помощник Брагина - Ренат (мова про Ахметова? - В. Б.) и сотрудники охраны, получившие легкие осколочные ранения, уехала в сторону гостиницы "Люкс".

Пластиковые мины, встроенные у входа в ложу, управлялись дистанционно, взрыв был профессионально подготовлен и направлен. Люди на других трибунах не пострадали. После взрыва болельщики с 9-го и 10-го секторов стадиона хлынули на дорожку, и матч был сорван.

До 2 часов ночи с оцепленного места гибели вывозили то, что осталось от тел, работали эксперты-криминалисты, сотрудники городской, областной и Киевской прокуратур.

Тем же вечером возле "Люкса" установили посты охраны и кордоны ГАИ, машины из "Люкса" не выпускали и не впускали: ни за продуктами, ни за лекарствами, ни в морг.

Тела из морга родственникам погибших выдали своевременно, на этой неделе состоялись похороны.

Утром в понедельник место гибели возле "Шахтера" было блокировано нарядами милиции. Возле обугленного входа с рваными краями стоял поврежденный "мерседес". В пяти метрах от входа тянулся кровавый след от падающего тела начальника охраны, которого взрывной волной протащило по асфальту. Неподалеку лежали прикрытые салфеткой части внутренних органов - сердце, печень, в спешке не убранные после происшествия.

Руководство ФК "Шахтер" лишилось своего президента, а к заказным убийствам прибавилось еще одно. Вполне возможно, что это самое крупное заказное убийство вызовет еще ряд подобных из той же серии, таких же кровавых и страшных. Дай Бог, чтобы при этом не пострадали мирные люди!

Комментируя событие, начальник ГУВД Украины в Донецкой области А.Болдовский на пресс-конференции в своем кабинете подчеркнул, что это была хорошо спланированная акция, возможно, являющаяся кульминацией почти 30 резонансных убийств с применением автоматического оружия, зарегистрированных в городе за три последних года.

А.Болдовский также сообщил, что не исключает взаимосвязи взрыва на стадионе с обстрелом машин на Ветке 3 октября.

По мнению А.Болдовского, так профессионально заминировать вход на гостевую трибуну могли, например, лица из категории бывших военнослужащих, прошедших Афганистан или Чечню, - таковых немало в криминальной среде. Также все практически говорит о том, что было использовано взрывное устройство заводского изготовления с дистанционным радиоуправлением.

Полковник Болдовский также не исключил возможности дальнейшего развития событий в виде продолжения громких убийств. Но сообщил, что надеется на то, что страшная картина случившегося подтолкнет бизнесменов и авторитетов улаживать свои разногласия мирным путем.

Напоследок он заверил присутствующих, что сегодня делается все возможное, чтобы защитить оставшихся в живых сотрудников фирмы "Люкс", для этого силами ГАИ там сейчас обеспечивается контрольно-пропускной режим, а также, что большая оперативно-следственная группа из сотрудников городской милиции, прокуратуры, Генпрокуратуры, МВД и УСБУ Украины сделает все возможное, чтобы раскрыть это преступление.

Итак, на А.Брагина охотились давно и серьезно, при этом методично отстреливали его сподвижников. Собственно, львиная доля так называемых "заказных" убийств только в этом году - это преступления, так или иначе касающиеся окружения Ахатя Хафизовича. Работал здесь однозначно не один наемный "Рэмбо", так как очевидно, что в общем-то немалое количество народа потребовалось хотя бы для того, чтобы проследить и изучить маршруты передвижения покойного, просчитать все до мелочей - вплоть до того, что людей на этом рядовом в общем-то футбольном матче будет немного, что Брагин туда обязательно прибудет и что такой силы и направленности взрыв уничтожит именно главную "мишень", почти не принеся больших разрушений и массовых случайных жертв.

На вопрос, кто совершил этот теракт, несомненно, ответит только следствие. Но версий на сей счет достаточно много, что обусловлено как неординарностью личности погибшего, так и родом его деятельности, а также известностью в самых широких официальных и неофициальных кругах.

Первая версия, которая лежит на поверхности - это происки мафиозных группировок, не терпящих монополии в широком поле своей деятельности. Если это так, то действовали здесь одни и те же киллеры, которые работали как в этот раз, так и во всех предыдущих случаях достаточно чисто и четко, лишь преднамеренно имитируя из себя буйных мстителей и оставляя "грязь" на местах преступлений. И если это так, то тогда можно считать происшедшее началом затишья в городе: монополия подорвана, а новые более мелкие группировки создадут свое "ООН", чтобы жить в мире и согласии на поделенных территориях, не пуская на них иногородних чужаков. Мстить за предпринимателя мафии никто, естественно, не будет.

Вторая версия: днепропетровские нелегальные "деловые круги", являющиеся одним из основных конкурентов аналогичных кругов Донецка, пытаются таким образом подмять под себя наш теневой бизнес, которому, кстати, принадлежит не последнее слово в экономике (не только в городе - имеется в виду в экономике республики вообще). Если эта версия подтверждается, тогда новый передел только начался - жди пальбы и взрывов.

Третья версия о том, что Брагина убрали чеченцы или аналогичная инациональная

мафия, которая расчищает себе дорогу в том числе и на Украине, - тоже ничего хорошего с собой не несет. Это вообще нашествие в город "контрощеров" от "пятой власти" с совершенно иными интересами и традициями - это новая "отечественная" война местного локального значения.

Четвертая версия. Уничтожали Брагина, а возможно и его ближайшее окружение ранее, отнюдь не наемники, а бойцы из упоминавшейся в "Городе" в одной из публикаций "Белой стрелы" - бывшие работники еще союзного КГБ, решившие по собственному зову сердца и разумению "навести порядок" в легальном и нелегальном отечественном (в прежнем "просторном" смысле этого слова) бизнесе. Возможно, если все выглядит именно так, то расстрелы уже не будут такими частыми и громкими, а вскоре и вовсе стихнут. Мстить "Белой стреле" - это почти что мстить призраку, а не опасаться ее или не признавать ее существование - значит, просто себя не жалеть. Поэтому те, кто чувствует, что может стать объектом ее внимания, возможно, станут намного "скромнее".

И, наконец, версия пятая, исходящая от "определенных кругов", в которых А.Брагин был известен под другим именем. Дескать, убрали его люди, ему отнюдь не незнакомые. Убрали как босса, ослабившего бразды правления... "Правления чем?" Этот вопрос собеседник встретил лукавой улыбкой и прервал разговор. Очевидно, что такой поворот событий тоже ничего хорошего не предвещает" [газета "Городъ" за 19 жовтня].

"Каким будет эхо взрыва?"

Во вторник, 17 октября, в публикации "Направленный взрыв на стадионе" наша газета сообщила подробности происшествия с последствиями 15 октября в начале футбольного матча "Шахтер" - "Таврия". То интервью "Вечерке" дал днем 16 октября начальник Донецкого горУВД полковник милиции А.А.Болдовский. А на вечер того же дня представителя газеты пригласили в зал заседаний областной госадминистрации, где была намечена пресс-конференция начальника УМВД по Донецкой области Ю.Ф.Селезнева.

На пресс-конференцию собрались около 40 журналистов местных и республиканских газет, телевидения и радио: ожидали услышать какие-то новые факты по расследованию. Ожидание затянулось - лишь через полтора часа после условленного времени к журналистам вышел первый заместитель начальника УМВД Н.А.Плеханов. Кроме фактов, уже приведенных в нашей газете, Николай Антонович сообщил некоторые дополнительные детали.

Во-первых, относительно высокого профессионализма лиц (или лица), организовавших взрыв. Ведь, опасаясь покушения, А.Х.Брагин принимал все возможные меры предосторожности, держал при себе штат высококвалифицированных охранников. Вот и 15 октября люди Брагина прибыли на стадион минут за десять до своего шефа, тщательно проверили обычный маршрут его следования, все люки и закоулки.

Но это не спасло. Смертельный взрыв раздался в тот момент, когда Брагин и сопровождавшие его лица (среди них - охранники, проводившие предварительный осмотр) ступили на деревянный настил (полагают, что под ним и было спрячено взрывное устройство). О том, что взрывчатку, скорее всего, привели в действие с помощью дистанционного управления, свидетельствует такой факт: до того, как потерпевшие ступили на настил, по нему проходили другие люди, но от детонации мина не сработала.

Брагин и окружавшие его люди страшной силы взрывом были буквально разорваны в клочья: 42-летнего директора фирмы "Люкс" с трудом опознали по часам, браслету и кольцу на руке. Такой же страшной смертью погиб сопровождавший Ахатя Хасифовича, как и часто в последнее время, В.П.Двойных. Виктор Петрович, по данным милиции, исполнял функции начальника службы безопасности при А.Х.Брагине. А в недалеком прошлом, как известно посвященным, полковник госбезопасности В.П.Двойных руководил одним из самых ответственных подразделений в УКГБ по Донецкой области, слыл умелым и опытным специалистом контрразведки...

Н.А.Плеханов обмолвился, что Брагин был известным авторитетом. За это слово ухватились утомленные длительным ожиданием дотошные журналисты, спросив: "Авторитетом - преступным?" Заместитель начальника УМВД ответил, что доказательствами противоправной деятельности директора "Люкса" милиция не располагает, а авторитетным он назвал Ахатя Хасифовича потому, что он был уважаемым человеком в области: президент футбольного клуба "Шахтер", руководитель преуспевающей фирмы.

Но, очевидно, что у А.Х.Брагина было немало недоброжелателей. Ведь направленный взрыв на "Шахтере", по крайней мере, третье покушение на жизнь Ахатя Хасифовича. (И так получалось, заметим в скобках, что каждое предыдущее бывало началом серии "крутых разборок" со стрельбой и жертвами на улицах города.)

Спросили у замначальника УМВД и о том, предприняла ли милиция после взрыва меры для защиты офиса, работников фирмы "Люкс"? Н.А.Плеханов ответил, что предприняла, но вообще фирма имеет мощную штатную охрану, которая в состоянии защищаться сама.

Еще выступающий сообщил журналистам, что милиция принимает меры для обеспечения порядка и предотвращения возможных эксцессов на похоронах погибших от взрыва, которые были намечены на 17 и 18 октября в Донецке и Макеевке.

18 октября, когда истекали третьи сутки после потрясшего всех взрыва, корреспондент "Вечерки" обратился к начальнику милиции Донецка полковнику А.А.Болдовскому с просьбой сообщить: есть ли что-то новое в расследовании "резонансного", как принято говорить, дела?

- Идет работа, - ответил Аркадий Анатольевич, - есть версии, но ничего нового добавить к сказанному 16 октября пока не могу. Похороны А.Х.Брагина и его родственника, состоявшиеся вчера на мусульманском кладбище в Донецке, были многолюдны, но прошли без эксцессов. После траурной церемонии у лиц, прибывших на нее, нашими сотрудниками было изъято 10 винчестеров - помповых винтовок. Они пояснили, что прихватили это оружие для самообороны, оно зарегистрировано, как положено. Но этот факт, - отметил А.А.Болдовский, - расценивается как незаконное ношение оружия.

Позже автору этих строк удалось выяснить, что уголовное дело из прокуратуры г.Донецка передано в следственный отдел областной прокуратуры. Оно только поступило к следователю по особо важным делам, у которого есть опыт расследования заказных убийств. О перспективах следователя спрашивать явно преждевременно: он пока изучает поступившие материалы, намечает следственные действия.

А.А.Болдовский на пресс-конференции 16 октября отметил, что в результате криминальных "разборок" с применением огнестрельного оружия за последние три года в Донецке погибло около тридцати человек. И ни одно из таких преступлений, к сожалению, не раскрыто, виновные в них не предстали перед судом.

Не раз беседовал со следователями, у которых такие дела находились и находятся в производстве. Они говорят, что можно с большой вероятностью предполагать, кто заказал и совершил каждое из преступлений, более того, в некоторых случаях есть даже косвенные улики. А вот процессуально доказать, кто убийца, - не удастся. Хотя замечу: несколько таких дел, совершенных в области, расследовано (о них "Вечерка" писала), по ним вынесены судебные приговоры.

В Донецке, как видим, мастера кровавых дел действуют более законспирировано и умело, оттого и неудачи следствия. И дело об убийстве А.Х.Брагина, В.П.Двойных и других, вероятно, не будет исключением. Хотя сотрудники и руководители правоохранительных органов и не теряют надежды, работают на результат" ["Вечерний Донецк" за 20 жовтня].

"Взрыв, потрясший всю страну"

15 октября в 17 часов 6 минут на донецком стадионе "Шахтер" во время проведения футбольного матча между командами "Шахтер" (Донецк) - "Таврия" (Симферополь) в служебном проходе на трибуне для гостей прозвучал взрыв устройства неустановленного образца. В этот момент на стадионе присутствовала 1 тыс. зрителей. Из них не пострадал никто.

В результате взрыва было убито шестеро - Брагин А.Х. 1953 года рождения, генеральный директор коммерческой фирмы "Люкс" (в преступных кругах Донецка известный как Алик Грек), его родственник Мухаев Ф.Ш. 1961 года рождения, заведующий магазином № 58, житель города Макеевки, Двойных В. П., состоявший начальником охраны упомянутой фирмы, и трое охранников фирмы "Люкс". Кроме того, при взрыве получила телесные повреждения сотрудница буфета стадиона Ситникова Н.В. 1942 года рождения. Футбольный матч был остановлен, принято решение о его переносе. На месте работают оперативные группы МВД, возглавляемые двумя заместителями министра, СБУ, ГПУ.

Какие-либо комментарии представители правоохранительных органов, находящиеся в Донецке, давать отказались. Вместе с тем, в разговоре с корреспондентом "Зеркала недели" один из народных депутатов, пожелавший остаться неизвестным, сообщил некоторые подробности потрясшего всю Украину теракта. По его мнению, специалисты пришли к выводу, что взрыв на стадионе "Шахтер" был подготовлен профессионалами высокого класса. В эпицентре прозвучавшего взрыва (взрывчатка была заложена в вентиляционном отверстии у пола) оказался непосредственно Брагин. В результате, от него осталась лишь рука с часами и зажигалка. Похоже, что подобный точный расчет мог осуществить только тот человек, который нажимал на взрыватель, удерживая при этом в поле зрения своих жертв. В результате взрыва, если не считать буфетчицу, которая ударилась головой о стену, не пострадал никто, кроме людей, имевших отношение к фирме "Люкс" и прибывших на стадион вместе с Аликом Греком. Примечательно, что на трибуне для гостей в это время должен был находиться глава областной госадминистрации Щербань с одним из своих замов. Но по какой-то причине, несмотря на то, что уже шесть минут, как должен был начаться матч, областной руководитель на стадионе не появился.

Собеседник "Зеркала недели" высказал предположение о том, что существует четыре версии произошедшего в Донецке. Первая - "чеченская". Чеченские мафиозные круги давно пытались взять под контроль донецкий регион. Однако Брагин делал все возможное для того, чтобы этого не произошло. Известны случаи, когда в аэропорту он собирал чеченцев, сажал в самолет и отправлял за пределы своей территории. Вторая версия - "грузинская". Основывается она на том, что в последнее время велись кровавые разборки между людьми Брагина и грузинской бригадой, базой которой является Макеевка. Известно, что в этих перестрелках погиб не один человек. Третьей версией собеседник назвал "днепропетровскую", подразумевая желание днепропетровских мафиозных структур установить контроль над донецким регионом. И четвертой версией была названа "работа украинских правоохранительных органов", которые, будучи не в состоянии при помощи закона сладить с преступным миром, взялись за его отстрел. Аргументами в пользу этой версии депутат считает как профессиональное выполнение взрыва, так и тот факт, что незадолго до него был сменен руководитель ГУВД Донецкой области.

Все многочисленные покушения на Брагина, имевшие место до этого, заканчивались неудачно, если не считать, что каждый раз погибал кто-то из его охраны. Последнюю версию можно смело поставить под сомнение, хотя бы ввиду того, что профессионально организованный взрыв может быть делом рук как наемного специалиста-подрывника из горных или армейских служб, так и кого-нибудь из тех многочисленных специалистов, которые, ввиду нищенских зарплат, покинули в последние годы МВД и СБУ. Для того, чтобы опровергнуть подобные подозрения в отчаянных действиях правоохранительных органов, высказанные не только одним человеком, блюстители порядка должны найти организаторов взрыва. Будем надеяться, что напряженная работа, ведущаяся в Донецке блюстителями порядка, даст свои конкретные результаты. Вместе с тем, можно предположить, что при любом исходе следствия эхо донецкого взрыва еще долго будет сотрясать властные кабинеты. И не исключено, что спровоцирует весьма неожиданные события не только в мафиозных, но и во властных кругах Донецка" ["Зеркало недели" за 21 жовтня].

І від автора цієї брошури до підібраних В.Банясом статей з газет. Напевно ж усі читачі звернули увагу, що практично у жодній з них не йдеться мова щодо версії заволодіння футбольним клубом "Шахтар". І це після того, як два роки тому вже був рейдерський захват футбольного клубу "Динамо" у Києві. Не могло такого бути, щоб зловмисники не розуміли й не бачили, де саме стоїть та сама "дійна корівка", яку можна довго-довго доїти, не дуже витрачаючи на це зусиль, бо сіно коштує задешево, а стояло вже дісталось клубу за безцінь, як закритому акціонерному товариству. Розумієте, напевно, про що йде мова.

Хто в Україні

зłodії

ЗМІСТ

1. Передмова.....	2
2. Не гребуючи засобами (як у вітчизняному футболі приходять до влади).....	9
2.1. 2013 р. В.Баняс. Липневий переворот" у "Динамо" (20 років по тому).....	9
2.2. 2013 і 2019 рр. Ю.Корзаченко. Как киевское "Динамо" спасли от сумы да от тюрьмы.....	30
3. 2014 р. В.Баняс. Ті, хто на задньому тлі.....	37
4. Головні особи крадіжки ФК "Динамо" Київ (біографічні дані).....	39
5. 2004 р. А.Масальский. Как продают наше "Динамо"	46
6. 2010 р. В.Баняс. 15 років "історії з шубами"	49
7. 2018 р. Первый президент ФК "Динамо" (Киев): он делал все, чтобы клуб креп и развивался.....	50
8. 2018 р. А.Чубаров: "Президент "Динамо" Виктор Безверхий был талантливым и порядочным руководителем"	51
9. 2018 р. О.Задерновский. Вспомним первого президента "Динамо" (Киев), творившего добро настолько, насколько он мог	52
10. 2019 р. О.Мирошниченко. 10 лет назад умер 1-й президент "Динамо" (Киев): при нем в клубе заиграли Шевченко и Ребров.....	53
11. 2019 р. "Динамовский криминал". Разгромная статья о Суркисах в Kicker.....	55
12. 2020 р. О.Мирошниченко. Президенты "Динамо" (Киев): за 5 лет Виктор Безверхий сделал для клуба больше, чем Суркисы за 27.....	57
13. 2020 р. А.Новак. Человек спасший "Динамо". При одном упоминании его имени Суркисов по-прежнему хватает нервный тик.....	60
14. 2021 р. А.Новак. Вице-президенты "Динамо": налоговый махинатор, завгар, свадебный генерал и криптовалютчик из Штатов	67
15. 2022 р. О.Новак. Велике розслідування (як В.Медведчук та Г.Суркіс майже 30 років використовували "Динамо" для своїх брудних оборудок).....	73
16. 2022 р. Григорій Суркіс вивіз у своїй машині за кордон двох Дезертирів	79
17. Хронологія злочину викрадання клубу).....	81
18. Додаток. 2013 р. В.Баняс. Злочин із багатьма невідомими (20 років по тому).....	82

